

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทน
ในตลาดค้าบริการทางเพศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2560

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทน
ในตลาดค่าบริการทางเพศ
ปทุมพงศ์ โอภาโส
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองใหญ่ อัยยะวรากุล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.มณฑิยา สติมานนท์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ สติมานนท์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองใหญ่ อัยยะวรากุล)

..... คณบดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณดา จันทร์สม)

/ /

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ
ชื่อผู้เขียน	นายปฐมพงศ์ โอภาโส
ชื่อปริญญา	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
ปีการศึกษา	2560

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มผู้ค้าบริการทางเพศจำนวน 409 ราย และการวิเคราะห์แบบจำลอง Hedonic Price ตามแนวคิดของ Rosen (1974) มาประยุกต์ใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหรือคุณลักษณะต่างๆ ด้วยการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนและอัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการทางเพศหญิงและเพศชายค้าบริการทางเพศในรูปความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและสมการลอการิทึม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ค้าบริการทางเพศหญิงได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อครั้งมากกว่าผู้ค้าบริการทางเพศชาย และหากประเมินรายได้จากการค้าบริการทางเพศเป็นรอบเดือนพบว่า ผู้ค้าบริการทางเพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าผู้ค้าบริการทางเพศชาย โดยปัจจัยที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการทางเพศชายทั้งในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรคือ ปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศ ได้แก่ ตัวแปรประเภทของลูกค้า ตัวแปรความถี่ในการให้บริการ ตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง ตัวแปรช่องทางการติดต่อกับลูกค้า เพื่อให้บริการทางเพศ และตัวแปรการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า ส่วนปัจจัยที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศต่อครั้งของผู้ค้าบริการทางเพศชายทั้งในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรคือ ปัจจัยด้านลักษณะทางสรีระร่างกายของผู้ค้าบริการทางเพศ และปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศ ได้แก่ ตัวแปรประเภทของลูกค้านี้ ตัวแปรประสบการณ์ค้าบริการทางเพศ และตัวแปรช่องทางการติดต่อกับลูกค้าเพื่อให้บริการทางเพศ สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการทางเพศหญิงทั้งในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรคือ ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศ ได้แก่ ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) และปัจจัยด้านลักษณะการ

ทำงานค่าบริการทางเพศ ได้แก่ ตัวแปรความถี่ในการให้บริการ ตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง และตัวแปรมีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนจากการค่าบริการทางเพศต่อครั้งของผู้ค่าบริการทางเพศหญิง ทั้งในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรคือ ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค่าบริการทางเพศ ได้แก่ ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค่าบริการทางเพศ) และปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค่าบริการทางเพศ ได้แก่ ตัวแปรช่องทางการติดต่อกับลูกค้าเพื่อให้บริการทางเพศ

ABSTRACT

Title of Thesis	On the Determinants of Wage Rate in the Sex Market
Author	Pathompong Ophaso
Degree	Master of Economics (Business Economics)
Year	2017

The purpose of this study is to empirically examine factors that affect the wage rate and income of sex workers in Thailand. Using data from our survey of approximately 409 male and female sex workers in Thailand, results from our regression models reveal that female sex workers earn a higher wage per one sexual activity than do male workers, after several socio-economic covariates and physical attributes have been controlled for. Separate regression models for subsample of the respondents also show that the statistically significant determinants of the wage rate of female and male workers also differ. While the income from other sources, and types of sexual activities offered by the worker are statistically significant factors that affect the wage rate of female sex workers, the gender of the clients, types of sexual activities by the worker, and the body mass index are statistically significant factors that affect the wage rate of male workers.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ อนุเคราะห์ และการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองใหญ่ อัยยะวรากุล อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัย ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยตระหนักถึง ความทุ่มเทของ อาจารย์และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาอีกสองท่านคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ สติมานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรมล อริยอากาศมล ในการแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ของอาจารย์ทั้งสองท่านนี้เป็นอย่างยิ่งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.มณฑิยา สติมานนท์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่กรุณาสละเวลามาเป็นประธานกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำในเรื่องการทำวิจัยและแก้ไขจุดบกพร่อง รวมทั้งให้แนวทางที่เป็นประโยชน์ ต่อผู้วิจัยและงานวิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่สละเวลาในการตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่อง และแนะนำช่วยเหลือในการจัดรูปแบบฟอร์มวิทยานิพนธ์ รวมถึงการตรวจทานความถูกต้องของการใช้ ภาษา ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านบริการต่างๆ มากมาย

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องและให้การช่วยเหลือในการจัดทำ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบสอบถามของงานวิจัยนี้ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ในที่นี้ที่กรุณาสละเวลาเอื้อเฟื้อข้อมูลและให้ความร่วมมือในด้านต่างๆ ที่มีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณกำลังใจ คำแนะนำและความร่วมมือช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ จากเพื่อน และครอบครัวของผู้วิจัย และขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ซึ่งเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนคอยช่วยเหลือทั้งในด้านเงินทุนสนับสนุนและให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมาจน สำเร็จการศึกษา

ปฐมพงศ์ โอภาโส

กรกฎาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามในการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.6 ขอบเขตการศึกษา	3
1.7 นิยามศัพท์.....	4
1.8 ข้อจำกัดของการศึกษา	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการค้าบริการทางเพศ	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติทางด้านค่าจ้าง	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชาย.....	14
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับแบบจำลอง Hedonic Price	15
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับความดึงดูดใจของร่างกาย	18

2.6 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	24
3.1 วิธีการศึกษา	24
3.2 ประชากรและตัวอย่าง	25
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	26
3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	26
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	37
4.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศ.....	37
4.2 ผลการศึกษาอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ.....	45
4.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ	49
4.4 อภิปรายผลการศึกษา.....	67
บทที่ 5 สรุป และข้อเสนอแนะ	72
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	73
5.2 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา.....	77
5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	78
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก แบบสอบถาม.....	85
ประวัติผู้เขียน.....	90

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงของการเกิดโรคแทรกซ้อนอันเกี่ยวเนื่องกับความอ้วนกับขนาดของรอบเอว.....	18
ตารางที่ 2.2 ค่าดัชนีมวลกาย (BMI) ตามเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลกและค่าจุดตัดของประชากรเอเชีย	19
ตารางที่ 3.1 ตัวแปรที่ใช้ในสมการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนจากการค่าบริการทางเพศต่อครั้งของผู้ค่าบริการ เพศชายและหญิง	30
ตารางที่ 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในสมการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดรายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือนของผู้ค่าบริการเพศชายและหญิง.....	33
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ค่าบริการทางเพศ	38
ตารางที่ 4.2 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามลักษณะด้านร่างกายและดัชนีมวลกายของกลุ่มตัวอย่างผู้ค่าบริการทางเพศ	40
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละจำแนกตามคุณลักษณะด้านการทำงานค่าบริการทางเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้ค่าบริการทางเพศ.....	42
ตารางที่ 4.4 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ศึกษาในภาพรวม. 45	
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ศึกษาจำแนกเป็นเพศชายและเพศหญิง	46
ตารางที่ 4.6 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค่าบริการทางเพศของผู้ค่าบริการเพศชาย กรณีไม่มีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง	50

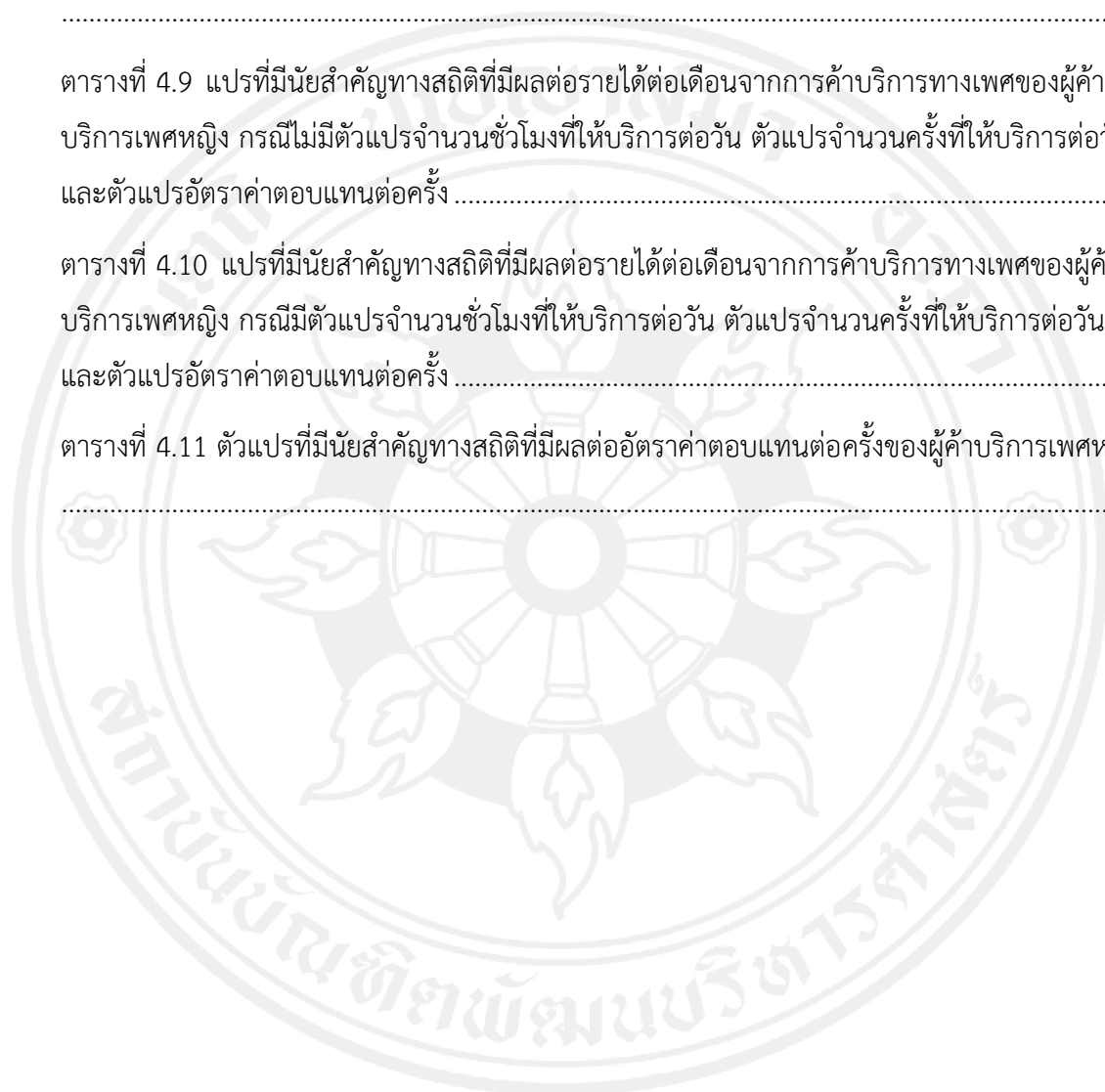
ตารางที่ 4.7 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้า
บริการเพศชาย กรณีมีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวันตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวันและ
ตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง 53

ตารางที่ 4.8 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศชาย
..... 56

ตารางที่ 4.9 แปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้า
บริการเพศหญิง กรณีไม่มีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน
และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง 58

ตารางที่ 4.10 แปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้า
บริการเพศหญิง กรณีมีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน
และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง 61

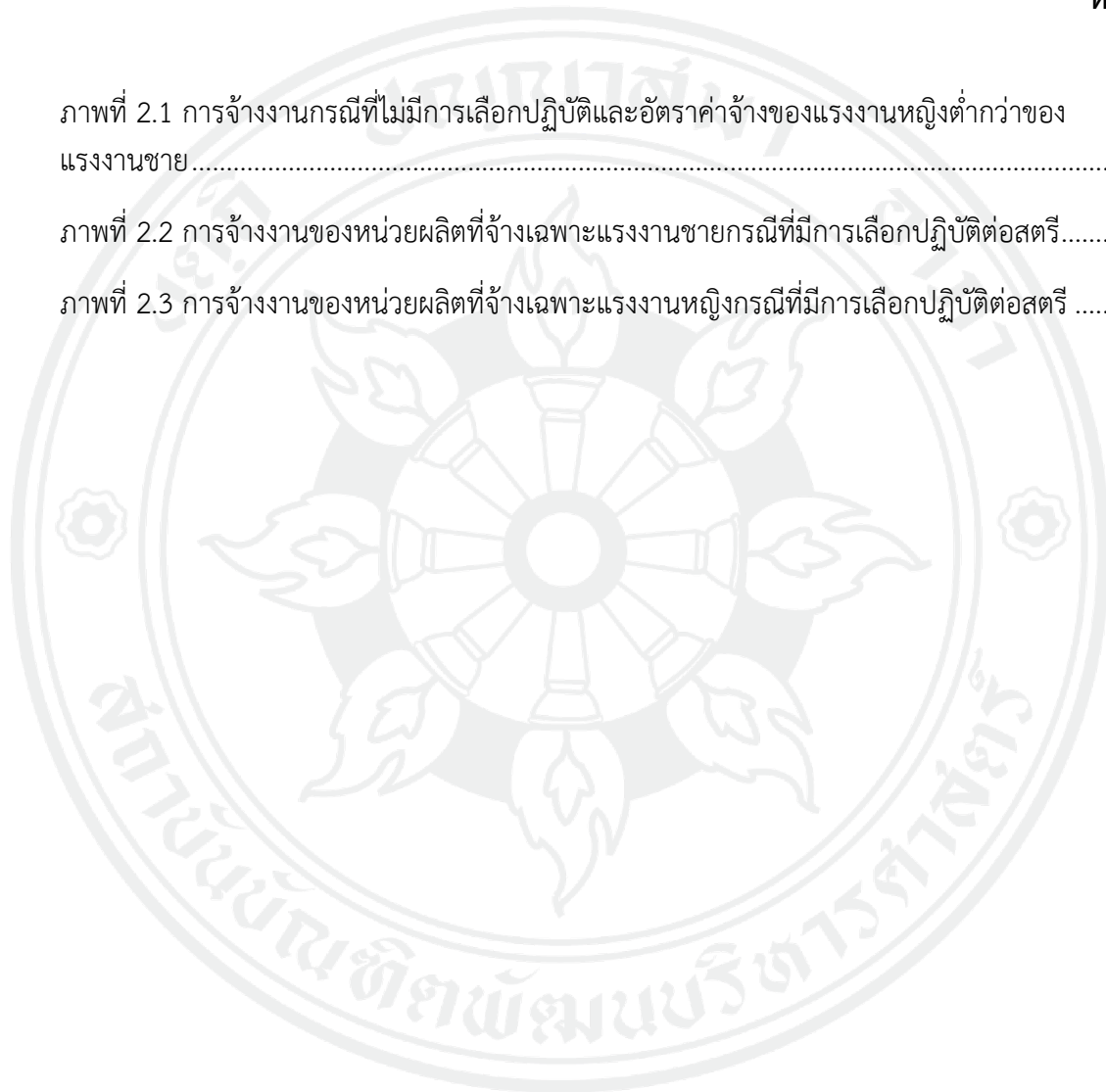
ตารางที่ 4.11 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศหญิง
..... 65

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 การจ้างงานกรณีที่ไม่มีการเลือกปฏิบัติและอัตราค่าจ้างของแรงงานหญิงต่ำกว่าของ แรงงานชาย.....	11
ภาพที่ 2.2 การจ้างงานของหน่วยผลิตที่จ้างเฉพาะแรงงานชายกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรี.....	12
ภาพที่ 2.3 การจ้างงานของหน่วยผลิตที่จ้างเฉพาะแรงงานหญิงกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรี	13

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การค้าบริการทางเพศในประเทศไทยจัดว่าเป็นธุรกิจผิดกฎหมายหรือธุรกิจใต้ดินที่มีความเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ การค้ายาเสพติด การฟอกเงิน รวมไปถึงธุรกิจผิดกฎหมายรูปแบบอื่นๆ แต่เพราะในปัจจุบันมีอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้เกิดการเดินทางข้ามชาติ และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างคนต่างเชื้อชาติมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการขยายตัวอย่างกว้างขวางของธุรกิจค้าบริการทางเพศและการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับเพศมากยิ่งขึ้น (Tarancon, 2013) และเกิดปัญหาสังคมต่างๆ ที่ตามมามากมาย เช่น ปัญหาการล่อลวง การบังคับค้าประเวณี และการบังคับใช้แรงงาน รวมไปถึงปัญหาแรงงานข้ามชาติที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

ประเทศไทยจัดเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย อีกทั้งมีนโยบายสนับสนุนการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวจากรัฐบาลเพื่อส่งเสริมธุรกิจบันเทิงในการดึงดูดเงินตราต่างประเทศเข้ามา โดยหนึ่งนั้นมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจการค้าบริการทางเพศเช่นกัน ส่งผลให้ประเทศไทยจึงเป็นที่รู้จักกันของชาวต่างชาติในด้านหนึ่งว่าเป็นแหล่งค้าบริการทางเพศที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ (Romanow, 2012) ในฐานะเป็น “เมืองหลวงแห่งเซ็กซ์” (Tarancon, 2013) โดยปี 2550 ธุรกิจค้าบริการทางเพศในประเทศไทยมีมูลค่ารายได้รวมประมาณ 174,050 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.05 ของ GDP โดยรวมของประเทศ (ชววิทย์ กมลวิศิษฎ์, 2551) ขณะที่ปี 2558 มีมูลค่ารายได้รวมประมาณ 220,730 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10.00 ของ GDP โดยรวมของประเทศ จึงมีการคาดการณ์ว่า ธุรกิจค้าบริการทางเพศมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นงานที่ใช้ทักษะต่ำ แต่ให้อัตราค่าตอบแทนสูงสำหรับผู้ประกอบอาชีพนี้ (Shively, Kliorys, Wheeler, & Hunt, 2012) โดยสาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้เกิดการเข้าสู่ตลาดค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการมักจะมาจากการถูกเลือกปฏิบัติโดยมีความไม่สมบูรณ์ทางบริบทของการเลือกปฏิบัติ ความเป็นชนชายขอบ การถูกกดขี่ข่มเหง ความไม่เท่าเทียมทางเพศ เชื้อชาติ และความยากจน เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้ค้าบริการทางเพศหญิงและผู้ค้าบริการทางเพศชายที่มีข้อจำกัดจากประเด็นเหล่านี้ใช้เป็นข้ออ้างในการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศกันมากขึ้น (Scelles, 2016)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าธุรกิจการค้าบริการทางเพศจะเป็นอาชีพที่ให้อัตราค่าตอบแทนสูง แต่ผลการสำรวจอัตราค่าตอบแทนที่ผู้ค้าบริการทางเพศหญิงและผู้ค้าบริการทางเพศชายได้รับจากการประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศในประเทศไทยเมื่อปี 2551 พบว่า ผู้ค้าบริการทางเพศที่เป็นเพศหญิงจะได้รับอัตราค่าตอบแทนมากกว่าผู้ค้าบริการทางเพศที่เป็นเพศชาย โดยผู้ค้าบริการทางเพศหญิงจะได้อัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยประมาณ 31,250-125,000 บาทต่อเดือน ขณะที่ผู้ค้าบริการทางเพศชายจะได้อัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยประมาณ 15,625-102,500 บาทต่อเดือน โดยจะเห็นได้ว่าอัตราค่าตอบแทนระหว่างผู้ค้าบริการทางเพศหญิงและผู้ค้าบริการทางเพศชายในตลาดค้าบริการทางเพศมีความแตกต่างกันอย่างมาก ทั้งนี้อาจมีเหตุปัจจัยมาจากความแตกต่างทางด้านคุณสมบัติเฉพาะบุคคล หรือทุนมนุษย์ (Endowments or Human Capital) และความแตกต่างในส่วนของผลตอบแทนต่อคุณสมบัตินั้น หรือจากการกีดกันทางเพศ หรือการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ถิ่นกำเนิด ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสภาพทางร่างกาย (Blinder, 1973; Oaxaca, 1973) รวมทั้งสถานที่และช่องทางในการค้าบริการทางเพศ กลุ่มลูกค้า ตลอดจนคุณภาพและมูลค่าเพิ่มของหญิงหรือชายที่ค้าบริการ (อัญชลี พินิจรัชธรรม, 2544)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ เนื่องจากการค้าบริการทางเพศเป็นธุรกิจผิดกฎหมายที่มีมูลค่าสูงมาก แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์หรือหน่วยงานใดทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทำให้ไม่มีข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่สามารถนำมาใช้ในการประมวลผลได้มาก่อน อีกทั้งผู้วิจัยมีประเด็นคำถามที่ต้องการหาคำตอบว่าทำไมผู้ค้าบริการทางเพศที่เป็นเพศหญิงจึงได้รับอัตราค่าตอบแทนสูงกว่าผู้ค้าบริการทางเพศที่เป็นเพศชาย โดยงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศทั้งหญิงและชาย และปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จากงานวิจัยนี้ ผู้ที่สนใจหรือหน่วยงานด้านการวิจัยสามารถนำระเบียบวิธีวิจัยและผลการศึกษาที่ไปใช้กับประเด็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือการบริการรูปแบบอื่นได้ต่อไป

1.2 คำถามในการวิจัย

ทำไมผู้ค้าบริการทางเพศที่เป็นเพศหญิงจึงได้รับอัตราค่าตอบแทนสูงกว่าผู้ค้าบริการทางเพศที่เป็นเพศชายและมีปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนต่อการกำหนดค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทราบถึงความแตกต่างของอัตราค่าตอบแทนที่กลุ่มผู้ค้าบริการทางเพศหญิงและกลุ่มผู้ค้าบริการทางเพศชายได้รับ
- 2) ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของกลุ่มผู้ค้าบริการทางเพศ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ที่สนใจและหน่วยงานด้านการวิจัยสามารถใช้ระเบียบวิธีวิจัยนี้กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือการบริการรูปแบบอื่นได้

1.6 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ เป็นการศึกษาอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีมวลกายของผู้ค้าบริการทางเพศกับอัตราค่าตอบแทน โดยนำแบบจำลอง Hedonic Price (Rosen, 1974) มาเป็นตัวแบบในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ ทั้งนี้จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ค้าบริการทางเพศที่เป็นเพศหญิงและผู้ค้าบริการทางเพศที่เป็นเพศชาย ตามสถานที่หรือแหล่งช่องทางต่างๆ เช่น สถานอาบอบนวด ร้านคาราโอเกะ บาร์ เบียร์ บาร์โฮส บาร์เกย์ และสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น เพื่อที่จะนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการประมวลผล แต่เนื่องจากงานวิจัยเรื่องนี้ยังไม่มีหน่วยงานใดทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาก่อน ทำให้ไม่มีข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) สำหรับใช้ในการประมวลผล โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเป็นระยะเวลา 4 เดือน (ธันวาคม 2559-มีนาคม 2560)

1.7 นิยามศัพท์

ตลาดค้าบริการทางเพศ หมายถึง สถานที่หรือแหล่งที่มีการจัดหา ตกลง และซื้อขายบริการทางเพศ ระหว่างผู้ค้าบริการทางเพศและผู้ซื้อบริการทางเพศ ทั้งนี้อาจมีบุคคลอื่นมาเกี่ยวข้องในฐานะตัวแทน นายหน้า หรือผู้ประกอบการ

การค้าบริการทางเพศ หมายถึง การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นหรือการสำเร็จความใคร่ให้กับผู้อื่นด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อจุดประสงค์ในเชิงพาณิชย์

อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศ หมายถึง ราคาค่าบริการที่ผู้ซื้อบริการทางเพศต้องจ่ายให้กับผู้ค้าบริการทางเพศเมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศในหนึ่งครั้ง (บาทต่อครั้ง)

รายได้จากการค้าบริการทางเพศ หมายถึง รายได้หรือจำนวนเงินที่ผู้ค้าบริการทางเพศทั้งเพศหญิงและเพศชายได้รับจากการค้าบริการทางเพศในหนึ่งเดือน (บาทต่อเดือน)

ค่าดัชนีมวลกาย (BMI) หมายถึง ค่าความสมดุลระหว่างน้ำหนักตัวและส่วนสูงของผู้ค้าบริการทางเพศ โดยมีเกณฑ์การวัดคือ ค่าดัชนีมวลกาย < 18.5 หมายถึง น้ำหนักน้อยกว่ามาตรฐาน ค่าดัชนีมวลกายอยู่ระหว่าง 18.5 - 22.99 หมายถึง น้ำหนักปกติ และค่าดัชนีมวลกาย \geq 23 หมายถึง น้ำหนักเกินมาตรฐาน

1.8 ข้อจำกัดของการศึกษา

1) ฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้ ในประเทศไทยยังไม่มีนักวิชาการหรือหน่วยงานใดทำการเก็บรวบรวมมาก่อน เนื่องจากการค้าบริการทางเพศเป็นธุรกิจใต้ดินผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์ ดังนั้นจึงต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ทั้งจากการใช้แบบสอบถามและสื่อออนไลน์ ซึ่งอาจมีข้อจำกัดคือ ผู้ตอบแบบสอบถามอาจพยายามปิดบังข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับค่าตอบแทนหรือช่องทางและแหล่งขายบริการทางเพศต่างๆ ของตนเองไม่ให้ผู้อื่นรู้ เนื่องจากเกรงถึงปัญหาเกี่ยวกับการต้องจ่ายภาษีจากการมีรายได้ที่สูงของตนเองและกลัวว่าการเปิดเผยถึงช่องทางหรือแหล่งการขายบริการทางเพศจะทำให้มีการจับกุมการค้าประเวณีเกิดขึ้นและผู้ค้าบริการทางเพศอื่นๆ จะสูญเสียแหล่งรายได้หรืออาจหลีกเลี่ยงที่จะตอบแบบสอบถาม

2) อาจเกิดความไม่เข้าใจในลักษณะของคำถามในแบบสอบถามรวมถึงถึงลักษณะของคำตอบที่ผู้วิจัยต้องการจากผู้ค้าบริการทางเพศ ซึ่งบางครั้งความเข้าใจต่อคำถามและลักษณะคำตอบที่ได้อาจต่างกันบ้างเล็กน้อย ดังนั้นผู้เก็บแบบสอบถามจึงต้องเข้าไปคอยควบคุมการตอบและทำการสอบถามจากผู้ค้าบริการทางเพศเองโดยตรง ทำให้ต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการอธิบายแบบสอบถามในแต่ละข้อแก่ผู้ค้าบริการทางเพศแต่ละคน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับในบทนี้เป็นการทบทวนและนำเสนอแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ ซึ่งประกอบด้วย 1) แนวคิดเกี่ยวกับการค้าบริการทางเพศ 2) แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติทางด้านค่าจ้าง 3) แนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชาย 4) แนวคิดเกี่ยวกับแบบจำลอง Hedonic Price 5) แนวคิดเกี่ยวกับความดึงดูดใจของร่างกาย และ 6) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการค้าบริการทางเพศ

2.1.1 นิยามของการค้าบริการทางเพศ

จากการทบทวนวรรณกรรม การให้นิยามของการค้าบริการทางเพศหรือการค้าประเวณี (Prostitution) อาจแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกให้นิยามของการค้าบริการทางเพศในเชิงที่บุคคลมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือมีพฤติกรรมทางเพศร่วมกับผู้อื่น เพื่อแลกกับเงินตราหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ (Alexander & Delacoste, 1987; South African Law Reform Commission, 2009; Ward, Perrin, & Carter, 1994; สุภา วิตตากรณ, 2547) และกลุ่มที่สองให้นิยามของการค้าบริการทางเพศในเชิงเป็นการกระทำของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในการดำเนินการโฆษณา จัดหา และนำเสนอบุคคลให้กับผู้อื่น เพื่อจุดประสงค์ทางเพศในเชิงพาณิชย์ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ผู้ให้บริการ ผู้ซื้อบริการ ทั้งนี้อาจมีกลุ่มบุคคลอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ในฐานะผู้จัดหาบริการ นายหน้า หรือผู้ประกอบการ (สมาคมรัฐศาสตร์, 2558; อัครเดช มณีภาค & นฤมล ชนโณม, 2556)

2.1.2 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการค้าบริการทางเพศ

การค้าบริการทางเพศที่เกิดขึ้นในประเทศไทยมีที่มาจากหลายสาเหตุ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดการค้าบริการทางเพศมาจากปัญหาเศรษฐกิจและสังคม นโยบายการพัฒนาประเทศ และผลตอบแทนที่ได้รับจากการค้าบริการทางเพศ ซึ่งอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

1) ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม

ปัญหาส่วนนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้หญิงหรือชายก้าวเข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศ โดยแบ่งได้เป็น 5 ปัญหาหลัก ได้แก่

(1) ปัญหาความยากจน ผู้ค้าบริการทางเพศบางส่วนมาจากครอบครัวชนบทที่มีฐานะยากจน ประกอบกับมีทางเลือกในการหารายได้ไม่มาก เนื่องจากต้องการศึกษา จึงเลือกที่จะประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงตัวและครอบครัวแทนการประกอบอาชีพอย่างอื่น (Boonchalaksi & Guest, 1994; Lines, 2015; Tantiwiramanond, 1997; Truong, 1990; ธีรรัตน์ เชนนะสิริ, 2545; รุ่งโรจน์ รอดสิน, 2545)

(2) ปัญหาการขาดโอกาสทางการศึกษา ทำให้บุคคลเหล่านี้ขาดทางเลือกในการประกอบอาชีพ เนื่องจากไม่มีความรู้ ไม่สามารถทำงานที่ใช้ความรู้ความสามารถได้ ทำได้เพียงงานที่ใช้แรงงานซึ่งให้ผลตอบแทนน้อย ทำให้เกิดการประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศทั้งโดยสมัครใจและถูกล่อลวง (ธีรรัตน์ เชนนะสิริ, 2545; รุ่งโรจน์ รอดสิน, 2545)

(3) ปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติและค่านิยมในสังคม ในบางสังคมมีการปลูกฝังเป็นค่านิยมว่าอาชีพค้าบริการทางเพศไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเลวร้าย แต่เป็นเป็นสิ่งที่สร้างรายได้และแสดงถึงความมั่งคั่งในการหาเลี้ยงบิดามารดา ทำให้คนในสังคมนั้นก้าวเข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศโดยไม่คิดว่าการค้าบริการทางเพศเป็นสิ่งผิดแต่อย่างใด (Lines, 2015; Muecke, 1992)

(4) ปัญหาทางครอบครัวและด้านจิตใจ ผู้ค้าบริการทางเพศบางส่วนเข้าสู่อาชีพนี้เนื่องจากผลกระทบทางครอบครัวในด้านต่างๆ เช่น การหย่าร้างของบิดามารดา หรือคูรักรัก จึงประสบชีวิตด้วยการประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศ หรือบางส่วนต้องทำเนื่องจากมีภาระในการหารายได้มาเลี้ยงดูครอบครัว นอกจากนี้บางส่วนยังเกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการหรือความผิดปกติทางเพศ ซึ่งทำให้บุคคลเหล่านี้เข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศได้ง่ายขึ้นอีกด้วย (Ward et al., 1994)

(5) ปัญหาความฟุ้งเฟ้อและพฤติกรรมบริโภคนิยม ปัจจุบันมีผู้ค้าบริการทางเพศจำนวนมากไม่ได้มาจากครอบครัวที่ยากจนหรือขาดโอกาสทางการศึกษา แต่เข้าสู่อาชีพนี้เนื่องจากต้องการรายได้จำนวนมากให้เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการทางด้านวัตถุต่างๆ ปัญหาเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในกลุ่มของนักเรียน นักศึกษา หรือคนทำงานที่มีรายได้น้อย ซึ่งส่วนมากเป็นการค้าบริการทางเพศโดยสมัครใจและทำเป็นอาชีพเสริม (Lines, 2015; Nuttavuthisit, 2007; รุ่งโรจน์ รอดสิน, 2545)

2) แนวนโยบายการพัฒนาประเทศ

แนวนโยบายการพัฒนาประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน บางส่วนได้ช่วยส่งเสริมให้การค้าบริการทางเพศดำรงอยู่และเติบโตขึ้น ได้แก่

(1) นโยบายการพัฒนาประเทศโดยมุ่งที่เศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมเป็นหลัก ทำให้เกิดความแตกต่างทางรายได้ของคนในกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ส่งผลให้สมาชิกในครอบครัวของคนกลุ่มนี้หันเข้าสู่การค้าบริการทางเพศเนื่องจากเป็นอาชีพที่ช่วยสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัวมากขึ้น นอกจากนี้การค้าบริการทางเพศยังเป็นตัวช่วยค้ำจุนความอยู่รอดของระบบเศรษฐกิจในภาวะวิกฤติ โดยการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาในประเทศไทย จนกลายเป็นอุตสาหกรรมที่มีเครือข่ายการค้าเนินงานอย่างกว้างขวาง มีเงินทุนหมุนเวียนขนาดใหญ่ และเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของคนหลายฝ่าย ทั้งยังมีบทบาทในการลดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบท คนรวยกับคนจน และช่องว่างในดุลการชำระเงิน

ระหว่างประเทศด้วย (Boonchalaksi & Guest, 1994; ธีรนาถ กาญจนอักษร, 2527; รุ่งโรจน์ รอดสิน, 2545)

(2) นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการสนับสนุนสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการค้าบริการทางเพศ อันเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้มีการค้าผู้หญิงและเด็กเพื่อนำไปทำงานค้าบริการทางเพศมากขึ้น ทั้งนี้ มากกว่าร้อยละ 70 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในประเทศไทยในแต่ละปีเป็นเพศชาย ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เข้ามาในประเทศไทยโดยมุ่งหวังเพื่อท่องเที่ยวตามแหล่งสถานบริการทางเพศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและชาวอาหรับ (Boonchalaksi & Guest, 1994; Kaime-Atterhog, Ard-Am, & Sethaput, 1994)

(3) นโยบายการส่งออกแรงงานไปต่างประเทศ ประเทศไทยมีนโยบายส่งออกแรงงานไปต่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 เป็นต้นมา โดยอนุญาตให้มีการจัดตั้งบริษัทส่งแรงงานไปต่างประเทศ แรงงานที่ส่งออกไปบางส่วนเป็นแรงงานหญิงซึ่งมี 2 ลักษณะคือ ลักษณะแรกเป็นแรงงานที่เป็นทางการสำหรับการจ้างงานประเภทแม่บ้านทำความสะอาด และลักษณะที่สองเป็นแรงงานไม่เป็นทางการ และส่วนใหญ่ผิดกฎหมายสำหรับการทำงานค้าบริการทางเพศ ส่งผลให้กลายเป็นการล่อลวงค้าหญิงระดับข้ามชาติไปในที่สุด (ศิริพร สะโคโรบานค, ฌัฐยา บุญภักดี, & ชุตติมา จันทธีโร, 2540)

3) ผลตอบแทนที่ได้รับจากการค้าบริการทางเพศ

การค้าบริการทางเพศเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้เป็นจำนวนมากให้กับผู้ประกอบการและผู้ค้าบริการทางเพศ โดยในปี พ.ศ. 2550 ได้มีการสรุปมูลค่ารายได้รวมของธุรกิจนี้ซึ่งเป็นการประมาณการขั้นต่ำ อย่างน้อยมีรายได้ประมาณ 174,050 ล้านบาท และหากนำมาเปรียบเทียบกับ GDP โดยรวมของประเทศที่มีจำนวน 8,485,200 ล้านบาท รายได้จากธุรกิจค้าบริการทางเพศ คิดเป็นสัดส่วน 2.05 เปอร์เซ็นต์ จากการศึกษาของ ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์, 2551) พบว่ารายได้ของผู้ค้าบริการทางเพศจะอยู่ประมาณ 30,000-100,000 บาท โดยรายได้ต่ำสุดของผู้ค้าบริการทางเพศจะมากกว่ารายได้ขั้นต่ำของคนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา ("รับได้ไหม? ค่ากามเสรี EP.1 ล้วงที่มาไทยเซ็กซ์ทัวร์ อาชีพแอบซ่อนฟันปลิละหมื่นล้าน," 2558) ผลตอบแทนดังกล่าวจึงเป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้มีการค้าบริการทางเพศโดยสมัครใจเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ส่วนผู้ประกอบการแม้ทราบดีว่าการปล่อยให้มีการค้าบริการทางเพศ ในสถานบริการของตนอาจมีความผิดตามกฎหมาย แต่ก็ยอมเสี่ยงเพื่อให้ได้ผลตอบแทนจำนวนมากดังกล่าว ผลตอบแทนจำนวนมากเหล่านี้ทำให้พ่อแม่หรือญาติของหญิงหรือชายยินยอมขายหรือส่งบุตรหลานของตนให้เข้ามาทำอาชีพค้าบริการทางเพศอีกด้วย (พงษ์ธร สำราญ, 2549)

สำหรับการจัดสรรอัตราค่าตอบแทนจากการทำงานของผู้ค้าบริการทางเพศ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ระบบ ได้แก่ (อัญชลี พินิจรักษ์ธรรม, 2544)

(1) ระบบเหมาจ่าย คือ ลูกค้าจ่ายให้กับเจ้าของสถานบริการโดยตรง ซึ่งเจ้าของจะแบ่งกับผู้ค้าบริการทางเพศอีกทีหนึ่งตามสัดส่วน ขณะที่รายได้ของผู้ค้าบริการทางเพศโดยตรงจะอยู่ที่ทิปของลูกค้านั้น เช่น สถานอาบอบนวด เป็นต้น

(2) ระบบ Freelance หรือขายบริการอิสระ มักจะแฝงตัวอยู่ตามโรงแรมใหญ่ๆ หรือสถานบันเทิงชั้นสูง ซึ่งผู้ค้าบริการทางเพศจะมีความสามารถในการกำหนดรายได้เอง บางครั้งอาจมีนายหน้าคอยติดต่อและหักส่วนแบ่งไปตามที่ตกลงกัน

ทั้งนี้อัตราค่าตอบแทนจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ลักษณะทางกายภาพ (อายุ หน้าตา สัดส่วนของรูปร่าง และผิวพรรณ) ความเสี่ยง (การถูกจับกุม และสุขภาพ) สถานที่/ช่องทางในการค้าบริการ รูปแบบ/เงื่อนไขของการค้าบริการ และลูกค้า เป็นต้น (Chapkis, 1997; McKeganey & Barnard, 1996; ชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์, 2551; อัญชลี พิณีรักษ์ธรรม, 2544)

2.1.3 รูปแบบการค้าบริการทางเพศ

การค้าบริการทางเพศในประเทศไทยสามารถจำแนกได้เป็น 2 รูปแบบ ดังนี้ (กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ, 2550; สมบัติ แทนประเสริฐสุข, 2534; สมาคมรัฐศาสตร์, 2558)

1) การค้าบริการทางเพศโดยตรง คือ ผู้ค้าบริการทางเพศมีการโฆษณาเพื่อขายบริการโดยตรงต่อลูกค้าในที่สาธารณะ หรือสถานบริการต่างๆ ทั้งนี้อาจมีผู้ดูแลที่เรียกว่า แมงดาหรือแม่เล้าคอยเรียกลูกค้าหรือควบคุมการเสนอขายบริการดังกล่าว

2) การค้าบริการทางเพศแอบแฝง คือ ผู้ค้าบริการทางเพศมีการประกอบอาชีพอื่นบังหน้า แต่มีการแฝงการค้าบริการทางเพศไปด้วย เช่น ในสถานบริการอาบอบนวด ร้านตัดผม หรือร้านเสริมสวย มีการจัดหาผู้หญิงเพื่อการค้าบริการทางเพศไว้บริการแขกผู้ใช้บริการ หรือมีการติดต่อเพื่อจุดประสงค์การค้าบริการทางเพศผ่านทางช่องทางการโฆษณาต่างๆ อาทิ เว็บไซต์ เป็นต้น

โดยมีช่องทางการซื้อขายหลักแบ่งเป็น 3 ช่องทาง ได้แก่ 1) การติดต่อซื้อขายโดยตรงกับผู้ค้าบริการทางเพศ เช่น ทางโทรศัพท์ ทางสื่อสังคมออนไลน์ (Facebook และ Line) เป็นต้น หรืออยู่ในแหล่งที่รู้จักกันโดยทั่วไปที่มีการซื้อขายบริการ 2) การติดต่อซื้อขายผ่านนายหน้า และ 3) การติดต่อซื้อขายผ่านสถานบริการทางเพศ เช่นสถานอาบอบนวด (อัญชลี พิณีรักษ์ธรรม, 2544)

2.1.4 สถานบริการ/แหล่งค้าบริการทางเพศ

ประเทศไทยถือว่าการค้าบริการทางเพศเป็นเรื่องที่ขัดกับศีลธรรมและอัตลักษณ์ความเป็นไทย แต่ธุรกิจค้าบริการทางเพศกลับยิ่งเติบโตขึ้น ด้วยอุปสงค์และอุปทานในด้านความต้องการทางเพศส่งผลให้เกิดสถานบริการที่มีรูปแบบหลากหลายและแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2547 ได้ให้นิยาม “สถานบริการ” ว่าเป็นสถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อกระทำการค้าประเวณีด้วย ดังนั้นธุรกิจค้าบริการทางเพศในประเทศไทยจึงมีลักษณะการดำเนินธุรกิจหรือการให้บริการแตกต่างกัน ดังนี้ (Guest, Prohmno, Bryant, Janyan, & Pheungsaman, 2007; กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ, 2550; พงษ์ธร สำราญ, 2549; มาตา ลักษณะ ออรุงโรจน์, 2549)

1) ซ่อง สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ (1) ซ่องปิด เป็นการค้าบริการทางเพศที่มีอยู่ทั่วประเทศและมีราคาถูก ผู้ใช้บริการส่วนมากจะเป็นผู้คนที่ต้องถิ่นหรือผู้ใช้แรงงานชนชั้นล่าง ทั้งที่เป็นคนไทยและชาวต่างด้าว ลักษณะของซ่องปิดจะถูกอำพรางสถานที่จากการตรวจตราของ

เจ้าหน้าที่ด้วยวิธีต่างๆ อาทิ มีการสร้างที่หลบซ่อนไว้สำหรับหญิงบริการ เป็นต้น และ (2) ช่องเปิด จะอยู่ในรูปแบบของสถานที่ที่เป็นบ้านหรือโรงแรม โดยมีการจัดห้องไว้รับรองผู้ใช้บริการไว้ในสถานที่เดียวกันนี้ หญิงบริการในช่องเปิดมีอิสระมากกว่าช่องปิด กล่าวคือ หญิงบริการในช่องเปิดมีอิสระในการดำรงชีวิต แต่บางครั้งการออกนอกช่องต้องมีคนควบคุมไปด้วย

2) สถานอาบอบนวด เป็นแหล่งค้าบริการทางเพศที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยแบ่งลักษณะการให้บริการตามความหมายของพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2547 เป็น 2 ประเภท คือ (1) หญิงบริการที่อยู่ในตู้กระจก ส่วนใหญ่จะมีรูปร่างหน้าตา และอายุไม่โดดเด่นถูกใจชายมากนัก ทำให้อัตราค่าบริการอยู่ในราคาที่ไม่แพงและมีราคาที่หลากหลาย จึงเป็นที่นิยมของลูกค้าทั่วไป และ (2) หญิงบริการที่อยู่นอกตู้กระจก หรือ Side Line ส่วนใหญ่จะมีรูปร่างหน้าตาดี และมีอายุน้อย บางคนเป็นนักศึกษาหรือเป็นหญิงที่มีงานทำประจำอยู่แล้ว แต่มาทำงานบริการเพื่อหารายได้พิเศษด้วยเหตุผลต่างๆ หญิงบริการประเภทนี้ไม่มีช่วงเวลาทำงานที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับการนัดหมายจากลูกค้าหรือที่ตกลงกับสถานบริการ ส่วนค่าบริการของหญิงบริการประเภท Side Line จะแพงกว่าหญิงบริการในตู้กระจก

3) บาร์อะโกโก้ ลักษณะการให้บริการจะเป็นการโชว์เต้นโป๊เปลือยและโชว์การร่วมเพศของหญิงบริการ นอกจากนี้หญิงบริการในบาร์ยังมีหน้าที่ผสมเหล้าให้กับลูกค้า โดยหญิงบริการจะได้เปอร์เซ็นต์จากการจำหน่ายเครื่องดื่ม และสามารถออกไปกับลูกค้าเพื่อให้บริการทางเพศได้

4) บาร์เปียร์ เป็นสถานที่จ้างผู้หญิงหรือผู้ชายมาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับลูกค้า หากลูกค้าพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาก็จะมีการตกลงขอซื้อบริการทางเพศต่อไป สถานบริการประเภทนี้ไม่มีการจัดห้องไว้สำหรับบริการลูกค้า ดังนั้นหากการตกลงซื้อขายสำเร็จลูกค้าจะพาหญิงหรือชายบริการออกไปรับบริการบริการนอกร้าน โดยลูกค้าต้องจ่ายค่าตัวหญิงหรือชายบริการให้กับเจ้าของบาร์ ส่วนค่าบริการจะขึ้นอยู่กับการตกลงระหว่างลูกค้าและตัวผู้ค้าบริการเอง

5) บาร์คาราโอเกะ เป็นการค้าบริการทางเพศในรูปแบบแอบแฝงมากับการบริการความบันเทิงที่ลูกค้าได้มาร้องเพลง จัดว่าเป็นสถานค้าบริการทางเพศในลักษณะกึ่งเปิดเผย เกรดของบาร์คาราโอเกะจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงอัตราค่าตอบแทนที่ผู้ค้าบริการทางเพศจะได้รับ งานหลักของพนักงานบาร์คาราโอเกะคือ การสร้างความบันเทิงให้กับลูกค้า โดยนั่งให้บริการเครื่องดื่มและเลือกเพลงให้กับลูกค้า หากลูกค้าพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาก็จะมีการตกลงขอซื้อบริการทางเพศต่อไป โดยค่าบริการจะขึ้นอยู่กับการตกลงระหว่างลูกค้าและตัวผู้ค้าบริการเอง

6) สปา เป็นการค้าบริการทางเพศในรูปแบบแอบแฝงมากับการให้บริการสปาเพื่อสุขภาพเหมือนสปาทั่วไป โดยมีผู้ค้าบริการทางเพศเป็นวัยรุ่นและบางแห่งเป็นชาวต่างชาติ ลักษณะสถานที่จะตัดแปลงตึกแถว ภายในมีไม้อัดกันแบ่งซอยเป็นห้องๆ มีเตียงนอนและห้องน้ำ

7) นวดแผนโบราณ เป็นสถานบริการที่ให้บริกาการนวดและมีการค้าบริการทางเพศแอบแฝง โดยเจ้าของสถานบริการจะได้ค่าสถานที่และค่าบริการนวด

8) การค้าบริการทางเพศแบบอิสระ ผู้ค้าบริการทางเพศกลุ่มนี้มีทั้งหญิงและชาย มักพบอยู่ตามริมถนน สวนสาธารณะ และสถานที่สาธารณะอื่นๆ และมีบางส่วนอยู่ในร้านอาหารผับและบาร์ ผู้ค้าบริการลักษณะนี้บางส่วนเริ่มต้นค้าบริการทางเพศแบบอิสระ เพราะถูกให้ออกจากสถาน

บริการเดิม เนื่องจากมีอายุมากหรือตรวจพบว่าติดเชื้อ HIV บางส่วนต้องการมีรายได้เพิ่ม เนื่องจากมีรายได้ไม่เพียงพอจากการทำงานประจำ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติทางด้านค่าจ้าง

โดยทั่วไป การเลือกปฏิบัติ (Discrimination) หมายถึง การปฏิบัติที่แตกต่างกันบนพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ถิ่นกำเนิด ฐานะทางเศรษฐกิจ ความคิดเห็นทางการเมือง หรือสภาพทางร่างกาย (กุลพล พลวัน, 2543; ชูสิทธิ์ ทองทิพย์, 2541; นवलพรรณ ไม้ทองดี, 2557; วิทยากร เชียงกุล, 2543) ส่วนการเลือกปฏิบัติในการจ้างงาน หมายถึง การปฏิบัติต่อบุคคลอย่างแตกต่างกันและด้อยกว่ากัน อันเนื่องจากลักษณะที่ไม่สัมพันธ์กับหลักคุณธรรมหรือเงื่อนไขของงาน ลักษณะเหล่านี้ได้แก่ ชาติพันธุ์ สีผิว เพศ ศาสนา ความเห็นทางการเมือง การกีดกันทางเชื้อชาติ และพื้นเพเดิมทางสังคม (International Labour Organization, 2012) ขณะที่การเลือกปฏิบัติตามแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง การปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมกันกับกลุ่มคนที่มีความแตกต่างออกไป ทั้งในด้านลักษณะทางประชากร หรือทัศนคติความเชื่อพื้นฐาน เช่น การกีดกันชนกลุ่มน้อย กีดกันทางเพศ กีดกันบนฐานของอายุ เลือกปฏิบัติบนฐานความเชื่อทางศาสนา ทัศนคติทางการเมือง และรสนิยมทางเพศ เป็นต้น โดยการปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมมักเกี่ยวข้องกับการจ่ายค่าจ้างที่ไม่เท่ากัน (จรัมพร โห้ล้ายอง, 2559)

การอธิบายถึงแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติมีจุดเริ่มต้นมาจากงานศึกษาโดยใช้แบบจำลองรสนิยมสำหรับการเลือกปฏิบัติ (Taste for Discrimination Model) ของ Becker (1971) ที่ว่า การเลือกปฏิบัติเกิดจากรสนิยมที่ไม่ชอบคนบางคน (Taste of Discrimination) โดยสมมติว่าในตลาดแรงงานมีแรงงานอยู่สองกลุ่ม คือ แรงงานชายและแรงงานหญิง และกำหนดให้ W_m คืออัตราค่าจ้างสำหรับแรงงานชาย และ W_f คืออัตราค่าจ้างสำหรับแรงงานหญิง ถ้านายจ้างมีอคติกับแรงงานหญิงโดยจะรู้สึกว่าการจ้างงานหญิงจะมีต้นทุนที่ไม่ใช่ตัวเงินเกิดขึ้น (Disutility) กล่าวคือ แม้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แรงงานหญิงด้วยค่าจ้าง W_f บาท แต่นายจ้างจะรู้สึกว่าจะจ่ายเงินไป $W_f(1+d)$ บาท เมื่อ d คือสัมประสิทธิ์ของการเลือกปฏิบัติ (Discrimination Coefficient) โดยที่ $d > 0$ นายจ้างรู้สึกถึงต้นทุนที่เกินจริง เช่น สมมติให้ค่าจ้างแรงงานหญิง = 100 บาท และ $d = 0.5$ หากนายจ้างมีอคติต่อแรงงานหญิง นายจ้างจะรู้สึกว่าจะจ่ายเงินไป 150 บาท ซึ่งหมายถึงต้นทุนเพิ่มขึ้นถึง 50% ยิ่งนายจ้างมีอคติมาก เขาจะรู้สึกไม่พอใจมากเมื่อต้องจ้างแรงงานหญิง สะท้อนถึงค่า d ที่มีค่าสูง อย่างไรก็ตาม นายจ้างแต่ละคนก็มีอคติที่ไม่เหมือนกัน นายจ้างบางคนอาจต้องการจ้างงานแรงงานกลุ่มที่ชอบ เช่น แรงงานหญิง ซึ่งเรียกพฤติกรรมนี้ว่า Nepotism คือมีการปรับต้นทุนค่าจ้างต่อกลุ่มที่นายจ้างชอบลงมาเป็น $W_f(1-n)$ บาท เมื่อ n คือ Nepotism Coefficient โดยที่ $n > 0$ กล่าวคือ นายจ้างรู้สึกว่าจะจ่ายเงินออกไปสำหรับจ้างแรงงานหญิงถูกกว่าความเป็นจริง นอกจากนายจ้างจะเป็นฝ่ายที่มีอคติแล้ว ลูกจ้างเองก็อาจมีอคติเช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ถ้าแรงงานชายไม่ชอบทำงานกับนายจ้าง เขาจะรู้สึกเหมือนได้รับค่าจ้าง $W_m(1-d)$ บาท และในทางกลับกัน หากแรงงานชายชอบทำงานกับนายจ้าง เขาจะรู้สึกเหมือนได้รับค่าจ้าง $W_m(1+n)$ บาท (นवलพรรณ ไม้ทองดี, 2557)

ตามแนวคิดนี้สามารถแบ่งการเลือกปฏิบัติออกเป็น 3 รูปแบบ ตามที่มาของอคติ ได้แก่
 1) การเลือกปฏิบัติโดยนายจ้าง (Employer Discrimination) 2) การเลือกปฏิบัติโดยลูกจ้าง (Employee Discrimination) และ 3) การเลือกปฏิบัติโดยลูกค้า (Customer Discrimination) ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ (จรัมพร ให้อย่าง, 2559; นวลพรรณ ไม้ทองดี, 2557)

2.2.1 การเลือกปฏิบัติโดยนายจ้าง (Employer Discrimination)

สมมติว่ามีแรงงาน 2 กลุ่มในตลาดแรงงานคือ แรงงานชายและแรงงานหญิง และสมมติให้แรงงานชายและแรงงานหญิงสามารถทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ในการผลิต ฟังก์ชันการผลิตสามารถเขียนได้ดังนี้

$$q = f(E_m + E_f)$$

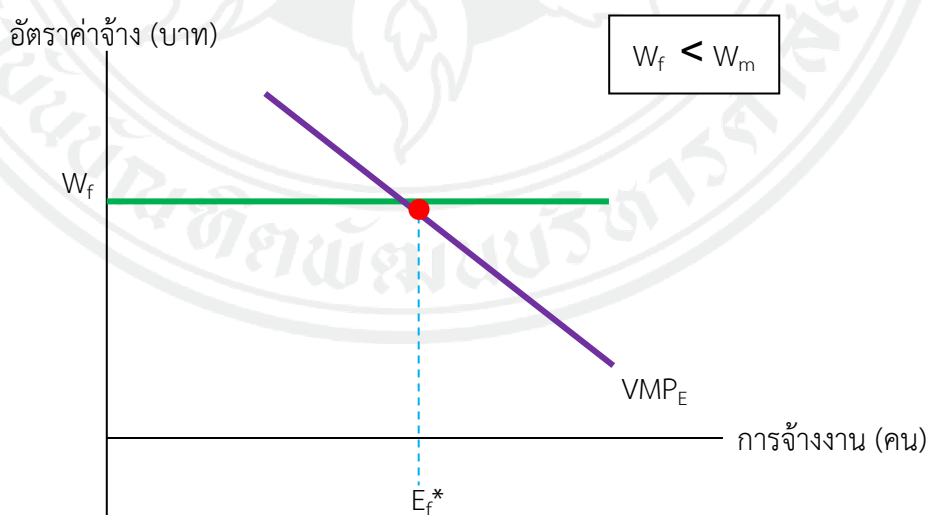
โดยที่ q คือ จำนวนผลผลิต

E_m คือ จำนวนการจ้างงานแรงงานชาย

E_f คือ จำนวนการจ้างงานแรงงานหญิง

จากสมการจะเห็นว่า จำนวนผลผลิตขึ้นอยู่กับจำนวนการจ้างงานแรงงานทั้งหมดไม่ว่าแรงงานนั้นจะเป็นเพศใด นั่นคือ มูลค่าของผลผลิตหน่วยสุดท้ายของการจ้างแรงงานจะมีค่าเท่ากันไม่ว่าหน่วยผลิตจะจ้างแรงงานชายหรือแรงงานหญิง

สำหรับการจ้างงานกรณีที่ไม่มีการเลือกปฏิบัติ นายจ้างจะจ้างใครก็ขึ้นอยู่กับค่าจ้างของแรงงานกลุ่มนั้นๆ นั่นคือ นายจ้างจะจ้างแรงงานหญิง ถ้าอัตราค่าจ้างของแรงงานหญิงต่ำกว่าของแรงงานชาย หรือ $W_f < W_m$ ดังนั้น นายจ้างหรือหน่วยผลิตที่ไม่เลือกปฏิบัติจะจ้างแรงงานหญิง จนกระทั่งอัตราค่าจ้างของแรงงานหญิงมีค่าเท่ากับมูลค่าของผลผลิตหน่วยสุดท้ายของแรงงาน หรือ $W_f = VMP_E$ ดังภาพที่ 2.1

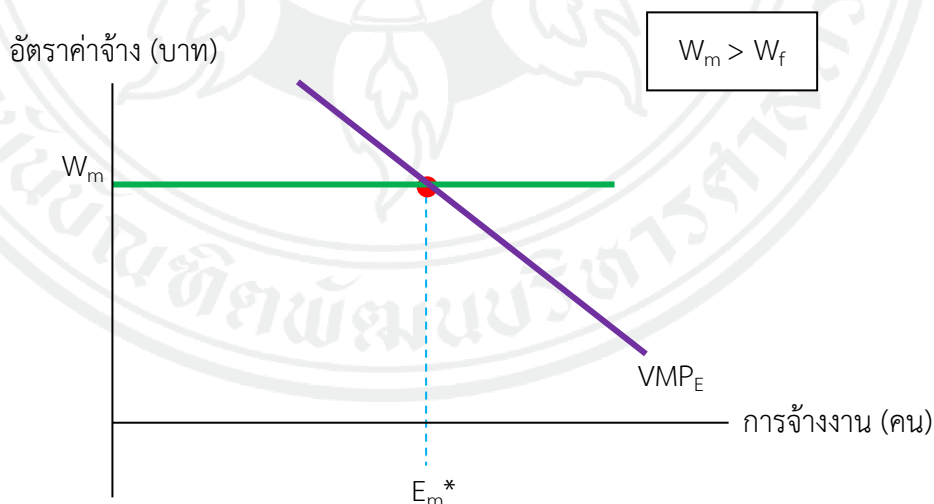
ภาพที่ 2.1 การจ้างงานกรณีที่ไม่มีการเลือกปฏิบัติและอัตราค่าจ้างของแรงงานหญิงต่ำกว่าของแรงงานชาย

แหล่งที่มา: นวลพรรณ ไม้ทองดี, 2557.

จากภาพที่ 2.1 ถ้าอัตราค่าจ้างของแรงงานหญิงต่ำกว่าของแรงงานชาย หรือ $W_f < W_m$ นายจ้างหรือหน่วยผลิตที่ไม่มีการเลือกปฏิบัติจะจ้างแรงงานหญิงเท่านั้น โดยจะจ้างแรงงานหญิงไปจนถึงจุดที่อัตราค่าจ้างของแรงงานหญิงมีค่าเท่ากับมูลค่าของผลผลิตหน่วยสุดท้ายของแรงงาน นั่นคือจะจ้างแรงงานหญิงจำนวน E_f^* คน

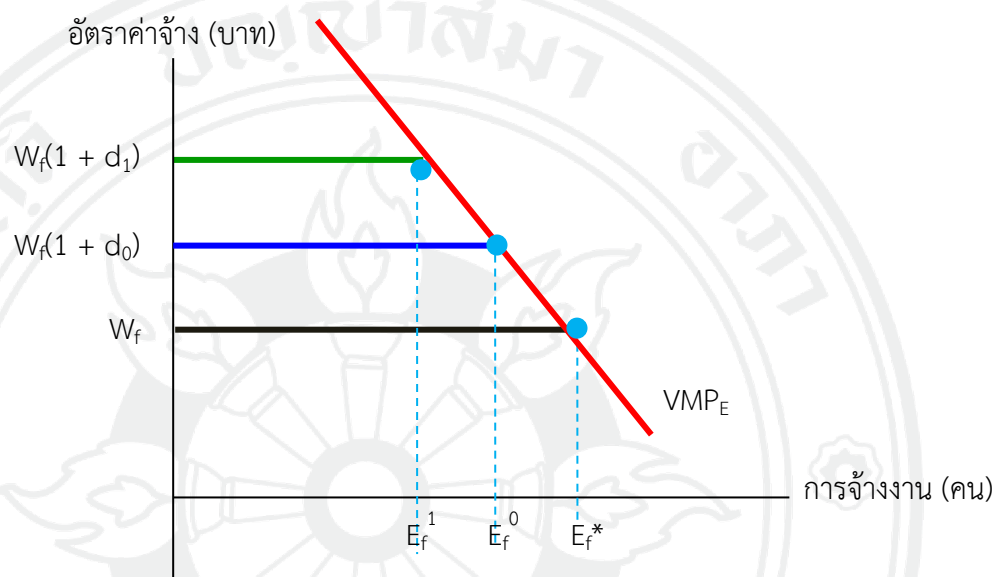
ในกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติในการจ้างงาน ถ้านายจ้างมีอคติต่อแรงงานหญิง นายจ้างจะรู้สึกว่าค่าจ้างของแรงงานหญิงไม่ได้มีค่าเท่ากับ W_f บาท แต่เหมือนเขาจ่าย $W_f(1+d)$ บาทให้แก่แรงงานหญิง ดังนั้น การตัดสินใจจ้างงานในกรณีนี้ จึงเป็นการเปรียบเทียบระหว่างอัตราค่าจ้างของแรงงานชาย (W_m) กับ $W_f(1+d)$ ซึ่งกฎในการตัดสินใจจ้างงานสำหรับนายจ้างที่มีอคติต่อแรงงานหญิง คือนายจ้างจะจ้างแรงงานหญิงเท่านั้นหาก $W_f(1+d) < W_m$ และจะจ้างแรงงานชายเท่านั้นหาก $W_f(1+d) > W_m$ ตราบเท่าที่แรงงานชายและแรงงานหญิงสามารถทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ หน่วยผลิตจะมีการแบ่งแรงงานไปในตัว (Segregated Workforce) นั่นคือ จะมีหน่วยผลิต 2 ประเภท คือ หน่วยผลิตที่จ้างเฉพาะแรงงานชาย และหน่วยผลิตที่จ้างเฉพาะแรงงานหญิง แต่นายจ้างจะจ้างแรงงานกลุ่มไหนนั้น ขึ้นอยู่กับค่าสัมประสิทธิ์ของการเลือกปฏิบัติ (d)

สำหรับหน่วยผลิตที่จ้างเฉพาะแรงงานชาย จะจ้างแรงงานชายจนกระทั่งอัตราค่าจ้างของแรงงานชายนั้นมีค่าเท่ากับมูลค่าผลผลิตหน่วยสุดท้ายของการจ้างแรงงานนั้น นั่นคือ $W_m = VMP_E$ ดังนั้น หากอัตราค่าจ้างของแรงงานชายสูงกว่าของแรงงานหญิง หรือ $W_m > W_f$ นายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างแรงงานชายแพงมากเกินไปในการจ้างแรงงานชายจำนวนไม่กี่คน หรือ E_m^* คน สำหรับนายจ้างที่มีอคติต่อแรงงานหญิงมากพอ นั้น นอกจากนายจ้างจะจ้างเฉพาะแรงงานชายแล้ว ยังจะจ้างแรงงานชายในจำนวนที่น้อยลงด้วย เนื่องจากค่าจ้างแรงงานชายนั้นมีราคาแพง ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 การจ้างงานของหน่วยผลิตที่จ้างเฉพาะแรงงานชายกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
แหล่งที่มา: นवलพรรณ ไม้ทองดี, 2557.

ส่วนหน่วยผลิตที่จ้างเฉพาะแรงงานหญิง ถ้าหน่วยผลิตไม่มีอคติ เมื่อ $W_f = VMP_E$ จะจ้างแรงงานหญิง E_f^* คน หากหน่วยผลิตมีอคติ d_0 โดยที่ $d_0 > 0$ นายจ้างจะรู้สึกเหมือนจ่ายแรงงานหญิงด้วยค่าจ้าง $W_f(1+d_0)$ และนายจ้างจะจ้างแรงงานจนกระทั่ง $W_f(1+d_0) = VMP_E$ ดังนั้นจึงจ้างแรงงานหญิง E_f^0 คน แต่ถ้านายจ้างมีอคติมาก (หรือ d_1 มีค่าสูง และ $d_1 > d_0$) นายจ้างจะจ้างแรงงานหญิงจนกระทั่ง $W_f(1+d_1) = VMP_E$ ซึ่งจ้างแรงงานหญิง E_f^1 คน นั่นคือ ยิ่งมีอคติต่อแรงงานหญิงมาก ค่า d จะยิ่งสูง และมีการจ้างงานแรงงานหญิงน้อยลง ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 การจ้างงานของหน่วยผลิตที่จ้างเฉพาะแรงงานหญิงกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรี แหล่งที่มา: นวลพรรณ ไม้ทองดี, 2557.

2.2.2 การเลือกปฏิบัติโดยลูกจ้าง (Employee Discrimination)

สมมติว่าแรงงานชายคนหนึ่งมีอคติกับแรงงานหญิง แรงงานชายที่ได้รับค่าจ้าง W_m บาท จะรู้สึกเหมือนว่าเขาได้รับค่าจ้าง $W_m(1-d)$ บาท หากเขาต้องทำงานร่วมกับแรงงานหญิง ตัวอย่างเช่น แรงงานชายคนดังกล่าว มีงาน 2 งานที่ได้รับค่าจ้าง 150 บาทเท่ากัน แต่ในงานหนึ่งนายจ้างจ้างเฉพาะคนงานชาย ส่วนอีกงานหนึ่งนายจ้างจ้างทั้งแรงงานชายและแรงงานหญิง แรงงานชายคนนี้จะมองว่านายจ้างที่จ้างทั้งแรงงานชายและแรงงานหญิงให้ค่าจ้างแก่เขาต่ำกว่า 150 บาท หากนายจ้างที่จ้างทั้งแรงงานชายและแรงงานหญิงจะดึงดูดแรงงานชายคนนี้จะต้องให้ค่าจ้างที่สูงกว่า 150 บาท ดังนั้น สำหรับนายจ้างที่ไม่มีอคติ จะไม่จ้างทั้งแรงงานชายและแรงงานหญิง เพราะถึงแม้ว่าแรงงานชายและแรงงานหญิงจะมีมูลค่าของผลผลิตหน่วยสุดท้ายของแรงงาน (Value of Marginal Product of Labor) เท่ากัน แต่ในตัวอย่างข้างต้น นายจ้างต้องจ่ายให้แรงงานชายมากกว่า ดังนั้น นายจ้างจึงจะจ้างเฉพาะแรงงานชายหรือเฉพาะแรงงานหญิงเท่านั้น โดยนายจ้างจะจ้างเฉพาะแรงงานชายหากอัตราค่าจ้างของแรงงานชายนั้นต่ำกว่าของแรงงานหญิง หรือ $W_m < W_f$ และจะจ้างเฉพาะแรงงานหญิงเท่านั้นหากอัตราค่าจ้างของแรงงานหญิงต่ำกว่าของแรงงานชาย หรือ $W_f < W_m$ เราจึงเห็นว่าการเลือกปฏิบัติโดยลูกจ้างจะก่อให้เกิดการแบ่งแยกอย่างสมบูรณ์ในการจ้างงานในที่สุด

2.2.3 การเลือกปฏิบัติโดยลูกค้า

สมมติว่าลูกค้าไม่ยอมซื้อสินค้าที่ผลิตโดยแรงงานกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น แรงงานต่างด้าว แรงงานหญิง หรือแรงงานชาย เนื่องจากลูกค้ามีอคติกับการผลิตที่เกิดจากแรงงานกลุ่มนั้น ทำให้ผู้ผลิตอาจไม่จ้างแรงงานกลุ่มนั้น ถ้าลูกค้ามีอคติการตัดสินใจในการซื้อสินค้าจะไม่ขึ้นอยู่กับราคาจริงของสินค้า p แต่จะเป็น $p(1+d)$ บาท ผู้ผลิตที่จ้างแรงงานกลุ่มนั้นต้องลดราคาสินค้าลงเพื่อดึงดูดลูกค้า ซึ่งส่งผลให้ค่าจ้างของแรงงานกลุ่มนั้นลดลง เพื่อชดเชยนายจ้างที่ได้กำไรลดลง

จากการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติทางด้านค่าจ้างจำเป็นต้องมีการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ ซึ่งจะกล่าวในส่วนถัดไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชาย

แนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายนั้น มี Oaxaca (1973) และ Blinder (1973) เป็นผู้ริเริ่ม โดยอธิบายว่า ความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนที่อธิบายได้ ซึ่งเกิดจากความแตกต่างทางด้านคุณสมบัติเฉพาะบุคคลหรือทุนมนุษย์ เช่น การศึกษา และทักษะ เป็นต้น และส่วนที่อธิบายไม่ได้ ซึ่งอาจเกิดจากการเลือกปฏิบัติ (นวลพรรณ ไม้ทองดี, 2553) จากแนวคิดดังกล่าว ได้มีนักวิชาการที่เกี่ยวข้องนำแนวคิดนี้มาใช้เพื่อวิเคราะห์ถึงที่มาของความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชาย อาทิ (Ilkcaracan & Selim, 2007; Menahem & Elias, 2007; Mincer & Polachek, 1974; Monk-Turner & Turner, 2001)

โดยปัจจัยที่สามารถอธิบายถึงความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายในด้านคุณสมบัติเฉพาะบุคคลหรือทุนมนุษย์นั้น (Mincer & Polachek, 1974) พบว่า ผู้หญิงเลือกอาชีพเพื่อที่จะลดความสูญเสียให้น้อยที่สุด เนื่องจากผู้หญิงอยู่ในตลาดแรงงานแบบไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นผู้หญิงอาจหลีกเลี่ยงงานที่ต้องลงทุนอย่างมากในทักษะที่ใช้เฉพาะเจาะจงกับอาชีพ ซึ่งผลตอบแทนของการลงทุนขึ้นอยู่กับการทำงานอย่างต่อเนื่องในอาชีพนั้น นอกจากนี้ ผู้หญิงมักออกจากตลาดแรงงานเพื่อไปเลี้ยงดูลูกและเกี่ยวข้องกับผลิตในครัวเรือนรูปแบบอื่น เมื่อผู้หญิงกลับเข้ามาในตลาดแรงงานอีกครั้ง ทักษะที่มีอยู่อาจลดลงไป ซึ่งสะท้อนได้จากการได้รับค่าตอบแทนที่ต่ำกว่าที่ควรจะได้ ถ้ามีทักษะตามอายุและประสบการณ์ จึงเห็นได้ว่า สถานภาพสมรส อายุ และประสบการณ์การทำงาน มีผลต่อความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายนอกจากทักษะที่ใช้ในการประกอบอาชีพแล้ว การศึกษาก็มีส่วนสำคัญในการอธิบายความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชาย โดย Monk-Turner and Turner (2001) พบว่า เมื่อผู้หญิงมีระดับการศึกษาสูงขึ้น ช่องว่างระหว่างค่าจ้างของผู้หญิงและผู้ชายจะแคบลง

นอกจากคุณสมบัติเฉพาะบุคคลหรือทุนมนุษย์แล้ว ลักษณะของงานหรืออาชีพก็มีความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชาย ทั้งนี้ จากการศึกษาการสร้างระบบเศรษฐกิจใหม่แบบเมืองในประเทศอิสราเอลของ Menahem and Elias (2007) พบว่า ช่องว่างของรายได้ระหว่างผู้หญิงและ

ผู้ชาย เพิ่มขึ้นจากการแพร่กระจายของความเป็นเมือง และรูปแบบทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป ขณะที่ การศึกษาความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายที่ทำงานในบริษัทที่อยู่ในระบบ (Formal Sector) ในประเทศตุรกีของ Ilkcaracan and Selim (2007) พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรด้านทุน มนุษย์ (การศึกษา ประสบการณ์ ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งงาน และภูมิภาค) ประเภทของ อุตสาหกรรม อาชีพ และลักษณะของบริษัทที่ทำงาน ผู้หญิงได้รับค่าจ้างคิดเป็นร้อยละ 91.2 ของ ค่าจ้างที่ผู้ชายได้รับ และเมื่อแยกความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายตามวิธีการของ Oaxaca (1973) พบว่า ความแตกต่างในประสบการณ์ และระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งงาน เป็นปัจจัย ที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือ การที่ผู้ชายกระจุกตัวทำงานในบริษัทที่มีสภาพแรงงานมากกว่าผู้หญิง และการกระจายตัวในอาชีพและอุตสาหกรรม

สำหรับประเทศไทย มีงานวิจัยที่นำแนวคิดของ Oaxaca (1973) และ Blinder (1973) มาใช้ เป็นตัวแบบในการศึกษาเช่นกัน โดยการศึกษาความแตกต่างของค่าจ้างและปัจจัยที่กำหนดค่าจ้าง ระหว่างแรงงานชายและแรงงานหญิงของ อาลิสา ทรัพย์เสริมศรี (2550) พบว่า ประสบการณ์ สถานภาพสมรส และการอยู่ในเขตเมืองของทั้งแรงงานชายและแรงงานหญิง มีผลเชิงบวกอย่างมี นัยสำคัญต่ออัตราค่าจ้าง ส่วนแรงงานที่ไม่มีการศึกษาจะเป็นกลุ่มที่มีค่าจ้างต่ำที่สุด ส่วนการทำงานใน อาชีพหรืออุตสาหกรรมที่ต่างกัน ก็มีผลต่อค่าจ้างที่ต่างกันด้วย และผลของการแยกความแตกต่างของ ค่าจ้างระหว่างแรงงานชายและแรงงานหญิง โดยนำตัวแปรทุกตัวที่มีผลต่อค่าจ้างมาศึกษา พบว่า แรงงานหญิง มีลักษณะหรือคุณสมบัติโดยเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานชาย โดยแรงงานหญิง มีระดับการศึกษา เฉลี่ยสูงกว่าแรงงานชาย และระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อค่าจ้างแรงงานสูงที่สุด

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยของ จารุวรรณ จันทรอินทร์ (2540) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัย กำหนดการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างรายได้แรงงานชายและหญิง ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างของระดับการศึกษาของแรงงานชายและหญิง มีอิทธิพลต่อการ เปลี่ยนแปลงช่องว่างของค่าจ้างระหว่างชายและหญิงมากที่สุด โดยหากแรงงานชายและแรงงานหญิง มีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกันมากขึ้นแล้ว ความแตกต่างของค่าจ้างจะลดน้อยลง ส่วนปัจจัยที่มี อิทธิพลรองลงมาคือ การเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างของระดับประสบการณ์ของแรงงานชายและ หญิง ซึ่งมีผลในทิศทางเดียวกับตัวแปรระดับการศึกษา เช่นเดียวกับการขยายตัวของตลาดแรงงาน โดยเมื่อตลาดแรงงานขยายตัว ความต้องการแรงงานที่เพิ่มขึ้นจะขยายโอกาสการเข้าทำงาน และเพิ่ม ค่าจ้างแก่แรงงานหญิง ซึ่งมีผลทำให้ความเหลื่อมล้ำของค่าจ้างระหว่างชายและหญิงลดลง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับแบบจำลอง Hedonic Price

แบบจำลอง Hedonic Price คือแบบจำลองทางสถิติที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างราคาสินค้ากับลักษณะต่างๆ ของตัวสินค้า โดยลักษณะในที่นี้หมายถึงลักษณะที่มีอยู่ในตัว สินค้า รวมทั้งลักษณะภายนอกที่เกี่ยวข้องกับสินค้าด้วย (โชติวุฒิ เหล่าไพโรจน์, 2555) แบบจำลอง Hedonic Price ได้รับการพัฒนามาจากทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภคของ Lancaster (1966) ที่เสนอว่า สินค้าแต่ละชนิดประกอบขึ้นด้วยลักษณะต่างๆ ซึ่งลักษณะเหล่านี้มีผลโดยตรงต่อการสร้างความพึง พอใจให้กับผู้บริโภค จนนำไปสู่การตัดสินใจซื้อสินค้าในที่สุด รวมทั้งแนวคิดและสมมติฐานเพิ่มเติม

ของ Rosen ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การพิจารณาความต้องการซื้อสินค้าของผู้บริโภคจากลักษณะหรือคุณสมบัติที่เป็นองค์ประกอบของสินค้า โดย Rosen ให้ความหมายว่า เป็นราคาโดยนัยของลักษณะที่เป็นตัวตนในสินค้า ซึ่งมีข้อสมมติฐานหลักคือ ราคาสินค้าแปรผันตามการเปลี่ยนแปลงปริมาณของลักษณะที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรูปแบบสมการจะแสดงความสัมพันธ์ให้เห็นระหว่างราคาของสินค้าและลักษณะของสินค้า (Rosen, 1974)

แบบจำลอง Hedonic Price ของ Rosen (1974) มีสองขั้นตอนคือ ขั้นตอนแรกเป็นการประมาณราคาส่วนเพิ่มสำหรับคุณลักษณะที่น่าสนใจโดยการย้อนกลับของราคาสินค้าหรือความคุ้มค่าของสินค้า และขั้นตอนที่สอง เป็นการระบุเส้นอุปสงค์ที่คมชัดหรือความเต็มใจที่จะจ่าย ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จากการประมาณการค่าโดยใช้ Hedonic Function จะสะท้อนให้เห็นทั้งมูลค่าส่วนเพิ่มของผู้ใช้ (Demand) และต้นทุนส่วนเพิ่มของการผู้ผลิต (Supply) โดยผลการศึกษาที่ได้รับจากการใช้แบบจำลอง Hedonic Price สามารถใช้เป็นดัชนีเพื่อพิจารณาการปรับตัวของผู้บริโภคและการเปลี่ยนแปลงของราคากับคุณภาพของสินค้าและบริการของผู้ผลิตได้ (Ioannidis & Silver, 1999)

ทฤษฎีพื้นฐานของ Hedonic Price อธิบายราคา (p) ของสินค้าเป็นฟังก์ชันของลักษณะ โดยสมมติฐานของแบบจำลองคือ สินค้าประกอบด้วยความหลากหลายของลักษณะเฉพาะที่ผู้บริโภคประเมินค่าได้อย่างอิสระ พิจารณาลักษณะด้วย (j) และแสดงเป็น $Z = (z_1, z_2, \dots, z_i)$ โดยความสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างราคา (p) และเวกเตอร์ของลักษณะ (Z) ดังสมการที่ 1

$$p = f(z_1, z_2, \dots, z_i) \quad (1)$$

ฟังก์ชันนี้ระบุถึงความสัมพันธ์สำหรับสินค้า ตามความสัมพันธ์ในสมการที่ 1 โดยต้นทุนราคาเป็นลักษณะเฉพาะ j และ Z_j มาจากอนุพันธ์ย่อยของฟังก์ชันตามสมการที่ 1 ดังสมการที่ 2

$$\frac{\partial p}{\partial z_j} = \frac{\partial f}{\partial z_j} \quad (j = 1, 2, \dots, m) \quad (2)$$

จากสมการที่ 2 บ่งชี้ว่า ราคา (p) เปลี่ยนแปลงเท่าไร หากสินค้ามีการเปลี่ยนแปลง เท่าไรเมื่อสินค้าเพิ่มลักษณะ Z_j และลักษณะอื่นๆ ด้วยค่าคงที่ ดังนั้นรูปแบบของสมการจึงมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อข้อผิดพลาดในการกำหนดราคา ดังสมการที่ 3

$$p_i = \beta_0 + \sum_{j=1}^m \beta_j z_{ij} + \epsilon_i \quad (3)$$

ในกรณีนี้เวกเตอร์ Z เป็นตัวแปรพิเศษที่พิจารณาแล้วว่าเหมาะสม สัมประสิทธิ์ β_0 คือจุดตัดบนแกนตั้ง β_j เป็นค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยที่ต้องประมาณการ $\beta_j (j = 1, 2, \dots, m)$ และ ϵ คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของราคา ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอย (β_j) จะบ่งชี้ถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคา (p) ถ้าลักษณะ Z_j มีการเปลี่ยนแปลงเพียงหน่วยเดียวขณะที่ผลกระทบส่วนเพิ่มอื่นๆ คงที่

ต่อมาสมการรูปแบบ log-linear สามารถตีความได้ว่า ราคา (p) จะมีการเปลี่ยนแปลงที่เปอร์เซ็นต์ ถ้าคุณลักษณะ z_j มีการเปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วย ขณะที่คุณลักษณะอื่นๆ มีค่าคงที่ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_j) สามารถตีความได้ว่าเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงของราคา (p) ซึ่งมีหน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วยโดยลักษณะ z ดังสมการที่ 4

$$\ln p_i = \beta_0 + \sum_{j=1}^m \beta_j z_{ij} + \epsilon_i \quad (4)$$

ส่วนสมการรูปแบบ log-log ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยสามารถตีความได้ว่าความยืดหยุ่นบางส่วนของ β_j ($j = 1, 2, \dots, m$) ที่บ่งชี้ว่าราคา (p) เปลี่ยนแปลงกี่เปอร์เซ็นต์ ถ้าลักษณะ z_j มีการเปลี่ยนแปลงไปหนึ่งเปอร์เซ็นต์ ดังสมการที่ 5

$$\ln p_i = \beta_0 + \sum_{j=1}^m \beta_j \ln(z_{ij}) + \epsilon_i \quad (5)$$

แบบจำลอง Hedonic Price มักถูกนำไปใช้ในการศึกษาราคาของที่พักอาศัย (Property Value Model) และการกำหนดค่าจ้าง (Hedonic Wage Model) ในการศึกษาราคาของที่พักอาศัยเป็นการใช้ราคาอสังหาริมทรัพย์และราคาที่ดินเป็นราคาตัวแทนเพื่อประเมินมูลค่าคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยราคาจะขึ้นอยู่กับลักษณะต่างๆ ได้แก่ ทักษะคุณภาพ ระยะทางจากใจกลางเมือง ขนาดของพื้นที่ และลักษณะโดยรอบ ที่พักอาศัย เป็นต้น ส่วนการนำมาใช้ในการกำหนดค่าจ้าง เป็นการใช้ความแตกต่างในค่าจ้างเป็นราคาตัวแทนวัดมูลค่าระดับคุณภาพและความปลอดภัยของงานที่ทำ เพราะในแง่ของเศรษฐศาสตร์ ความแตกต่างของอัตราค่าจ้างมีนัยกับลักษณะของงาน กล่าวคือ งานที่มีความเสี่ยงสูง หรืองานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่สกปรก มีความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัย น่าจะมีอัตราค่าตอบแทนที่สูงเพื่อดึงดูดใจให้คนมาทำงานเหล่านี้ โดยในตลาดแรงงานได้มีการศึกษามูลค่าความปลอดภัยในชีวิตจากความเสี่ยงในด้านต่างๆ ได้แก่ ความเสี่ยงในการเสียชีวิตจากการทำงาน และความเสี่ยงที่จะได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน รวมถึงปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่งงาน เป็นต้น (Boardman, Greenberg, Vining, & Weimer, 2001)

สำหรับวิธีการในการประมาณค่าความแตกต่างของค่าจ้าง มีขั้นตอนโดยหาความสัมพันธ์ระหว่างค่าจ้าง (ตัวแปรตาม) และปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความแตกต่างของค่าจ้าง เช่น ลักษณะส่วนบุคคลของแรงงาน ลักษณะงาน และความเสี่ยงที่เกิดจากงานที่มีต่อสุขภาพ เป็นต้น โดยค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จะอธิบายการแลกเปลี่ยนระหว่างค่าจ้างและความเสี่ยง

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับความดึงดูดใจของร่างกาย

ความโดดเด่นของร่างกายมีผลต่อการรับรู้และความน่าดึงดูดใจของแต่ละบุคคล นอกเหนือจากใบหน้าคือ รูปร่างและน้ำหนัก รูปร่างจะเกี่ยวข้องกับอัตราส่วนความกว้างของเอวกับความกว้างของสะโพก ซึ่งเรียกว่าอัตราส่วนระหว่างเอวต่อสะโพก (Waist Hip Ratio: WHR) ส่วนน้ำหนักเป็นขนาดของร่างกายที่ได้จากการพิจารณาน้ำหนักตัวที่สัมพันธ์กับส่วนสูงของแต่ละบุคคล ซึ่งเรียกว่าดัชนีมวลกาย (Body Mass Index: BMI) (Gunes, 2011; Tovée, Maisey, Emery, & Cornelissen, 1999)

อัตราส่วนระหว่างเอวต่อสะโพก (WHR) หาได้จากการนำขนาดรอบเอวหารด้วยขนาดรอบสะโพก นอกจากค่า WHR จะใช้วัดถึงสัดส่วนรูปร่างที่พอเหมาะแล้ว ยังสามารถใช้เป็นตัวชี้วัดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคต่างๆ สำหรับเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงของการเกิดโรคแทรกซ้อนอันเกี่ยวเนื่องกับความอ้วนกับขนาดรอบเอวที่ได้รับจากองค์การอนามัยโลกนั้น แสดงดังตารางที่ 2.1 โดยรอบเอวที่มีขนาดตั้งแต่ 37 นิ้วขึ้นไปในชาย หรือ 32 นิ้วขึ้นไปในหญิง จะเพิ่มความเสี่ยงของการเกิดภาวะแทรกซ้อนอันเนื่องมาจากความอ้วน เมื่อเทียบกับคนมีรอบเอวขนาดน้อยกว่าดังกล่าว และหากรอบเอวที่มีขนาดตั้งแต่ 40 นิ้วขึ้นไปในชาย หรือ 35 นิ้วขึ้นไปในหญิง ก็将进一步เพิ่มความเสี่ยงนี้ให้สูงมากขึ้นไปอีก (World Health Organization, 1998, 2000)

ตารางที่ 2.1 เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงของการเกิดโรคแทรกซ้อนอันเกี่ยวเนื่องกับความอ้วนกับขนาดของรอบเอว

หน่วยงาน	เกณฑ์ค่า WHR	
	ผู้ชาย	ผู้หญิง
WHO (1998)	≥94 เซนติเมตร (37 นิ้ว)	≥80 เซนติเมตร (32 นิ้ว)
WHO/IASO/IOTF (2000)	≥90 เซนติเมตร (35 นิ้ว)	≥80 เซนติเมตร (32 นิ้ว)

แหล่งที่มา: WHO, 1998; WHO/IASO/IOTF, 2000.

ส่วนดัชนีมวลกาย (BMI) คำนวณได้จากน้ำหนัก (กิโลกรัม) หารด้วยส่วนสูงยกกำลังสอง (เมตร²) หรือ กิโลกรัม/เมตร² ทั้งนี้สามารถนำค่า BMI ไปใช้เป็นตัวชี้วัดถึงส่วนประกอบของร่างกายและความเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพในคนที่มีค่า BMI มากหรือน้อยเกินไป โดยองค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1998) กำหนดเกณฑ์ดัชนีมวลกายไว้ว่า หากดัชนีมวลกายน้อยกว่า 18.5 หมายถึง น้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ถ้าดัชนีมวลกายอยู่ระหว่าง 18.5-24.9 แสดงว่า น้ำหนักปกติตามเกณฑ์มาตรฐาน หากดัชนีมวลกายเท่ากับหรือมากกว่า 25.0 แสดงว่า น้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน และหากดัชนีมวลกายเท่ากับหรือมากกว่า 30.0 แสดงว่า เกิดภาวะโรคอ้วน อย่างไรก็ตามการกำหนดดัชนีมวลกายในกลุ่มประเทศเอเชียมีความแตกต่างกับการกำหนดดัชนีมวลกายของกลุ่มประเทศอื่นๆ โดยในกลุ่มประเทศเอเชีย หากดัชนีมวลกายน้อยกว่า 18.5 แสดงว่า น้ำหนักต่ำกว่า

เกณฑ์มาตรฐาน ถ้าดัชนีมวลกายอยู่ระหว่าง 18.5-22.9 แสดงว่า น้ำหนักปกติตามเกณฑ์มาตรฐาน หากดัชนีมวลกายเท่ากับหรือมากกว่า 23.0 แสดงว่า น้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน และหากดัชนีมวลกายเท่ากับหรือมากกว่า 25.0 แสดงว่า เกิดภาวะโรคอ้วน โดยข้อมูลแสดงดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ค่าดัชนีมวลกาย (BMI) ตามเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลกและค่าจุดตัดของประชากรเอเชีย

กลุ่ม	ดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/เมตร ²)	
	เกณฑ์ขององค์การอนามัยโลก (1998)	เกณฑ์สำหรับประชากรเอเชีย
น้ำหนักน้อย	< 18.5	< 18.5
น้ำหนักปกติ	18.5 – 24.99	18.5 - 22.99
น้ำหนักเกิน	≥ 25	≥ 23
pre-obese	25 – 29.99	เสี่ยง (at risk) 23 - 24.99
อ้วนระดับ 1	30 - < 34.99	25 – 29.99
อ้วนระดับ 2	35 - < 39.99	≥ 30
อ้วนระดับ 3	≥ 40.00	-

แหล่งที่มา: WHO, 1998.

2.6 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค่าบริการทางเพศ พบว่า นักวิชาการต่างประเทศส่วนใหญ่จะทำการศึกษาวิจัยในประเด็นหรือตัวแปรที่ตนเองสนใจเท่านั้น โดย Edlund and Korn (2002) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบรายได้ของหญิงที่ประกอบอาชีพค่าบริการทางเพศกับรายได้ของเพศหญิงอาชีพอื่นที่ใช้ทักษะการทำงานไม่มาก พบว่า การค่าบริการเป็นอาชีพที่ใช้ทักษะน้อย (Low Skill) ใช้แรงงานในสัดส่วนสูง (Labor Intensive) และแรงงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (Female Dominated) แต่อาชีพค่าบริการทางเพศมีรายได้สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิงอาชีพอื่นที่ใช้ทักษะการทำงานไม่มาก แต่ก็มีคามผันผวนของรายได้และมีอายุการทำงานที่สั้น อีกทั้งมีเพศหญิงส่วนหนึ่งเลือกประกอบอาชีพค่าบริการทางเพศโดยความสมัครใจ เนื่องมาจากรายได้ของการเป็นโสเภณีสูงเพียงพอที่จะชดเชยค่าเสียโอกาสด้านรายได้จากการเลือกทำอาชีพอื่น ความเสี่ยงจากการเกิดโรค และชื่อเสียงที่สูญเสียจากการประกอบอาชีพค่าบริการทางเพศ ขณะที่ Moffatt and Peters (2004) ได้นำแบบจำลอง Hedonic Price มาใช้ศึกษาการกำหนดราคาค่าบริการในธุรกิจค่าบริการทางเพศในสหราชอาณาจักร โดยมีสมมติฐานว่า รายได้ของหญิง/ชายค่าบริการทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายได้จากการจ้างงานทางเลือก ผลการศึกษาพบว่า ผู้ค่าบริการทางเพศจะมีรายได้มากกว่าเป็น

สองเท่าของผู้ที่ไม่ใช้แรงงาน และมีรายได้มากกว่าเป็นสามเท่าของรายได้ผู้ที่ใช้แรงงาน นอกจากนี้การให้บริการที่ดีส่งผลให้ราคาค่าบริการเพิ่มขึ้น ขณะที่การให้บริการที่ไม่ดีส่งผลให้ราคาค่าบริการลดลง โดยลักษณะของผู้ค่าบริการทางเพศมีผลต่อราคาค่าบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนระยะเวลาและพื้นที่ที่แตกต่างกันมีผลให้ราคาค่าบริการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่รายได้ของหญิง/ชายค่าบริการทางเพศของแต่ละบุคคล เมื่อเทียบกับผลประกอบการในการจ้างงานทางเลือก แสดงให้เห็นขอบเขตของค่าจ้างค่าชดเชยที่เกี่ยวข้องกับการค่าบริการทางเพศ และรายได้จากการค่าบริการทางเพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายได้จากการจ้างงานทางเลือก ทั้งนี้ Moffatt and Peters (2004) ได้มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการศึกษาจำนวนของปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในอนาคต และตัวแปรคุณลักษณะของแต่ละบุคคลควรมีการศึกษาในรายละเอียดมากขึ้น เนื่องจากข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์อาจมีความเสี่ยงของความผิดพลาดที่เกิดจากการวัดผล เช่น ราคาค่าบริการที่นำมาวิเคราะห์เป็นราคาที่ไม่ได้รวมค่าธรรมเนียมจากนายหน้าหรือตัวแทน และอายุของผู้ค่าบริการทางเพศอาจมีข้อผิดพลาดในรายงาน เป็นต้น รวมทั้งควรมีการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาค่าบริการในธุรกิจค่าบริการทางเพศโดยผสมผสานข้อมูลเศรษฐกิจมหภาคจากข้อมูลอื่นๆ ส่วน Gertler, Shah, and Bertozzi (2005) ได้ทำการศึกษาความเสี่ยงทางธุรกิจของตลาดค่าบริการทางเพศที่ผู้ค่าบริการทางเพศมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ค่าบริการทางเพศและผู้ซื้อบริการในประเทศเม็กซิโก จำนวน 4,865 ราย ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของตลาดค่าบริการทางเพศคือ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของสินค้า โดยผู้ค่าบริการทางเพศจะมีความแตกต่างกันทางกายภาพ ลักษณะของบุคลิกภาพ และความเต็มใจที่จะให้บริการทางเพศต่อลูกค้า ขณะที่ลูกค้าจะมีความแตกต่างในเรื่องรสนิยมที่มีต่อผู้ค่าบริการทางเพศ และลูกค้าจะถูกดึงดูดให้ซื้อบริการบนพื้นฐานด้านลักษณะของผู้ค่าบริการทางเพศและการให้บริการที่ลูกค้ายินดีที่จะจ่าย โดยผู้ค่าบริการทางเพศบางส่วนมีความเต็มใจที่จะเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าแบบไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพราะลูกค้ามีความเต็มใจที่จะจ่ายราคาค่าบริการเพิ่มมากขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ถุงยางอนามัย โดยผู้ค่าบริการทางเพศ ได้รับค่าจ้างพิเศษสำหรับการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่มีการป้องกันรายได้ต่อปีมีมูลค่าระหว่าง 14,760-51,832 เปโซเม็กซิกัน และค่าจ้างพิเศษอาจเพิ่มขึ้นถึง 46 เปอร์เซ็นต์ ถ้าผู้ค่าบริการทางเพศเป็นที่น่าสนใจ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดอำนาจการต่อรองระหว่างผู้ค่าบริการทางเพศกับลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ S. Cunningham (2001) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของร่างกายของผู้ค่าบริการทางเพศกับตลาดค่าบริการทางเพศ โดยนำแบบจำลองการสมรส และแบบจำลองของ Salop (1979) มาใช้ในการอธิบายความแตกต่างด้านพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงของผู้ค่าบริการทางเพศในตลาดค่าบริการทางเพศ และใช้ข้อมูลitudinal จากการสำรวจของ The Erotic Review (TER), The Survey for Adult Service Providers (SASP) และ The General Social Survey (GSS) เป็นข้อมูลในการศึกษา โดยผลการศึกษาพบว่า ผลจากเทคโนโลยีช่วยลดความเสี่ยงในการถูกจับกุมการตรวจจับสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับตลาดค่าบริการทางเพศ ก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของผู้ค่าบริการทางเพศ และจำนวนลูกค้าที่ซื้อบริการก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยประเภทของร่างกายและราคาค่าบริการทางเพศส่งผลให้รายได้ของผู้ค่าบริการทางเพศมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้ค่าบริการทางเพศที่มีน้ำหนักน้อยกว่ามาตรฐานจะมีรายได้ประมาณ 84 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าผู้ค่าบริการทางเพศที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานที่มีรายได้ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ หาก

เปรียบเทียบกับรายได้ของผู้ค้าบริการทางเพศที่มีน้ำหนักปกติตามดัชนีมวลกาย นอกจากนี้ยังมีเรื่อง ความแตกต่างของจำนวนลูกค้าที่มาซื้อบริการทางเพศในแต่ละสัปดาห์ ความแตกต่างของราคา ค่าบริการของผู้ค้าบริการทางเพศแต่ละคน ความแตกต่างของช่วงเวลาให้บริการทางเพศ และความแตกต่างของประเภทลูกค้า ขณะที่หญิงค้าบริการทางเพศที่มีร่างกายเหมาะสมจะคิดราคาค่าบริการทางเพศในอัตราที่สูงจากลูกค้าที่เป็นชายสูงอายุ ส่วนผู้ค้าบริการที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานจะคิดราคา ค่าบริการลดลง 22 เปอร์เซ็นต์ สำหรับการร่วมเพศทางทวารหนักโดยใช้ถุงยางอนามัย และคิดราคา ค่าบริการเพิ่มขึ้น 59 เปอร์เซ็นต์ สำหรับการร่วมเพศทางทวารหนักโดยไม่ต้องใช้ถุงยางอนามัย และสอดคล้องกับการศึกษาของ Chang and Weng (2012) ที่ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะทางกายภาพ การใช้ถุงยางอนามัย และราคาค่าบริการทางเพศ โดยเก็บรวบรวม ข้อมูลจากผู้ค้าบริการทางเพศในเมืองไทเป ประเทศไต้หวัน จำนวน 140 คน และใช้แบบจำลอง Hedonic Price กับดัชนีมวลกายเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะ ทางกายภาพที่ดีของผู้ค้าบริการทางเพศจะมีผลต่อระดับรายได้ โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 18 มีความหนักน้อยกว่ามาตรฐาน และร้อยละ 25 มีน้ำหนักเกินมาตรฐานหรืออ้วน สำหรับราคาค่าบริการทาง เพศเฉลี่ยจะแตกต่างกันไปตามน้ำหนักของผู้ค้าบริการทางเพศ โดยผู้ค้าบริการทางเพศที่มีน้ำหนัก ปกติจะได้รับราคาค่าบริการทางเพศสูงสุดจำนวน 142 เหรียญไต้หวันต่อชั่วโมง และผู้ค้าบริการทาง เพศที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานจะได้รับราคาค่าบริการทางเพศต่ำสุดจำนวน 83 เหรียญไต้หวันต่อ ชั่วโมง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าน้ำหนักเกินมาตรฐานมีความสัมพันธ์ในเชิงลบต่อราคาค่าบริการทางเพศ โดย ผู้ค้าบริการทางเพศที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานจะได้รับค่าบริการทางเพศน้อยกว่า 41.45 เหรียญไต้หวัน ต่อชั่วโมง เมื่อเทียบกับผู้ค้าบริการทางเพศที่มีน้ำหนักปกติ โดยน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นต่อกิโลกรัมจะทำให้ ราคาค่าบริการทางเพศลดลง 1.76 เหรียญไต้หวันต่อชั่วโมง และเมื่อผู้ค้าบริการทางเพศที่มีน้ำหนัก เกินมาตรฐานให้บริการแก่ลูกค้าโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยจะได้รับค่าบริการทางเพศเพิ่มขึ้นเป็น 43.54 เหรียญไต้หวันต่อชั่วโมง โดยการให้บริการทางเพศโดยใช้ถุงยางอนามัยต่อกิโลกรัมจะทำให้ราคา ค่าบริการทางเพศลดลง 2.14 เหรียญไต้หวันต่อชั่วโมง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้ถุงยางอนามัยมี ความสัมพันธ์ในเชิงลบต่อราคาค่าบริการทางเพศ ส่วนความสูงไม่มีความสัมพันธ์กับราคาค่าบริการทาง เพศ อย่างไรก็ตาม Cunningham and Kendall (2014) ได้ศึกษาพัฒนาารูปแบบของการจัดหา แรงงานค้าบริการทางเพศในกลุ่มนักศึกษา โดยใช้รูปแบบของงานจัดหาคู่แข่งงานเพื่อแสดงให้เห็นถึง ความแตกต่างในต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปรของการจัดหาแรงงานในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป และใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากการสำรวจของ The Survey for Adult Service Providers (SASP) และ The Erotic Review (TER) เป็นข้อมูลในการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ค้าบริการทาง เพศมีรายได้ประจำต่อสัปดาห์มากกว่า 31% แม้ว่าจะไม่ได้รับค่าจ้างพิเศษเป็นรายชั่วโมง ยกเว้น ในช่วงเวลาที่อยู่กับลูกค้ายาวนาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่ค้าบริการทางเพศได้รับการอำนวยความสะดวกในการทำงานค้าบริการทางเพศ โดยมีเงื่อนไขการทำงานคือ ความถี่ในการทำงานบริการ ทางเพศน้อยลง และให้บริการและเวลาในการอยู่กับลูกค้ามากขึ้น สำหรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาที่ค้าบริการทางเพศจะมีความแตกต่างผู้ค้าบริการทางเพศทั่วไป คือ มีช่วงเวลาของการว่างงานที่สั้นกว่า และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นมีความคงที่กว่า เนื่องจากเข้าร่วมในตลาดค้าบริการทางเพศ เป็นครั้งคราว รวมถึงการได้รับผลตอบแทนในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่เงินตามเงื่อนไขของการมีส่วนร่วมใน

ตลาดค่าบริการทางเพศ อย่างไรก็ตามหากเปรียบเทียบรายได้เป็นรายชั่วโมงระหว่างนักศึกษาที่ค้าบริการทางเพศกับผู้ค้าบริการทางเพศทั่วไป พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ขณะที่ Kenrick (2016) ได้ศึกษาหาความเชื่อมโยงระหว่างอายุกับรายได้ของผู้ค้าบริการทางเพศ โดยอายุมีความสำคัญต่อความต้องการที่จะแต่งงานของผู้หญิงและผู้ชาย และจากการศึกษาของศาสตราจารย์ Sohn พบว่า ผู้ชายยินดีที่จะจ่ายเงินให้กับหญิงค้าบริการทางเพศซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาชอบมากที่สุด โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลรายได้ของหญิงค้าบริการทางเพศกับหญิงที่ประกอบวิชาชีพอื่นๆ พบว่า ผู้ชายส่วนใหญ่เต็มใจจ่ายค่าบริการให้กับหญิงค้าบริการทางเพศที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยยี่สิบต้น ขณะเดียวกันความเต็มใจที่จะจ่ายค่าบริการของผู้ชายจะลดลง เมื่อหญิงค้าบริการทางเพศมีอายุระหว่างอายุ 25 ถึง 35 ปี และหากนำรายได้ของหญิงค้าบริการทางเพศกับหญิงที่ประกอบวิชาชีพอื่นๆ พบว่า หญิงที่ประกอบวิชาชีพอื่นๆ จะมีรายได้มากขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น ขณะที่หญิงค้าบริการทางเพศจะมีรายได้ลดลงเมื่ออายุมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเพิ่มขึ้นของรายได้ของหญิงค้าบริการทางเพศและหญิงโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับอายุ เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้คนมักจะได้รับประสบการณ์และทักษะที่มีความสามารถในการทำงาน แม้ว่าประสบการณ์และทักษะความสามารถในการทำงานไม่สามารถนำมาเทียบกับหญิงค้าบริการทางเพศก็ตาม และการเพิ่มขึ้นของอายุ ส่งผลให้ค่าจ้างรายชั่วโมงของหญิงค้าบริการทางเพศลดลงโดยหญิงค้าบริการทางเพศที่มีอายุระหว่าง 35 ถึง 40 ปี จะมีรายได้น้อยกว่าหญิงที่มีอายุ 25 ถึง 30 ปี

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตลาดค่าบริการทางเพศน้อยมาก โดยในปี 2544 อัญชลี พิณีจักรัษธรรม (2544) ที่ได้ทำการศึกษาการค้าประเวณี: กรณีนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลการศึกษาพบว่า ธุรกิจค้าบริการทางเพศมีช่องทางการซื้อขายหลักแบ่งเป็น 3 ช่องทางคือ ติดต่อซื้อขายโดยตรงกับนักศึกษา ติดต่อซื้อขายผ่านนายหน้า และติดต่อซื้อขายผ่านสถานบริการ ซึ่งอาจอยู่ในรูปร้านอาหาร คาราโอเกะ หรือสถานอาบอบนวด ส่วนราคาค่าบริการทางเพศ เป็นไปตามราคาเฉลี่ยของตลาด ทั้งนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการคือ สถานที่และช่องทางในการขายบริการ กลุ่มลูกค้า และคุณภาพและมูลค่าเพิ่มของผู้ค้าบริการ (นักศึกษา) และในปี 2551 ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (2551) ได้ทำการศึกษาธุรกิจนอกระบบ: ศึกษากรณีการค้าบริการทางเพศในสังคมไทย ผลการศึกษาพบว่า รายได้รวมของธุรกิจค้าบริการทางเพศซึ่งเป็นการประมาณการขึ้นต่ำอย่างน้อยมีรายได้ประมาณ 174,050 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.05 ของ GDP โดยรวมของประเทศในปีเดียวกัน และจากการคาดการณ์ประเทศไทยมีจำนวนผู้ค้าบริการทางเพศประมาณ 229,000 คน ทั้งนี้ได้มีการประมาณการรายได้จากธุรกิจค้าบริการทางเพศโดยแบ่งการประมาณการรายได้ออกเป็น 2 ส่วนคือ การประมาณการรายได้จากกลุ่มหญิงค้าบริการทางเพศ และการประมาณการรายได้จากกลุ่มชายค้าบริการทางเพศ ในส่วนของการประมาณการรายได้จากกลุ่มหญิงค้าบริการทางเพศ พบว่า สถานบริการที่มีจำนวนหญิงค้าบริการทางเพศมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งคือ บาร์เปียร์ จำนวน 50,289 คน รองลงมาคือ บาร์คาราโอเกะ จำนวน 37,032 คน นวดแผนโบราณ จำนวน 32,380 คน โดยในปี พ.ศ. 2550 ธุรกิจค้าบริการทางเพศมียอดรวมรายได้ทั่วประเทศประมาณปีละกว่า 163,839 ล้านบาท ซึ่งธุรกิจที่ทำรายได้เป็นอันดับหนึ่งคือ นวดแผนโบราณ มีมูลค่าประมาณ 36,427 ล้านบาท รองลงมาคือ บาร์เปียร์ มีมูลค่าประมาณ 26,402 ล้านบาท และสำนักหรือห้อง มีมูลค่าประมาณ 17,650 ล้านบาท สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของหญิงค้าบริการ

ผลตอบแทนต่ำสุดคือ 31,250 บาท และผลตอบแทนสูงสุดคือ 125,000 บาท หากเปรียบเทียบแล้ว รายได้ต่ำสุดที่หญิงบริการได้รับมากกว่าคนทำงานที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและโท จึงเป็นเหตุจูงใจให้คนมาทำอาชีพนี้กันมาก สำหรับการประมาณการรายได้จากกลุ่มชายค้าบริการทางเพศ พบว่าไม่เหมือนกับกลุ่มหญิงค้าบริการทางเพศ เพราะกลุ่มชายค้าบริการทางเพศจะกระจุกตัวในสถานบริการบางประเภทเท่านั้น โดยสถานที่นิยมที่สุดคือ บาร์เกย์ ซึ่งมีจำนวนชายค้าบริการทางเพศประมาณ 7,738 คน รองลงมาคือ บาร์อะโกโก้ จำนวน 4,034 คน และเตร็ดเตร่ จำนวน 981 คน โดยมีรายได้รวมกันทั้งหมดทั่วประเทศประมาณ 10,211 ล้านบาท ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของชายค้าบริการ จะแตกต่างกันไป โดยผลตอบแทนต่ำสุด 15,625 บาท และผลตอบแทนสูงสุดประมาณ 102,500 บาท ขณะที่ปี 2559 มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ยอดนิยมในแวดวงนักเที่ยว โดยวารินทร์ พลภาณุมาศ (2559) ได้นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ฐานข้อมูลจากหญิงค้าบริการทางเพศในกรุงเทพมหานคร จำนวน 693 ราย ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ในกรุงเทพมหานครมีแหล่งค้าบริการทางเพศยอดนิยมประมาณ 6 แหล่งได้แก่ ย่านเกษตร-รัชโยธิน จำนวน 163 จุด ย่านลาดพร้าว-รามคำแหง จำนวน 507 จุด ย่านดอนเมือง-รังสิต จำนวน 121 จุด ย่านธนบุรี จำนวน 82 จุด สุขุมวิท จำนวน 166 จุด และย่านธุรกิจใจกลางเมือง จำนวน 213 จุด ทั้งนี้หญิงบริการส่วนใหญ่มีรอบอกขนาด 35 นิ้ว รอบเอวขนาด 27 นิ้ว และสะโพกขนาด 36 นิ้ว โดยเฉลี่ยมีน้ำหนักที่ 55 กิโลกรัม และส่วนสูง 163 เซนติเมตร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหญิงบริการเหล่านี้มีน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของคนทั่วไป สำหรับอายุเฉลี่ยของหญิงค้าบริการในกรุงเทพมหานครคือ 23 ปี ส่วนหญิงค้าบริการมีอายุน้อยที่สุดที่ 18 ปี และอายุมากที่สุดที่ 45 ปี ช่องทางติดต่อส่วนใหญ่ โดย Application

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ เนื่องจากไม่มีข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่สามารถนำมาใช้ในการประมวลผลได้ ผู้ศึกษาจึงต้องรวบรวมข้อมูลด้วยการออกแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างคือ หญิงและชายค้าบริการทางเพศจำนวน 409 คน ซึ่งเนื้อหาของแบบสอบถามจะครอบคลุมตัวแปรที่ผู้วิจัยคาดว่าจะมีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ โดยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

3.1 วิธีการศึกษา

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง คือ

1) ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ รายงานการศึกษาวิจัย เอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลจากสื่อต่างๆ ทั้งหนังสือพิมพ์ วารสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2) ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจเกี่ยวกับอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีมวลกายของผู้ค้าบริการทางเพศกับอัตราค่าตอบแทน

3.2 ประชากรและตัวอย่าง

1) ประชากร ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคือ หญิงและชายค้ำบริการทางเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร จากสถานที่หรือแหล่งช่องทางต่างๆ เช่น สถานอาบอบนวด บาร์คาราโอเกะ บาร์เบียร์ สวนสาธารณะ และสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น

2) ตัวอย่าง ตัวอย่างหญิงและชายค้ำบริการทางเพศ โดยใช้สูตรการคำนวณกรณีไม่ทราบขนาดประชากรของ Cochran (1953) เพื่อหาขนาดกลุ่มตัวอย่างหญิงและชายค้ำบริการทางเพศในประเทศไทย ดังนี้

$$n = \frac{p(1-p)z^2}{d^2}$$

สูตร n =

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการ (0.5)

Z แทน ความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

Z ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96 (มั่นใจ 95%)

d แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (0.05)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{0.5(1-0.5)(1.96)^2}{(0.05)^2}$$

$$n = \frac{0.25(3.8416)}{0.0025}$$

$$n = \frac{0.9604}{0.0025}$$

$$n = 384.16$$

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ค้ำบริการทางเพศเพิ่มเติมมาได้อีก 24 คน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการคำนวณครั้งนี้มีทั้งสิ้น 409 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) (Cochran, 1977; Freedman, Pisani, & Purves, 1998; Frey, Botan, & Kreps, 2000; Kish, 1987) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะที่เหมือนกัน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลจากหญิงและชายค้าบริการทางเพศ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1) ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ, อายุ, เชื้อชาติ, ระดับการศึกษา, การประกอบอาชีพ (อาชีพหลัก), รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ), แหล่งที่มาของรายได้, รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ), สถานภาพสมรส

2) ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามข้อมูลด้านอัตราค่าตอบแทนที่ผู้ค้าบริการทางเพศได้รับ ตามประเด็นการศึกษา 5 ประเด็น ได้แก่ 1) ประเภทของลูกค้าที่ให้บริการ 2) ความถี่ในการค้าบริการ เช่น จำนวน ชั่วโมง ในการให้บริการต่อวัน และ จำนวน ครั้ง ในการให้บริการต่อวัน 3) รายได้เฉลี่ยจากการประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศต่อเดือน 4) อัตราค่าตอบแทนต่อรอบของการให้บริการต่อครั้ง และ 5) การให้บริการด้านอื่นๆ และอัตราค่าตอบแทน

3) ส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามปัจจัยและหลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ ตามประเด็นการศึกษา 9 ประเด็น ได้แก่ 1) ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 2) สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 3) ประสบการณ์ในการทำงานค้าบริการทางเพศ 4) ลักษณะการรับงานเพื่อการค้าบริการทางเพศ 5) แหล่งหรือช่องทางที่ใช้ติดต่อการค้าบริการทางเพศ 6) ค่าใช้จ่ายจากการประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศ 7) การเข้ารับการตรวจสุขภาพ 8) หลักเกณฑ์ในการเลือกลูกค้า และ 9) ปัจจัยที่นำมากำหนดอัตราค่าตอบแทน

4) ส่วนที่ 4 เป็นการสอบถามปัจจัยทางกายภาพที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทน ได้แก่ น้ำหนักและส่วนสูง และรอบอก รอบเอว รอบสะโพก (เพศหญิง) และขนาดอวัยวะเพศ (เพศชาย) ของผู้ค้าบริการทางเพศ

3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1) ผู้ศึกษาได้นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อให้ครอบคลุมรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำการศึกษา และเครื่องมือที่สร้างขึ้นจำเป็นต้องมีคุณภาพที่สำคัญคือ ความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability)

2) หลังจากได้ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความเที่ยงตรงแล้ว จึงนำไปทดลองใช้เก็บรวบรวมข้อมูล (Try-Out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่ศึกษา จำนวน 40 ราย แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อวัดความสอดคล้อง

ภายใน (Internal Consistency) ของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ผลการทดสอบความเชื่อมั่นได้ค่า Correlation between forms = .788

3) สำหรับผู้วิจัยหรือผู้สัมภาษณ์วิจัยถูกใช้ทดสอบ โดยผู้ศึกษาตรวจ Reliability โดยใช้ Inter-rating กับนักวิจัยเชิงคุณภาพที่เป็นมาตรฐานแล้ว

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้ศึกษาดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิงหรือชายค่าบริการทางเพศตามสถานที่หรือแหล่งช่องทางต่างๆ เช่น สถานอาบอบนวด บาร์คาราโอเกะ บาร์เบียร์ สวนสาธารณะ และสื่อสังคมออนไลน์ ด้วยตนเองและผู้ช่วย 2 คน โดยจำแนกข้อมูลที่ได้ออกเป็น 3 ประเภท คือ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลด้านสรีระและดัชนีมวลกายของกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลด้านลักษณะการทำงานค่าบริการทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากลักษณะการรับงานของผู้ค่าบริการทางเพศรวมไปถึงช่องทางการให้บริการทางเพศหรือสถานค่าบริการทางเพศของแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน จึงทำให้วิธีการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างหรือการได้มาซึ่งข้อมูลของกลุ่มผู้ค่าบริการทางเพศ มีความแตกต่างกันไป อีกทั้งวิธีการสร้างความไว้วางใจในการตอบคำถามก็เป็นสิ่งสำคัญซึ่งจะมีความต่างกันขึ้นอยู่กับแต่ละพื้นที่ไปทำการเก็บข้อมูล และลักษณะการรับงานของผู้ค่าบริการทางเพศบริเวณนั้นๆ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดเก็บข้อมูลโดยใช้แนวทางการสุ่มตัวอย่าง 3 ประเภท ได้แก่

3.5.1 การสุ่มตัวอย่างแบบโดยบังเอิญ (Convenience Sampling)

ส่วนมากจะใช้กับบริเวณพื้นที่เขต ปริมณฑล และแหล่งท่องเที่ยวที่มีการคิดค่าบริการทางเพศอย่างเปิดเผย เช่น พัทยา ซึ่งการตอบแบบสอบถามเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกที่เป็นการพูดคุยเรื่องราวทั่วไปเพื่อสร้างความไว้วางใจจากผู้ค่าบริการทางเพศโดยที่ไม่ได้ถามคำถามเพื่อขอคำตอบโดยตรง อีกทั้งผู้วิจัยได้มีการแนะนำตัวผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยอีก 2 คน พร้อมทั้งมีการแจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการมาเก็บข้อมูลครั้งนี้ ทั้งนี้คำถามที่ต้องการสอบถามจากผู้ค่าบริการทางเพศจะถูกสอดแทรกอยู่ในการพูดคุยสัมภาษณ์ผู้ค่าบริการทางเพศ เพื่อไม่เป็นการให้ผู้ค่าบริการทางเพศรู้สึกว่าคุณเองถูกจับผิดทำให้รู้สึกไม่ดีจากการตอบคำถามในการสัมภาษณ์นี้ และหลังจบการสัมภาษณ์เพื่อตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้ค่าบริการทางเพศที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามสมควร โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้ถูกเลือกมาจากสถานที่ทำงานของผู้ค่าบริการทางเพศ ส่วนมากเป็นผู้ค้าประเวณีบริเวณริมถนน ผับ หรือบาร์เบียร์ และผู้ค่าบริการทางเพศยินยอม

ที่จะให้สัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว สำหรับผู้ที่ปฏิเสธการให้สัมภาษณ์มีเหตุผลหลักทางด้านความกังวลเกี่ยวกับการต้องเปิดเผยตัวตน ระยะเวลาการสัมภาษณ์ และความไม่ประสงค์ที่จะพูดถึงงานของตนกับบุคคลภายนอก

3.5.2 การสุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่หรือการสุ่มตัวอย่างต่อเนื่องแบบปากต่อปาก (Snowball Sampling)

ส่วนมากจะใช้กับกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศที่ได้รับการติดต่อผ่านนายหน้า หรือผู้ค้าคนกลางที่จัดหาผู้ค้าบริการทางเพศเพื่อส่งให้กับผู้ที่ต้องการซื้อบริการทางเพศ และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในบริเวณ กรุงเทพมหานคร ใช้ช่องทางการติดต่อกันระหว่างผู้ค้าบริการทางเพศกับผู้ค้าคนกลางผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือสื่อออนไลน์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ติดต่อผ่านผู้ค้าคนกลางเพื่อขอทำการสัมภาษณ์ผู้ค้าบริการทางเพศเป็นรายบุคคลโดยใช้หลักการการสัมภาษณ์แบบเดียวกับการสุ่มตัวอย่างแบบโดยบังเอิญ หลังจากสัมภาษณ์ผู้ค้าบริการรายแรกเสร็จผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้ค้าบริการทางเพศช่วยแนะนำผู้ค้าบริการทางเพศรายอื่นๆ เพื่อทำการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลต่อไปอีก พร้อมทั้งมีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้ค้าบริการทางเพศที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยเช่นกัน

3.5.3 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

โดยมากจะใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ค้าบริการทางเพศรายอื่น ผ่านทางสื่อออนไลน์ที่มีลักษณะเป็นกลุ่มปิด โดยผู้วิจัยจะให้ผู้ค้าบริการทางเพศรายหนึ่งหรือผู้ค้าคนกลาง ทำการเชิญผู้วิจัยเข้าไปในกลุ่มปิดนั้น และแนะนำตัวผู้วิจัยพร้อมทั้งมีการแจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการมาเก็บข้อมูลครั้งนี้และจะมีการนัดพบปะกับผู้ค้าบริการทางเพศเป็นรายบุคคลเพื่อทำการขอสัมภาษณ์โดยใช้หลักการเดียวกันข้างต้น เพื่อทำการสัมภาษณ์และจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้ค้าบริการทางเพศที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเช่นกัน กรณีผู้ค้าบริการทางเพศทำงานอยู่ในสถานบริการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น อาบอบนวด บาร์โฮส ผับ/สถานบันเทิง จะมีการให้ตัวแทนหรือผู้ค้าบริการทางเพศแนะนำตัวผู้วิจัยพร้อมทั้งผู้ช่วยอีก 2 คน กับผู้ค้าบริการทางเพศรายอื่นๆ และทำการขอสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค่าบริการทางเพศ ได้อาศัยการวิเคราะห์แบบจำลอง Hedonic Price ตามแนวคิดของ Rosen (1974) มาประยุกต์ใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหรือคุณลักษณะต่างๆ ที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค่าบริการทางเพศ โดยได้ตั้งสมมติฐานของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหรือคุณลักษณะต่างๆ ที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทน ดังนี้

$$P = f(G, B, W) \quad (1)$$

โดยที่ P คือ อัตราค่าตอบแทนจากการค่าบริการทางเพศต่อครั้ง/ รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือน

f คือ ฟังก์ชันของปัจจัยที่กำหนดอัตราค่าตอบแทนในการค่าบริการทางเพศ

G คือ ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (General Information)

B คือ ลักษณะข้อมูลด้านกายภาพของกลุ่มตัวอย่าง (Physical Characteristics)

W คือ ลักษณะข้อมูลด้านการทำงานค่าบริการของกลุ่มตัวอย่าง (Work Characteristics)

เนื่องจกงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้แบบจำลอง Hedonic Price กับตลาดค่าบริการทางเพศไม่ปรากฏว่ามีรูปแบบที่แน่นอนชัดเจนในการกำหนดรูปแบบสมการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค่าบริการทางเพศ ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงได้กำหนดสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราค่าตอบแทนจากการค่าบริการทางเพศต่อครั้ง และรายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือน (P) กับฟังก์ชันของปัจจัยที่กำหนดอัตราค่าตอบแทนในการค่าบริการทางเพศ (f) ได้แก่ ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (G) ลักษณะข้อมูลด้านกายภาพของกลุ่มตัวอย่าง (B) และลักษณะข้อมูลด้านการทำงานค่าบริการของกลุ่มตัวอย่าง (W) อีกทั้งได้กำหนดแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อใช้ในการประมาณเศรษฐกิจมิติ ดังตารางที่ 3.1 และตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.1 ตัวแปรที่ใช้ในสมการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศต่อครั้งของผู้ค้าบริการ
เพศชายและหญิง

ตัวแปรตามตัวแปรต้น	อัตราค่าตอบแทนการค้า บริการทางเพศต่อครั้งทั้ง ชายและหญิง	อัตราค่าตอบแทน การค้าบริการทางเพศ ต่อครั้งเพศชาย	อัตราค่าตอบแทนการค้า บริการทางเพศต่อครั้ง เพศหญิง
1. ตัวแปรปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป			
• เพศ	✓	-	-
• อายุ (ปี)	✓	✓	✓
• เชื้อชาติ	✓	✓	✓
• การได้รับการศึกษา	✓	✓	✓
• อาชีพหลัก			
1) ไม่ประกอบอาชีพ	○	○	○
2) นักเรียน/นักศึกษา	✓	✓	✓
3) ประกอบธุรกิจส่วนตัว	✓	✓	✓
4) รับจ้างทั่วไป	✓	✓	✓
5) พนักงานหรือลูกจ้าง ภาครัฐ/เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	✓	✓	✓
• รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ)	✓	✓	✓

ตัวแปรตามตัวแปรต้น	อัตราค่าตอบแทนการค้า	อัตราค่าตอบแทน	อัตราค่าตอบแทนการค้า
	บริการทางเพศต่อครั้งทั้งชายและหญิง	การค้าบริการทางเพศต่อครั้งเพศชาย	บริการทางเพศต่อครั้งเพศหญิง
• รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ)	✓	✓	✓
• สถานภาพสมรส	✓	✓	✓
2. ตัวแปรปัจจัยด้านกายภาพ			
• ค่าดัชนีมวลกาย BMI (คำนวณจาก น้ำหนักและส่วนสูง)	✓	✓	✓
• ขนาดรอบอก (นิ้ว)	✓	✓	✓
• ขนาดรอบเอว (นิ้ว)	✓	✓	✓
• ขนาดอวัยวะเพศ (สำหรับผู้ค้าบริการที่เป็นเพศชาย) (นิ้ว)	-	✓	-
• ขนาดรอบสะโพก (สำหรับผู้ค้าบริการที่เป็นเพศหญิง) (นิ้ว)	-	-	✓
3. ตัวแปรปัจจัยด้านการทำงานค้าบริการทางเพศ			
• ประเภทของลูกค้า			
1) ลูกค้าเพศชาย	✓	✓	○
2) ลูกค้าเพศหญิง	✓	○	✓
3) ลูกค้าทั้งเพศชายและเพศหญิง	○	✓	✓
• จำนวน ชั่วโมง ในการให้บริการต่อวัน (ชั่วโมง/วัน)	✓	✓	✓
• จำนวน ครั้ง ในการให้บริการต่อวัน (ครั้ง/วัน)	✓	✓	✓
• มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ	✓	✓	✓

ตัวแปรตามตัวแปรต้น	อัตราค่าตอบแทนการค้า	อัตราค่าตอบแทน	อัตราค่าตอบแทนการค้า
	บริการทางเพศต่อครั้งทั้งชายและหญิง	การค้าบริการทางเพศต่อครั้งเพศชาย	บริการทางเพศต่อครั้งเพศหญิง
• ประสบการณ์ค้าบริการทางเพศ (ปี)	✓	✓	✓
• ช่องทางการติดต่อกับลูกค้าเพื่อการค้าบริการทางเพศ	✓	✓	✓
1) สถานบันเทิงต่างๆ	✓	○	○
2) ติดต่อผ่านนายหน้า/คนกลาง	✓	✓	✓
3) อินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์	✓	✓	✓
4) เตรีอเตร่	○	✓	✓
• การมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า	✓	✓	✓

หมายเหตุ: เครื่องหมาย ✓ แทนตัวแปรที่ถูกใช้ในการคำนวณในสมการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศ, เครื่องหมาย ○ แทน ตัวแปรที่ถูกใช้เป็นตัวแปรฐานในปัจจัยนั้นๆ ในการคำนวณสมการความสัมพันธ์ และเครื่องหมาย – แทนตัวแปรที่ไม่ถูกนำมาใช้ในการคำนวณสมการความสัมพันธ์)

ตารางที่ 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในสมการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดรายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือนของผู้ค่าบริการเพศชายและหญิง

ตัวแปรตาม	รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือนทั้งชายและหญิง	รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือนเพศชาย	รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือนเพศหญิง
ตัวแปรต้น			
1. ตัวแปรปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป			
• เพศ	✓	-	-
• อายุ (ปี)	✓	✓	✓
• เชื้อชาติ	✓	✓	✓
• การได้รับการศึกษา	✓	✓	✓
• อาชีพหลัก			
1) ไม่ประกอบอาชีพ	○	○	○
2) นักเรียน/นักศึกษา	✓	✓	✓
3) ประกอบธุรกิจส่วนตัว	✓	✓	✓
4) รับจ้างทั่วไป	✓	✓	✓
5) พนักงานหรือลูกจ้าง ภาครัฐ/เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	✓	✓	✓
• รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค่าบริการทางเพศ)	✓	✓	✓
• รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค่าบริการทางเพศ)	✓	✓	✓

ตัวแปรตาม	รายได้เฉลี่ยจากการค้า บริการทางเพศต่อเดือน ทั้งชายและหญิง	รายได้เฉลี่ยจากการค้า บริการทางเพศต่อเดือน เพศชาย	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการ ทางเพศต่อเดือนเพศหญิง
2. ตัวแปรปัจจัยด้านกายภาพ			
• สถานภาพสมรส	✓	✓	✓
• ค่าดัชนีมวลกาย BMI (คำนวณจาก น้ำหนักและส่วนสูง)	✓	✓	✓
• ขนาดรอบอก (นิ้ว)	✓	✓	✓
• ขนาดรอบเอว (นิ้ว)	✓	✓	✓
• ขนาดอวัยวะเพศ (สำหรับผู้ค้าบริการที่เป็นเพศชาย) (นิ้ว)	-	✓	-
• ขนาดรอบสะโพก (สำหรับผู้ค้าบริการที่เป็นเพศหญิง) (นิ้ว)	-	-	✓
3. ตัวแปรปัจจัยด้านการทำงานค้าบริการทางเพศ			
• ประเภทของลูกค้า			
1) ลูกค้าเพศชาย	✓	✓	○
2) ลูกค้าเพศหญิง	✓	○	✓
3) ลูกค้าทั้งเพศชายและเพศหญิง	○	✓	✓
• จำนวน <u>ชั่วโมง</u> ในการให้บริการต่อวัน (ชั่วโมง/วัน)	✓	✓	✓
• จำนวน <u>ครั้ง</u> ในการให้บริการต่อวัน (ครั้ง/วัน)	✓	✓	✓
• อัตราค่าตอบแทนการค้าบริการทางเพศต่อครั้ง (บาท/ครั้ง)	✓	✓	✓
• มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ	✓	✓	✓

ตัวแปรตาม	รายได้เฉลี่ยจากการค้า บริการทางเพศต่อเดือน ทั้งชายและหญิง	รายได้เฉลี่ยจากการค้า บริการทางเพศต่อเดือน เพศชาย	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการ ทางเพศต่อเดือนเพศหญิง
ตัวแปรต้น			
• ประสพการณ์ค้าบริการทางเพศ (ปี)	✓	✓	✓
• ช่องทางการติดต่อกับลูกค้าเพื่อการค้าบริการทางเพศ			
1) สถาบันเท็งต่างๆ	✓	○	○
2) ติดต่อผ่านนายหน้า/คนกลาง	✓	✓	✓
3) อินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์	✓	✓	✓
4) เตรี้ดเตร้	○	✓	✓
• ค่าใช้จ่าย เฉพาะ จากการค้าบริการทางเพศ (บาท/เดือน)	✓	✓	✓
• การมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า	✓	✓	✓

หมายเหตุ: เครื่องหมาย ✓ แทนตัวแปรที่ถูกใช้ในการคำนวณในสมการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศ, เครื่องหมาย ○ แทน ตัวแปรที่ถูกใช้เป็นตัวแปรฐานในปัจจัยนั้นๆ ในการคำนวณสมการความสัมพันธ์ และเครื่องหมาย – แทนตัวแปรที่ไม่ถูกนำมาใช้ในการคำนวณสมการความสัมพันธ์)

โดยตัวแปรอิสระซึ่งแสดงลักษณะของปัจจัยกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลักคือ 1) กลุ่มลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศ ได้แก่ เพศ, อายุ, เชื้อชาติ, การได้รับการศึกษา, การประกอบอาชีพหลัก (แบ่งออกเป็น 5 อาชีพ ได้แก่ ไม่มีการประกอบอาชีพ, นักเรียนและนักศึกษา, รับจ้างทั่วไป, ค่าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และพนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ), รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ), รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) สถานภาพสมรส 2) กลุ่มลักษณะข้อมูลด้านกายภาพของผู้ค้าบริการทางเพศ ได้แก่ ค่าดัชนีมวลกาย (BMI), ขนาดรอบอก, ขนาดรอบเอว, ขนาดรอบสะโพก (สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง) หรือขนาดอวัยวะเพศ (สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย) และ 3) กลุ่มลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการทำงานค้าบริการทางเพศ ได้แก่ ประเภทของลูกค้า (แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ลูกค้าที่เป็นเพศชาย, ลูกค้าที่เป็นเพศหญิง และลูกค้าที่เป็นทั้งเพศชายและเพศหญิง) จำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน, จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน, อัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง, มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ, ประสบการณ์ทำงานค้าบริการทางเพศ, ช่องทางการติดต่อกับลูกค้าเพื่อการค้าบริการทางเพศ (มีจำนวน 4 ช่องทาง ได้แก่ สถานบันเทิงต่างๆ, ติดต่อด้านหน้า/คนกลาง, อินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์ และเตร็ดเตร่), ค่าใช้จ่ายจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน และการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า

สำหรับการวิเคราะห์หาความมีนัยสำคัญทางสถิติของแต่ละตัวแปรจะใช้วิธี Regression Analysis เพื่อตรวจสอบดูว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความเกี่ยวข้องกับการกำหนดอัตราค่าตอบแทนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีทิศทางของความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ พร้อมทั้งวิเคราะห์สาเหตุในกรณีที่ทิศทางของความสัมพันธ์ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้ง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในบทนี้จะนำเสนอผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเพศ โดยมีผลการศึกษาดังนี้

4.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศ

4.1.1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศที่ใช้ในการศึกษานี้มีจำนวน 409 คน โดยเป็นเพศชายจำนวน 204 คน (ร้อยละ 49.9) และเพศหญิงจำนวน 205 คน (ร้อยละ 50.1) ในผู้ค้าบริการทางเพศ เพศชายนั้นร้อยละ 82.4 มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ร้อยละ 15.6 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี และร้อยละ 2.0 มีอายุไม่เกิน 20 ปี ในส่วนผู้ค้าบริการทางเพศหญิง ร้อยละ 59.0 มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ร้อยละ 21.5 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 10.2 มีอายุไม่เกิน 20 ปี และร้อยละ 9.3 มีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป ทั้งนี้จำนวนเพศชายทั้งหมดร้อยละ 100.0 มีเชื้อชาติไทย ส่วนเพศหญิงร้อยละ 91.7 มีเชื้อชาติไทย และร้อยละ 8.3 มีเชื้อชาติอื่น ได้แก่ พม่า ลาว ไทยใหญ่ และเกาหลี โดยจำนวนผู้ค้าบริการทางเพศ เพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีสภาพสมรสโสด (ร้อยละ 88.7 ของเพศชาย และร้อยละ 78.5 ของเพศหญิง) ในด้านการศึกษานั้น เพศชายมีสัดส่วนของคนที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าสัดส่วนของเพศหญิง (ร้อยละ 100.0 ของเพศชาย และร้อยละ 93.7 ของเพศหญิง) ในด้านการประกอบอาชีพนั้น พบว่า เพศชายมีสัดส่วนของคนที่มีการประกอบอาชีพสูงกว่าสัดส่วนของเพศหญิง (ร้อยละ 90.2 ของเพศชาย และร้อยละ 69.8 ของเพศหญิง) โดยสัดส่วนของเพศหญิงที่ไม่ได้ประกอบอาชีพนั้นร้อยละ 18.0 เป็นนักเรียนและนักศึกษา และร้อยละ 12.2 ว่างาน ในด้านรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) นั้น พบว่า เพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 63.7 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-30,000 บาท ขณะที่เพศหญิงร้อยละ 46.8 มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท ในด้านรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) เพศผู้ชายร้อยละ 52.9 มีรายจ่ายต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท ร้อยละ 46.6 มีรายจ่ายต่อเดือนระหว่าง 15,001-30,000 บาท และร้อยละ 0.5 มีรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป ขณะที่จำนวนเพศหญิงร้อยละ 39.0 มีรายจ่าย

ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท ร้อยละ 36.6 มีรายจ่ายต่อเดือนระหว่าง 15,001-30,000 บาท และร้อยละ 24.4 มีรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป (ดังตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศ

ตัวแปร	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	204	49.9	205	50.1
2. อายุ				
ไม่เกิน 20 ปี	4	2.0	21	10.2
ระหว่าง 21-25 ปี	168	82.4	121	59.0
ระหว่าง 26-30 ปี	32	15.6	44	21.5
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	-	-	19	9.3
3. เชื้อชาติ				
ไทย	204	100.0	188	91.7
อื่นๆ ได้แก่ พม่า ลาว ไทยใหญ่ และ เกาหลี	-	-	17	8.3
4. สถานภาพสมรส				
โสด	181	88.7	161	78.5
ไม่โสด	23	11.3	44	21.5
5. การได้รับการศึกษา				
ไม่ได้รับการศึกษา	-	-	13	6.3
จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา	-	-	4	1.9
จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา	-	-	4	1.9
ตอนต้น				
จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย	52	25.5	52	25.4
จบการศึกษาในระดับอนุปริญญา	32	15.7	47	22.9
จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี	68	33.3	33	16.2
จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป	52	25.5	52	25.4

ตัวแปร	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. อาชีพหลัก				
ไม่ประกอบอาชีพ	-	-	25	12.2
นักเรียนและนักศึกษา	20	9.8	37	18.0
รับจ้างทั่วไป	106	52.0	62	30.3
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-	-	26	12.7
พนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ	78	38.2	55	26.8
7. รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้า บริการทางเพศ)				
ไม่เกิน 15,000 บาท	35	17.2	96	46.8
ระหว่าง 15,001-30,000 บาท	130	63.7	42	20.5
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	39	19.1	67	32.7
8. รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจาก การค้าบริการทางเพศ)				
ไม่เกิน 15,000 บาท	108	52.9	80	39.0
ระหว่าง 15,001-30,000 บาท	95	46.6	75	36.6
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	1	0.5	50	24.4

4.1.2 ลักษณะด้านร่างกายและดัชนีมวลกายของกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศ

จากการศึกษาพบว่า ในด้านร่างกายของกลุ่มตัวอย่างผู้ขายบริการทางเพศนั้น เพศชายมี 1) รอบอกเฉลี่ยเท่ากับ 34.83 นิ้ว โดยรอบอกต่ำสุดเท่ากับ 32.00 นิ้ว และรอบอกสูงสุดเท่ากับ 44.00 นิ้ว 2) รอบเอวเฉลี่ยเท่ากับ 30.58 นิ้ว โดยรอบเอวต่ำสุดเท่ากับ 27.00 นิ้ว และรอบเอวสูงสุดเท่ากับ 34.00 นิ้ว และ 3) ขนาดอวัยวะเพศยาวเฉลี่ยเท่ากับ 7.25 นิ้ว โดยขนาดอวัยวะเพศยาวต่ำสุดเท่ากับ 6.50 นิ้ว และขนาดอวัยวะเพศยาวสูงสุดเท่ากับ 8.50 นิ้ว ส่วนเพศหญิงมี 1) รอบอกเฉลี่ยเท่ากับ 33.85 นิ้ว โดยรอบอกต่ำสุดเท่ากับ 30.00 นิ้ว และรอบอกสูงสุดเท่ากับ 40.00 นิ้ว 2) รอบเอวเฉลี่ยเท่ากับ 25.01 นิ้ว โดยรอบเอวต่ำสุดเท่ากับ 22.00 นิ้ว และรอบเอวสูงสุดเท่ากับ 39.00 นิ้ว และ 3) รอบสะโพกเฉลี่ยเท่ากับ 35.35 นิ้ว โดยรอบสะโพกต่ำสุดเท่ากับ 30.00 นิ้ว และรอบสะโพกสูงสุดเท่ากับ 43.00 นิ้ว สำหรับดัชนีมวลกายนั้น พบว่า ผู้ค้าบริการทางเพศชายมีค่าดัชนีมวลกายเฉลี่ยเท่ากับ 21.20 ซึ่งหมายความว่า เพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยค่าดัชนีมวลกายต่ำสุด

เท่ากับ 18.00 และค่าดัชนีมวลกายสูงสุดเท่ากับ 25.25 ส่วนผู้ค้าบริการทางเพศหญิงมีค่าดัชนีมวลกายเฉลี่ยเท่ากับ 18.35 ซึ่งหมายความว่า เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ยน้อยกว่าเกณฑ์ปกติ โดยค่าดัชนีมวลกายต่ำสุดเท่ากับ 15.78 และค่าดัชนีมวลกายสูงสุดเท่ากับ 30.42 (ดังตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามลักษณะด้านร่างกาย และดัชนีมวลกายของกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศ

ตัวแปร	เพศชาย				เพศหญิง			
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ขนาดรอบอก	23.00	44.00	34.83	1.711	30.00	40.00	33.85	1.744
2. ขนาดรอบเอว	27.00	34.00	30.58	1.562	22.00	39.00	25.01	2.148
3. ขนาดรอบสะโพก	-	-	-	-	30.00	43.00	35.35	1.689
4. ขนาดอวัยวะเพศ	6.50	8.50	7.25	0.442	-	-	-	-
5. ค่าดัชนีมวลกาย	18.00	25.25	21.20	1.006	15.78	30.42	18.35	2.180

4.1.3 ลักษณะด้านการทำงานค้าบริการทางเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศ

จากการศึกษาพบว่า ในผู้ค้าบริการเพศชายนั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 60.3 มีลูกค้าเป็นผู้ชาย ร้อยละ 27.0 มีลูกค้าเป็นผู้หญิง และร้อยละ 12.7 มีการขายบริการทางเพศให้แก่ลูกค้าทั้งผู้ชายและผู้หญิง ส่วนผู้ค้าบริการทางเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 99.0 มีลูกค้าเป็นผู้ชาย และร้อยละ 1.0 มีการขายบริการทางเพศให้แก่ลูกค้าทั้งผู้ชายและผู้หญิง โดยผู้ค้าบริการทางเพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 71.1 ให้บริการทางเพศ 5-8 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 28.9 ให้บริการทางเพศไม่เกิน 4 ชั่วโมงต่อวัน และผู้ค้าบริการทางเพศหญิงร้อยละ 46.8 ให้บริการทางเพศ 5-8 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 31.7 ให้บริการทางเพศไม่เกิน 4 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 21.5 ให้บริการทางเพศ 9-12 ชั่วโมงต่อวัน ทั้งนี้จำนวนเพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 74.5 ให้บริการทางเพศไม่เกิน 2 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 25.0 ให้บริการทางเพศ 3-4 ครั้งต่อวัน และร้อยละ 0.5 ให้บริการทางเพศ 5-6 ครั้งต่อวัน ส่วนจำนวนเพศหญิงร้อยละ 44.9 ให้บริการทางเพศไม่เกิน 2 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 28.8 ให้บริการทางเพศ 3-4 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 19.5 ให้บริการทางเพศ 5-6 ครั้งต่อวัน และร้อยละ 6.8 ให้บริการทางเพศ 7-8 ครั้งต่อวัน ในด้าน

การให้บริการรูปแบบอื่นๆ พบว่า ผู้ค้าบริการทางเพศชายร้อยละ 51.5 มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ และร้อยละ 48.5 ไม่มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ ซึ่งตรงกันข้ามกับจำนวนผู้ค้าบริการทางเพศหญิงที่ร้อยละ 44.9 มีการให้บริการอื่นๆ และร้อยละ 55.1 ไม่มีการให้บริการในรูปแบบอื่นๆ โดยจำนวนเพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 66.7 มีการให้บริการสำเร็จความใคร่ด้วยมือ และส่วนที่เหลือเป็นการให้บริการรูปแบบอื่น ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้ามากกว่า 1 คนต่อรอบ (ร้อยละ 26.7) การนวดเพื่อผ่อนคลายก่อนมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 4.7) และการสำเร็จความใคร่ด้วยปาก (ร้อยละ 1.9) ส่วนผู้ขายบริการทางเพศหญิงร้อยละ 43.5 มีการให้บริการสำเร็จความใคร่ด้วยปาก ร้อยละ 38.0 มีการให้บริการมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้ามากกว่า 1 คนต่อรอบ ร้อยละ 13.1 มีการให้บริการสำเร็จความใคร่ด้วยมือ และร้อยละ 5.4 มีการให้บริการนวดเพื่อผ่อนคลายก่อนมีเพศสัมพันธ์ ในด้านลักษณะการรับงานให้บริการทางเพศนั้น พบว่า ผู้ค้าบริการทางเพศชายร้อยละ 53.5 รับงานอิสระ ร้อยละ 38.7 รับงานภายใต้สังกัด และร้อยละ 7.8 รับงานผ่านนายหน้า/คนกลาง ส่วนผู้ค้าบริการทางเพศหญิงร้อยละ 43.9 รับงานผ่านนายหน้า/คนกลาง ร้อยละ 29.7 รับงานภายใต้สังกัด และร้อยละ 26.3 รับงานอิสระ โดยจำนวนเพศชายร้อยละ 52.0 ใช้อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อกับลูกค้าเพื่อการค้าบริการทางเพศมากที่สุด และช่องทางรองลงมา 3 อันดับแรก ได้แก่ บาร์เกย์/บาร์โฮส (ร้อยละ 17.2) ผับ/ไนต์คลับ/เลาจน์/สถานบันเทิง (ร้อยละ 16.6) และนายหน้า/คนกลาง (ร้อยละ 7.8) ส่วนจำนวนเพศหญิงร้อยละ 44.9 ใช้นายหน้า/คนกลาง เป็นช่องทางในการติดต่อกับลูกค้าเพื่อการค้าบริการทางเพศมากที่สุด และช่องทางรองลงมา 3 อันดับแรก ได้แก่ อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์ (ร้อยละ 19.5) ช่อง (ร้อยละ 8.3) และผับ/ไนต์คลับ/เลาจน์/สถานบันเทิง กับนวดแผนโบราณ (ร้อยละ 7.8) ในด้านหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้านั้น พบว่า เพศชายมีสัดส่วนของคนที่มีความถี่หลักเกณฑ์การเลือกลูกค้าใกล้เคียงกับเพศหญิง (ร้อยละ 46.6 ของเพศชาย และร้อยละ 42.9 ของเพศหญิง) โดยจำนวนเพศชายร้อยละ 89.5 มีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้าจากการเป็นลูกค้าประจำหรือการรู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน และหลักเกณฑ์รองลงมา 3 อันดับแรก ได้แก่ ลูกค้าเป็นชาวต่างชาติ (ร้อยละ 89.4) ความดูน่าไว้วางใจ ความน่าเชื่อถือ หรือบุคลิกภาพของลูกค้า เช่น ท่าทาง และการแต่งกาย เป็นต้น (ร้อยละ 54.7) และราคาในการซื้อขายบริการทางเพศ (ร้อยละ 48.4) ส่วนเพศหญิงร้อยละ 62.5 มีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้าจากลูกค้าเป็นชาวต่างชาติ และการเป็นลูกค้าประจำหรือการรู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน และหลักเกณฑ์รองลงมา 3 อันดับแรก ได้แก่ ราคาในการซื้อขายบริการทางเพศ (ร้อยละ 32.9) ปัจจัยที่ใช้ในการเดินทาง เช่น สถานที่นัดพบ และระยะเวลาในการเดินทาง เป็นต้น (ร้อยละ 27.3) และความพึงพอใจต่อลูกค้าเป็นการส่วนตัว/ลูกค้าตรงสเปคที่ชอบ (ร้อยละ 20.4) ในด้านหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าตอบแทนนั้น พบว่า เพศชายมีสัดส่วนของคนที่มีความถี่หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าตอบแทนใกล้เคียงกับเพศหญิง (ร้อยละ 77.5 ของเพศชาย และร้อยละ 71.2 ของเพศหญิง) โดยบรรดาเพศชายร้อยละ 72.8 มีหลักเกณฑ์กำหนดอัตราค่าตอบแทนโดยกำหนดตามลักษณะงาน หรือการให้บริการแก่

ลูกค้าในแต่ละครั้ง เช่น การเดินทางไปต่างจังหวัด และการพักค้างคืน เป็นต้น และหลักเกณฑ์ รองลงมา 3 อันดับแรก ได้แก่ กำหนดตามจำนวนรอบที่มีเพศสัมพันธ์หรือระยะเวลาที่ใช้มีเพศสัมพันธ์ ใน 1 ครั้ง (ร้อยละ 30.4) กำหนดจากลักษณะของลูกค้าที่มาซื้อบริการว่าเป็นคนไทยหรือต่างชาติ (ร้อยละ 18.9) และสภาพทางการเงินในขณะนั้นของผู้ค้าบริการ เช่น ต้องการใช้จ่ายเงินด่วน หรือเงินไม่พอใช้ เป็นต้น (ร้อยละ 17.0) ส่วนบรรดาเพศหญิงนั้นร้อยละ 41.8 มีหลักเกณฑ์กำหนดอัตรา ค่าตอบแทนโดยกำหนดตามลักษณะงาน หรือการให้บริการแก่ลูกค้าในแต่ละครั้ง เช่น การเดินทางไปต่างจังหวัด และการพักค้างคืน เป็นต้น และหลักเกณฑ์รองลงมา 3 อันดับแรก ได้แก่ กำหนดตาม จำนวนรอบที่มีเพศสัมพันธ์หรือระยะเวลาที่ใช้มีเพศสัมพันธ์ใน 1 ครั้ง (ร้อยละ 30.1) กำหนดจาก ลักษณะของลูกค้าที่มาซื้อบริการว่าเป็นคนไทยหรือต่างชาติ (ร้อยละ 17.1) และถูกกำหนดโดยสถาน บริการ นายหน้า หรือคนกลาง (ร้อยละ 14.4) (ดังตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละจำแนกตามคุณลักษณะด้านการทำงานค้าบริการทางเพศของกลุ่ม ตัวอย่างผู้ค้าบริการทางเพศ

ตัวแปร	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทของลูกค้า				
ลูกค้าเพศชาย	123	60.3	203	99.0
ลูกค้าเพศหญิง	55	27.0	-	-
ลูกค้าทั้งเพศชายและเพศหญิง	26	12.7	2	1.0
2. จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการทางเพศต่อวัน				
ไม่เกิน 4 ชั่วโมง	59	28.9	65	31.7
5-8 ชั่วโมง	145	71.1	96	46.8
9-12 ชั่วโมง	-	-	44	21.5
3. จำนวนครั้งที่ให้บริการทางเพศต่อวัน				
ไม่เกิน 2 ครั้ง	152	74.5	92	44.9
3-4 ครั้ง	51	25.0	59	28.8
5-6 ครั้ง	1	0.5	40	19.5
7-8 ครั้ง	-	-	14	6.8
4. มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ				
ไม่มี	99	48.5	113	55.1
มี	105	51.5	92	44.9

ตัวแปร	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1) การมีเพศสัมพันธ์มากกว่า 1 คน	28	26.7	35	38.0
2) การสำเร็จความใคร่ด้วยมือ	70	66.7	12	13.1
3) การสำเร็จความใคร่ด้วยปาก	2	1.9	40	43.5
4) การนวดเพื่อผ่อนคลายก่อนมี เพศสัมพันธ์	5	4.7	5	5.4
5. ลักษณะการรับงานให้บริการทางเพศ				
รับงานอิสระ	109	53.5	54	26.3
รับงานภายใต้สังกัด	79	38.7	61	29.7
รับงานผ่านนายหน้า/คนกลาง	16	7.8	90	43.9
6. ช่องทางในการติดต่อเพื่อการค้าบริการทางเพศ				
อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์	106	52.0	40	19.5
บาร์เกย์/บาร์โฮส	35	17.2	-	-
บาร์อะโกโก้	-	-	4	2.0
ผับ/ไนต์คลับ/เลาจน์/สถานบันเทิง	34	16.6	16	7.8
นายหน้า/คนกลาง	16	7.8	92	44.9
อาบอบนวด	13	6.4	15	7.3
นัดผ่านโบราน	-	-	16	7.8
ช่อง	-	-	17	8.3
เตร็ดเตร่	-	-	7	3.4
7. การมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า				
ไม่มี	109	53.4	117	57.1
มี	95	46.6	88	42.9
1) ความดูน่าไว้วางใจ ความน่าเชื่อถือ หรือบุคลิกภาพของลูกค้า เช่น ท่าทาง และการแต่งกาย เป็นต้น	52	54.7	8	9.1
2) ความพึงพอใจต่อลูกค้าเป็นการ ส่วนตัว/ลูกค้าตรงสเปคที่ชอบ	34	35.8	18	20.4
3) ราคาในการซื้อขายบริการทางเพศ	46	48.4	29	32.9
4) ลูกค้าเป็นชาวต่างชาติ	85	89.4	55	62.5
5) ปัจจัยที่ใช้ในการเดินทาง เช่น สถานที่ นัดพบ และระยะเวลาในการเดินทาง	16	16.8	24	27.3

ตัวแปร	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6) ลูกค้าประจำหรือรู้จักคุ้นเคยกับผู้ค้าบริการ	85	89.5	55	62.5
8. การมีหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าตอบแทน				
ไม่มี	46	22.5	59	28.8
มี	158	77.5	146	71.2
1) ถูกกำหนดโดยสถานบริการ นายหน้าหรือคนกลาง	8	5.1	21	14.4
2) กำหนดตามเพื่อนหรือผู้ค้าบริการรายอื่น	23	14.5	18	12.3
3) กำหนดตามความเหมาะสมกับตัวของผู้ค้าบริการเอง โดยพิจารณาจากรูปร่างหน้าตา	25	15.8	8	5.5
4) กำหนดตามลักษณะงาน หรือการให้บริการแก่ลูกค้าในแต่ละครั้ง เช่น การเดินทางไปต่างจังหวัด และการพักภาคค้างคืน เป็นต้น	115	72.8	61	41.8
5) กำหนดตามจำนวนรอบที่มีเพศสัมพันธ์หรือระยะเวลาที่ใช้มีเพศสัมพันธ์ใน 1 ครั้ง	48	30.4	44	30.1
6) กำหนดจากรสนิยมหรือความต้องการเพิ่มเติมที่ลูกค้าร้องขอ	18	11.4	9	6.2
7) กำหนดจากลักษณะของลูกค้าที่มาซื้อบริการว่าเป็นคนไทยหรือต่างชาติ	30	18.9	25	17.1
8) สภาพทางการเงินในขณะนั้นของผู้ค้าบริการ เช่น ต้องการใช้จ่ายเงินด่วน หรือเงินไม่พอใช้ เป็นต้น	27	17.0	3	2.0

4.2 ผลการศึกษาอัตราค่าตอบแทนของผู้ค่าบริการทางเพศ

ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างของผู้ค่าบริการทางเพศมีอายุเฉลี่ย 24.23 ปี มีประสบการณ์ค่าบริการทางเพศเฉลี่ย 1.82 ปี โดยให้บริการแก่ลูกค้ามาแล้วเฉลี่ย 261.34 คน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างจะให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ยวันละ 5.93 ชั่วโมง และในหนึ่งวันจะให้บริการเฉลี่ย 2.78 ครั้ง โดยได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยครั้งละ 5,791.69 บาท และหากประเมินรายได้จากการค่าบริการทางเพศเป็นรอบเดือนพบว่า กลุ่มตัวอย่่างมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 119,149.10 บาท โดยมีรายได้ต่ำสุดเดือนละ 15,000.00 บาท และรายได้สูงสุดเดือนละ 700,000.00 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายจากการค่าบริการทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายจากการค่าบริการทางเพศเฉลี่ยเดือนละ 10,008.56 บาท (ดังตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ศึกษาในภาพรวม

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. อายุ	18	38	24.23	3.257
2. ประสบการณ์ค่าบริการทางเพศ	0.3	8.0	1.82	1.409
3. จำนวนลูกค้าที่ให้บริการ	30	1,000	261.34	170.242
4. จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน	2	12	5.93	2.452
5. จำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน	1	10	2.78	1.497
6. รายได้จากการค่าบริการต่อเดือน	15,000.00	700,000.00	119,149.10	101,700.000
7. อัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง	500.00	50,000.00	5,791.69	6,925.796
8. ค่าใช้จ่ายจากการค่าบริการต่อเดือน	0.00	90,000.00	10,008.56	11,086.690

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ค่าบริการทางเพศชายและหญิงพบว่า ผู้ค่าบริการทางเพศหญิงมีอายุเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 24.78 ปี ส่วนเพศชายมีอายุเฉลี่ย 23.6 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า เพศหญิงมีประสบการณ์ค่าบริการทางเพศเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย โดยเพศ

หญิงมีประสบการณ์ค่าบริการทางเพศเฉลี่ย 2.22 ปี ส่วนเพศชายมีประสบการณ์ค่าบริการทางเพศเฉลี่ย 1.42 ปี ซึ่งทำให้ผู้ค่าบริการทางเพศหญิงมีจำนวนการให้บริการแก่ลูกค้ามากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีการให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ย 263.12 คน ส่วนเพศชายมีการให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ย 259.56 คน ทั้งนี้เพศหญิงจะให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ยวันละ 6.29 ชั่วโมง ส่วนเพศชายจะให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ยวันละ 5.57 ชั่วโมง และในหนึ่งวันผู้ค่าบริการทางเพศหญิงจะให้บริการเฉลี่ย 3.25 ครั้ง ส่วนเพศชายจะให้บริการเฉลี่ย 2.30 ครั้งต่อวัน ซึ่งเพศหญิงจะได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อครั้งมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยครั้งละ 8,624.39 บาท ส่วนเพศชายได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยครั้งละ 2,945.10 บาท และหากประเมินรายได้จากการค่าบริการทางเพศเป็นรอบเดือนพบว่า เพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าเพศชาย โดยหญิงมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 157,741.50 บาท ส่วนชายโดยมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 80,367.65 บาท ในด้านค่าใช้จ่ายจากการค่าบริการทางเพศนั้น พบว่า เพศหญิงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าเพศชายเช่นกัน โดยเพศหญิงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 14,114.63 บาท ส่วนเพศชายมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 5,882.35 บาท (ดังตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ศึกษาจำแนกเป็นเพศชายและเพศหญิง

ลำดับ	ตัวแปร	หน่วยวัด	เพศชาย		เพศหญิง	
			ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1.	อายุ	ปี	23.68	1.711	24.78	4.206
2.	เชื้อชาติ	-	1.00	0.000	0.92	0.276
3.	สถานภาพสมรส					
	1) โสด	-	0.89	0.317	0.79	0.412
	2) ไม่โสด	-	0.11	0.683	0.21	0.588
4.	การได้รับการศึกษา	-	12.66	3.090	0.94	0.244
5.	อาชีพหลัก					
	1) ไม่ประกอบอาชีพ	-	0.00	0.000	0.12	0.328
	2) นักเรียน/นักศึกษา	-	0.10	0.291	0.18	0.386
	3) ค้าขาย/ธุรกิจ	-	0.00	0.000	0.13	0.334
	ส่วนตัว					
	4) รับจ้างทั่วไป	-	0.52	0.501	0.30	0.460

ลำดับ	ตัวแปร	หน่วยวัด	เพศชาย		เพศหญิง	
			ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่าเฉลี่ย	ค่า
				เบี่ยงเบน มาตรฐาน		เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	5) พนักงานบริษัท เอกชน/หน่วยงานรัฐ	-	0.38	0.487	0.27	0.412
6.	รายได้ต่อเดือน (ไม่ รวมรายได้จากการค้า บริการทางเพศ)	บาท	24,970.59	10,921.08	27,953.66	29,873.62
7.	รายจ่ายต่อเดือน (ไม่ รวมรายจ่ายจาก การค้าบริการทางเพศ)	บาท	17,210.78	6,871.06	24,541.00	17,141.34
8.	ดัชนีมวลกาย	ระดับ	21.20	1.006	18.35	2.180
9.	ขนาดรอบอก	นิ้ว	34.83	2.156	33.85	1.749
10.	ขนาดรอบเอว	นิ้ว	30.58	1.562	25.01	2.148
11.	ขนาดรอบสะโพก	นิ้ว	-	-	35.35	1.689
12.	ขนาดอวัยวะเพศ	นิ้ว	7.25	4.424	-	-
13.	ประเภทของลูกค้า					
	1) ลูกค้าเพศชาย	-	0.60	0.490	0.99	0.099
	2) ลูกค้าเพศหญิง	-	0.27	0.445	0.00	0.000
	3) ลูกค้าทั้งเพศชาย และเพศหญิง	-	0.13	0.334	0.01	0.099
14.	จำนวนชั่วโมงที่ ให้บริการต่อวัน	ชั่วโมง	5.57	1.305	6.29	3.173
15.	จำนวนครั้งที่ให้บริการ ต่อวัน	ครั้ง	2.30	0.733	3.25	1.869
16.	อัตราค่าตอบแทนต่อ ครั้ง	บาท	2,945.10	1,207.41	8,624.39	8,849.63
17.	มีการให้บริการ รูปแบบอื่น	-	0.51	0.501	0.45	0.499
18.	รายได้จากการค้า บริการเฉลี่ยต่อเดือน	บาท	80,367.65	23,801.05	157,741.50	130,848.7

ลำดับ	ตัวแปร	หน่วยวัด	เพศชาย		เพศหญิง	
			ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่าเฉลี่ย	ค่า
				เบี่ยงเบน มาตรฐาน		เบี่ยงเบน มาตรฐาน
19.	รายจ่ายจากการค้า บริการต่อเนื่อง	บาท	5,882.35	4,545.97	14,114.63	13,831.01
20.	ประสบการณ์ค้า บริการทางเพศ	ปี	1.42	0.796	2.22	1.739
21.	จำนวนลูกค้าที่ ให้บริการ	คน	259.56	137.434	263.12	197.896
22.	ลักษณะการรับงาน					
	1) รับงานอิสระ	-	0.53	0.500	0.26	0.442
	2) รับงานภายใต้สังกัด	-	0.39	0.488	0.30	0.458
	3) รับงานผ่าน นายหน้า/คนกลาง	-	0.08	0.270	0.44	0.497
23.	ช่องทางการติดต่อกับ ลูกค้าเพื่อให้บริการ					
	1) สถาบันเท็งต่างๆ	-	0.40	0.492	0.33	0.472
	2) นายหน้า/คนกลาง	-	0.08	0.270	0.45	0.499
	3) อินเทอร์เน็ต/สื่อ ออนไลน์	-	0.52	0.501	0.19	0.390
	4) เตรี้ตเตรุ่	-	0.00	0.000	0.03	0.182
24.	หลักเกณฑ์การเลือก ลูกค้า	-	0.47	0.500	0.43	0.496

4.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ

ในการศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศตามแบบจำลองที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 โดยผลการศึกษาในภาพรวมสรุปได้ดังนี้

1) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการเพศชาย กรณีไม่มีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง มีตัวแปรที่ศึกษาคือ 1) ปัจจัยด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ค้าบริการเพศชาย ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 ตัวแปร อายุ เชื้อชาติ การได้รับการศึกษา การประกอบอาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) สถานภาพสมรส 2) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการเพศชาย ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 ตัวแปรดัชนีมวลกาย ไขมันรอบอก ไขมันรอบเอว และไขมันรอบอวัยวะเพศ และ 3) ปัจจัยด้านลักษณะของงานค้าบริการทางเพศ ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทของลูกค้า มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ ประสบการณ์ทำงานค้าบริการทางเพศ ช่องทางการติดต่อเพื่อให้บริการทางเพศ ค่าใช้จ่ายจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน และการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า ในการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศชาย มีตัวแปรที่มีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรนักเรียน/นักศึกษา ตัวแปรรับจ้างทั่วไป ตัวแปรพนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) ด้านปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการเพศชายมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรรอบเอว และตัวแปรขนาดอวัยวะเพศ และปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศ พบว่า มีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรลูกค้าผู้ชาย ตัวแปรลูกค้าทั้งผู้ชายและผู้หญิง ตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และตัวแปรหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการเพศชาย กรณีไม่มีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
Constant	-	-886.140	6.256	8.464
	145,706.971			
	(54,459.898)	(52,480.617)	(0.697)	(0.668)
อายุ	971.686	-550.761	0.007	-0.011
	(1,038.164)	(910.880)	(0.011)	(0.010)
นักเรียน/นักศึกษา	28,500.754	71,337.441***	0.497	1.054***
	(25,572.600)	(21,035.040)	(0.284)	(0.237)
รับจ้างทั่วไป	29,629.956	76,728.750***	0.541	1.159***
	(25,841.678)	(21,433.460)	(0.293)	(0.248)
บริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ	28,818.529	70,172.678***	0.521	1.081***
	(25,965.511)	(21,446.693)	(0.296)	(0.248)
รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ)	0.115	0.201		
	(0.173)	(0.142)		
ln รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ)			0.027	0.029
			(0.054)	(0.045)
รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ)	1.092***	0.213		
	(0.258)	(0.241)		
ln รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ)			0.207***	0.104**
			(0.050)	(0.047)
สถานภาพสมรส	6,142.490	7,645.445	0.047	0.073
	(5,027.151)	(4,076.728)	(0.055)	(0.045)
ค่าดัชนีมวลกาย (BMI)	702.633	-842.830	0.012	-0.004
	(1,803.936)	(1,451.367)	(0.020)	(0.016)
ขนาดรอบอก	-708.238	-73.699	0.001	0.016
	(1,000.741)	(843.437)	(0.011)	(0.009)
ขนาดรอบเอว	3,238.442**	327.299	0.027	-0.012
	(1,503.874)	(1,261.513)	(0.016)	(0.014)
ขนาดอวัยวะเพศ (ชาย)	7,938.820**	2,536.800	0.124**	0.082**
	(3,613.121)	(3,304.051)	(0.040)	(0.038)
ลูกค้าเพศชาย		-13,356.399***		-0.152***

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือน		รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
			(3,948.627)	
ลูกค้าทั้งเพศชายและเพศหญิง		30,400.513***		0.306***
		(4,179.645)		(0.047)
มีการให้บริการทางเพศรูปแบบอื่นๆ		-2,421.163		-0.042
		(3,129.072)		(0.036)
ประสบการณ์ค่าบริการทางเพศ		819.752		0.011
		(1,819.372)		(0.021)
ติดต่อผ่านนายหน้า		18,179.037***		0.167**
		(5,504.381)		(0.062)
อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์		5,619.711		0.049
		(3,457.085)		(0.040)
ค่าใช้จ่ายการค่าบริการทางเพศต่อเดือน		0.356		
		(0.390)		
๓ ค่าใช้จ่ายการค่าบริการทางเพศต่อเดือน				-0.009
				(0.037)
การมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า		-		-0.133***
		10,044.810***		
		(2,543.272)		(0.029)
R Square	0.290	0.596	0.321	0.600
Adjusted R Square	0.249	0.555	0.282	0.559

หมายเหตุ: 1) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

2) ค่าในวงเล็บเป็นค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

2) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค่าบริการทางเพศของผู้ค่าบริการเพศชาย กรณีมีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง มีตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ค่าบริการเพศชาย ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 ตัวแปร อายุ เชื้อชาติ การได้รับการศึกษา การ

ประกอบอาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) สถานภาพสมรส 2) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการเพศชาย ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 ตัวแปรได้แก่ 1) ทัศนียภาพของตัวแปร อายุ และขนาดอวัยวะเพศ และ 3) ปัจจัยด้านลักษณะของการทำงานค้าบริการทางเพศ ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 9 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทของลูกค้า จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน จำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน อัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ ประสบการณ์ทำงานค้าบริการทางเพศ ช่องทางการติดต่อเพื่อให้บริการทางเพศ ค่าใช้จ่ายจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน และการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า ในการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในเรื่องความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรนักเรียน/นักศึกษา ตัวแปรรับจ้างทั่วไป ตัวแปรพนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) ด้านปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการเพศชาย มีตัวแปรที่มีผลต่างกันในเรื่องความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรรอบเอว และตัวแปรขนาดอวัยวะเพศ และปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศมีผลต่างกันในเรื่องความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรประสบการณ์ค้าบริการทางเพศ และมีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในเรื่องความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรลูกค้าทั้งเพศชายและเพศหญิง ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง และตัวแปรการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า (ตารางที่ 4.7)

เมื่อนำผลการศึกษาทั้ง 2 กรณีมาเปรียบเทียบกัน พบว่า มีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในเรื่องความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรลูกค้าทั้งเพศชายและเพศหญิง และตัวแปรการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า ส่วนตัวแปรอื่นๆ มีผลต่างกันในเรื่องความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร

ตารางที่ 4.7 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการเพศชาย กรณีมีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวันตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวันและตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
Constant	-145,706.971 (54,459.898)	-1,489.341 (48,755.216)	6.256 (0.697)	6.162 (0.683)
อายุ	971.686 (1,038.164)	-1,571.691** (795.326)	0.007 (0.011)	-0.015 (0.009)
นักเรียน/นักศึกษา	28,500.754 (25,572.600)	128,325.463*** (19,576.214)	0.497 (0.284)	1.364*** (0.221)
รับจ้างทั่วไป	29,629.956 (25,841.678)	136,782.080*** (20,117.609)	0.541 (0.293)	1.497*** (0.231)
บริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ	28,818.529 (25,965.511)	128,053.691*** (20,187.984)	0.521 (0.296)	1.398*** (0.232)
รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ)	0.115 (0.173)	-0.028 (0.126)		
ln รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ)			0.027 (0.054)	-0.018 (0.043)
รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ)	1.092*** (0.258)	0.337 (0.209)		
ln รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ)			0.207*** (0.050)	0.111** (0.043)
สถานภาพสมรส	6,142.490 (5,027.151)	6,193.054 (3,561.218)	0.047 (0.055)	0.058 (0.042)
ค่าดัชนีมวลกาย (BMI)	702.633 (1,803.936)	-1,096.056 (1,239.937)	0.012 (0.020)	-0.009 (0.015)
ขนาดรอบอก	-708.238 (1,000.741)	-1,436.046 (770.098)	0.001 (0.011)	0.002 (0.009)
ขนาดรอบเอว	3,238.442** (1,503.874)	-1,189.074 (1,085.479)	0.027 (0.016)	-0.025** (0.012)
ขนาดอวัยวะเพศ (ชาย)	7,938.820** (3,613.121)	3,530.738 (2,866.197)	0.124** (0.040)	0.092** (0.034)

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทาง เพศต่อเดือน		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้า บริการทางเพศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
	ลูกค้ายุโรปชาย		-406.724** (3,669.683)	
ลูกค้ายุโรปชายและเพศหญิง		18,889.255*** (3,779.973)		0.215*** (0.043)
จำนวนชั่วโมงในการให้บริการทางเพศ ต่อวัน		866.299 (1,080.816)		0.016 (0.013)
จำนวนครั้งในการให้บริการทางเพศต่อ วัน		3,625.138** (1,685.238)		0.053** (0.020)
อัตราค่าตอบแทนการค่าบริการทาง เพศต่อครั้ง		14.945*** (1.742)		
ln อัตราค่าตอบแทนการค่าบริการ ทางเพศต่อครั้ง				0.441*** (0.062)
มีการให้บริการทางเพศรูปแบบอื่นๆ		-245.692 (2,672.999)		-0.033 (0.032)
ประสบการณ์ค่าบริการทางเพศ		3,635.423** (1,698.210)		0.017 (0.019)
ติดต่อผ่านนายหน้า		4,553.746 (4,997.936)		0.063 (0.058)
อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์		871.494 (3,067.111)		0.017 (0.036)
ค่าใช้จ่ายการค่าบริการทางเพศต่อ เดือน		-0.149 (0.339)		
ln ค่าใช้จ่ายการค่าบริการทางเพศ ต่อเดือน				-0.045 (0.034)
การมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า		-8,300.275*** (2,237.530)		-0.113*** (0.026)
R Square	0.290	0.716	0.321	0.693
Adjusted R Square	0.249	0.682	0.282	0.655

- หมายเหตุ:** 1) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
- 2) ค่าในวงเล็บเป็นค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

3) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศชาย มีตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ค้าบริการเพศชาย ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 ตัวแปร อายุ เชื้อชาติ การได้รับการศึกษา การประกอบอาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) สถานภาพสมรส 2) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการเพศชาย ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 ตัวแปรดัชนีมวลกาย ขนาดรอบอก ขนาดรอบเอว และขนาดอวัยวะเพศ และ 3) ปัจจัยด้านลักษณะของการทำงานค้าบริการทางเพศ ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทของลูกค้า จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน จำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน มีการให้บริการรูปแบบอื่น ประสบการณ์ค้าบริการทางเพศ ช่องทางการติดต่อลูกค้าเพื่อให้บริการ และการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า ในการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการมีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรขนาดรอบอก และตัวแปรขนาดรอบเอว และปัจจัยด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ค้าบริการมีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรนักเรียน/นักศึกษา ตัวแปรรับจ้างทั่วไป ตัวแปรพนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) และตัวแปรขนาดอวัยวะเพศ ส่วนปัจจัยด้านลักษณะของการทำงานค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรประสบการณ์ค้าบริการทางเพศ ตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และตัวแปรอินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์ และมีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรลูกค้าเพศชาย และตัวแปรลูกค้าทั้งเพศชายและเพศหญิง (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศชาย

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
	Constant	-11,110.317 (2,120.967)	-3,153.668 (2,068.774)	0.502 (0.790)
อายุ	100.911** (40.432)	65.310 (34.013)	0.029** (0.013)	0.012 (0.011)
นักเรียน/นักศึกษา	3,540.758*** (995.937)	3,357.029*** (801.556)	0.607 (0.322)	0.537** (0.265)
รับจ้างทั่วไป	3,613.947*** (1,006.417)	3,620.698*** (824.977)	0.593 (0.332)	0.565** (0.279)
บริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ	3,369.622*** (1,011.239)	3,393.054*** (828.518)	0.501 (0.335)	0.492 (0.279)
รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ)	0.008 (0.007)	0.015** (0.005)		
ln รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ)			0.058 (0.061)	0.078 (0.051)
รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ)	0.033*** (0.010)	-0.005 (0.009)		
ln รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ)			0.154** (0.056)	-0.007 (0.049)
สถานภาพสมรส	-142.605 (195.785)	149.706 (152.338)	-0.073 (0.062)	0.045 (0.050)
ค่าดัชนีมวลกาย (BMI)	62.050 (70.255)	46.318 (52.946)	0.031 (0.022)	0.025 (0.017)
ขนาดรอบอก	137.209*** (38.974)	131.199*** (31.484)	0.046*** (0.012)	0.047*** (0.010)
ขนาดรอบเอว	210.530*** (58.569)	95.751** (46.385)	0.070*** (0.018)	0.030** (0.015)
ขนาดอวัยวะเพศ (ชาย)	275.115** (140.715)	-2.881 (124.058)	0.119** (0.045)	0.019 (0.041)
ลูกค้าเพศชาย		-840.703*** (146.175)		-0.301*** (0.047)
ลูกค้าทั้งเพศชายและเพศหญิง		811.983*** (152.158)		0.227*** (0.050)

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทาง		๓ รายได้เฉลี่ยจากการค้า	
	เทศต่อเดือน		บริการทางเทศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการทางเทศต่อวัน		17.688 (46.654)		-0.001 (0.016)
จำนวนครั้งที่ให้บริการทางเทศต่อวัน		-152.140** (71.912)		-0.071** (0.024)
มีการให้บริการทางเทศรูปแบบอื่นๆ		-180.165 (114.155)		-0.038 (0.037)
ประสบการณ์ค้าบริการทางเทศ		-236.708*** (70.966)		-0.047** (0.023)
ติดต่อผ่านนายหน้า		982.371*** (203.285)		0.264*** (0.067)
อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์		413.431*** (126.215)		0.104** (0.042)
การมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า		-56.666 (96.657)		-0.018 (0.032)
R Square	0.581	0.791	0.579	0.778
Adjusted R Square	0.557	0.768	0.555	0.754

หมายเหตุ: 1) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

2) ค่าในวงเล็บเป็นค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

4) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนของผู้ค้าบริการเทศหญิง กรณีไม่มีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง มีตัวแปรที่ศึกษาคือ 1) ปัจจัยด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ค้าบริการเทศหญิง ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 ตัวแปร อายุ เชื้อชาติ การได้รับการศึกษา การประกอบอาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเทศ) รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเทศ) สถานภาพสมรส 2) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการเทศหญิง ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 ตัวแปรดัชนีมวลกาย ขนาดรอบอก ขนาดรอบเอว และขนาดรอบสะโพก และ 3) ปัจจัยด้านลักษณะของการทำงานค้าบริการทางเทศ ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทของลูกค้า มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ ประสบการณ์ค้าบริการทางเทศ ช่องทางการติดต่อกับ

ลูกค้าเพื่อให้บริการ ค่าใช้จ่ายจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือน และการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้าในการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค่าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในเรื่องความมั่งคั่งสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรเชื้อชาติ ตัวแปรสถานภาพสมรส ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค่าบริการทางเพศ) ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค่าบริการทางเพศ) ด้านปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค่าบริการเพศมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในเรื่องความมั่งคั่งสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ตัวแปรดัชนีมวลกาย และตัวแปรขนาดรอบอก และปัจจัยด้านลักษณะของการทำงานค่าบริการทางเพศ มีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในเรื่องความมั่งคั่งสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และตัวแปรค่าใช้จ่ายจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือน (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 แปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค่าบริการทางเพศของผู้ค่าบริการเพศหญิง กรณีไม่มีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือน		ln รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทางเพศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
Constant	192,528.312 (207,234.739)	131,161.256 (178,366.085)	6.740 (1.145)	6.544 (0.955)
อายุ	-6,416.964** (2,283.525)	-2,325.482 (2,394.267)	-0.042** (0.013)	-0.014 (0.013)
เชื้อชาติ	56,079.927 (31,470.332)	34,017.141 (29,560.808)	0.430** (0.184)	0.236 (0.159)
การได้รับการศึกษา	9,078.685 (36,561.538)	-11,429.106 (33,836.209)	0.245 (0.213)	0.152 (0.187)
นักเรียน/นักศึกษา	42,634.023 (31,606.548)	24,762.709 (27,469.590)	0.094 (0.261)	0.319 (0.214)
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	38,471.482 (34,467.652)	19,551.902 (29,444.416)	-0.026** (0.298)	0.236 (0.240)

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทาง เทศต่อเดือน		รายได้เฉลี่ยจากการค้า บริการทางเทศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
รับจ้างทั่วไป	21,458.113 (28,796.733)	-1,804.785 (24,764.618)	-0.090 (0.272)	0.170 (0.220)
บริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ	-3,694.639 (27,431.684)	10,221.127 (24,149.980)	-0.278 (0.274)	0.301 (0.228)
รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้ จากการค้าบริการทางเทศ)	1.613*** (0.348)	0.771** (0.316)		
ln รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้ จากการค้าบริการทางเทศ)			0.048 (0.027)	-0.026 (0.023)
รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่าย จากการค้าบริการทางเทศ)	1.123 (0.605)	0.907 (0.574)		
ln รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวม รายจ่าย จากการค้าบริการทางเทศ)			0.477*** (0.074)	0.361*** (0.064)
สถานภาพสมรส	30,951.828 (23,108.103)	84,035.647*** (20,316.505)	0.232 (0.136)	0.489*** (0.110)
ค่าดัชนีมวลกาย (BMI)	- 11,943.627** (6,265.255)	-2,390.804 (5,474.016)	-0.080** (0.037)	-0.018 (0.030)
ขนาดรอบอก	-8,728.422 (5,454.925)	9,221.523** (4,561.609)	-0.010 (0.031)	-0.013 (0.025)
ขนาดรอบเอว	8,317.587 (6,389.810)	10,171.118 (5,426.903)	0.007 (0.037)	0.012 (0.029)
ขนาดรอบสะโพก (หญิง)	7,152.936 (6,648.036)	-1,354.924 (5,768.009)	0.048 (0.038)	0.006 (0.031)
ลูกค้าทั้งเพศชายและเพศหญิง		100,045.842 (62,920.488)		0.429 (0.342)
มีการให้บริการทางเทศรูปแบบ อื่นๆ		23,731.777		0.062

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทาง เทศต่อเดือน		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้า บริการทางเทศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
		(13,827.161)		(0.075)
ประสบการณ์ค้าบริการทางเทศ		-4,492.876		-0.036
		(5,224.046)		(0.029)
ติดต่อผ่านนายหน้า		139,597.578***		0.953***
		(18,328.054)		(0.099)
อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์		-25,174.999		-0.013
		(19,995.898)		(0.114)
ตรีศัตรู		8,546.827		0.380
		(42,356.556)		(0.255)
ค่าใช้จ่ายการค้าบริการทางเทศต่อ เดือน		1.389**		
		(0.594)		
ln ค่าใช้จ่ายการค้าบริการทาง เทศต่อเดือน				0.107**
				(0.035)
การมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า		15,409.234		0.092
		(13,748.079)		(0.075)
R Square	0.419	0.623	0.556	0.741
Adjusted R Square	0.376	0.577	0.523	0.709

หมายเหตุ: 1) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และค่าในวงเล็บเป็นค่าความคลาดเคลื่อน
 มาตรฐาน

5) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนของผู้ค้าบริการเทศหญิง กรณีมีตัวแปรจำนวน
 ชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง มี
 ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ค้าบริการเทศหญิง ซึ่งมีตัวแปรที่
 เกี่ยวข้องจำนวน 7 ตัวแปร อายุ เชื้อชาติ การได้รับการศึกษา การประกอบอาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน

(ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) สถานภาพสมรส 2) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการเพศหญิง ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 ตัวแปรดัชนีมวลกาย ขนาดรอบอก ขนาดรอบเอว และขนาดรอบสะโพก และ 3) ปัจจัยด้านลักษณะของการทำงานค้าบริการทางเพศ ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 9 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทของลูกค้า จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน จำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน อัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ ประสบการณ์ค้าบริการทางเพศ ช่องทางการติดต่อกับลูกค้าเพื่อให้บริการทางเพศ ค่าใช้จ่ายจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน และการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า ในการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการเพศหญิงมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรเชื้อชาติ ตัวแปรสถานภาพสมรส ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) และตัวแปรดัชนีมวลกาย และปัจจัยด้านลักษณะของการทำงานค้าบริการทางเพศ มีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง และตัวแปรมีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ และมีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และตัวแปรอินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์ (ตารางที่ 4.10)

เมื่อนำผลการศึกษาทั้ง 2 กรณีมาเปรียบเทียบกัน พบว่า ไม่มีตัวแปรใดเลยที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม

ตารางที่ 4.10 แปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการเพศหญิง กรณีมีตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
Constant	192,528.312 (207,234.739)	144,462.245 (153,862.990)	6.740 (1.145)	4.707 (0.986)

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทาง		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้า	
	เทศต่อเดือน		บริการทางเทศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
อายุ	-6,416.964** (2,283.525)	-1,880.899 (1,986.045)	-0.042** (0.013)	-0.007 (0.012)
เชื้อชาติ	56,079.927 (31,470.332)	24,043.948 (24,928.953)	0.430** (0.184)	0.053 (0.147)
การได้รับการศึกษา	9,078.685 (36,561.538)	-20,085.273 (29,092.487)	0.245 (0.213)	-0.054 (0.169)
นักเรียน/นักศึกษา	42,634.023 (31,606.548)	34,905.067 (22,918.101)	0.094 (0.261)	0.295 (0.187)
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	38,471.482 (34,467.652)	-2,604.899 (24,880.972)	-0.026 (0.298)	0.251 (0.213)
รับจ้างทั่วไป	21,458.113 (28,796.733)	2,486.127 (20,660.960)	-0.090 (0.272)	0.184 (0.193)
บริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ	-3,694.639 (27,431.684)	26,708.324 (20,046.609)	-0.278 (0.274)	0.384** (0.199)
รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้ จากการค้าบริการทางเทศ)	1.613*** (0.348)	0.334 (0.267)		
ln รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้ จากการค้าบริการทางเทศ)			0.048 (0.027)	-0.034 (0.020)
รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่าย จากการค้าบริการทางเทศ)	1.123 (0.605)	0.938** (0.492)		
ln รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวม รายจ่าย จากการค้าบริการทางเทศ)			0.477** (0.074)	0.195** (0.063)
สถานภาพสมรส	30,951.828 (23,108.103)	55,037.100*** (16,994.204)	0.232 (0.136)	0.332*** (0.098)
ค่าดัชนีมวลกาย (BMI)	-11,943.627** (6,265.255)	3,896.622 (4,627.682)	-0.080** (0.037)	-0.001 (0.027)
ขนาดรอบอก	-8,728.422 (5,454.925)	-5,628.308 (3,876.058)	-0.010 (0.031)	-0.005 (0.022)

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทาง		๓ รายได้เฉลี่ยจากการค้า	
	เทศต่อเดือน		บริการทางเทศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
ขนาดรอบเอว	8,317.587 (6,389.810)	6,004.793 (4,488.851)	0.007 (0.037)	0.029 (0.026)
ขนาดรอบสะโพก (หญิง)	7,152.936 (6,648.036)	-6,257.347 (4,869.261)	0.048 (0.038)	-0.045 (0.028)
ลูกค้ำทั้งเทศชายและเทศหญิง		61,517.327 (51,883.322)		0.142 (0.298)
จำนวนชั่วโมงในการให้บริการทางเทศต่อวัน		-2,330.645 (2,823.447)		-0.002 (0.017)
จำนวนครั้งในการให้บริการทางเทศต่อวัน		15,323.932** (5,247.286)		0.121*** (0.030)
อัตราค่าตอบแทนการค่าบริการทางเทศต่อครั้ง		9.991*** (1.054)		
๓ อัตราค่าตอบแทนการค้าบริการทางเทศต่อครั้ง				0.627*** (0.082)
มีการให้บริการทางเทศรูปแบบอื่นๆ		24,972.422** (11,370.144)		0.176** (0.067)
ประสบการณ์ค่าบริการทางเทศ		-1,212.231 (4,371.197)		-0.028 (0.025)
ติดต่อผ่านนายหน้า		50,912.034** (19,682.585)		0.204 (0.150)
อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์		-34,412.755** (16,549.254)		-0.161 (0.101)
ตรี๊ดเตร่		-1,710.140 (34,933.663)		0.134 (0.224)
ค่าใช้จ่ายการค่าบริการทางเทศต่อเดือน		0.229 (0.513)		
๓ ค่าใช้จ่ายการค่าบริการทางเทศต่อเดือน				0.021 (0.032)
การมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า		4,055.466 (11,433.082)		-0.008 (0.066)

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทาง		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้า	
	เทศต่อเดือน		บริการทางเทศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
R Square	0.419	0.749	0.556	0.809
Adjusted R Square	0.376	0.715	0.523	0.783

หมายเหตุ: 1) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และค่าในวงเล็บเป็นค่าความคลาดเคลื่อน
 มาตรฐาน

6) สำหรับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเทศหญิง มีตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ค้าบริการเทศหญิง ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 ตัวแปร อายุ เชื้อชาติ การได้รับการศึกษา การประกอบอาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเทศ) รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเทศ) สถานภาพสมรส 2) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการเทศหญิง ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 ตัวแปรดัชนีมวลกาย ขนาดรอบอก ขนาดรอบเอว และขนาดรอบสะโพก และ 3) ปัจจัยด้านลักษณะของการทำงานค้าบริการทางเทศ ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทของลูกค้า จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน จำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน มีการให้บริการรูปแบบอื่น ประสบการณ์ค้าบริการทางเทศ ช่องทางการติดต่อกับลูกค้าเพื่อให้บริการทางเทศ และการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า ในการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเทศมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรเชื้อชาติ ตัวแปรสถานภาพสมรส ตัวแปรพนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเทศ) ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเทศ) ด้านปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของผู้ค้าบริการเทศมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรดัชนีมวลกาย และตัวแปรขนาดรอบสะโพก และปัจจัยด้านลักษณะของการทำงานค้าบริการทางเทศ มีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และมีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่

ตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรมีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ และตัวแปรการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค่าบริการเพศหญิง

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทาง เพศต่อเดือน		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้า บริการทางเพศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
	Constant	15,376.470 (13,185.006)	2,711.228 (11,537.255)	5.618 (1.366)
อายุ	-321.305** (145.286)	-72.310 (143.482)	-0.042** (0.016)	-0.012 (0.011)
เชื้อชาติ	3,854.751** (2,002.254)	232.064 (1,778.041)	0.877*** (0.220)	0.368** (0.136)
การได้รับการศึกษา	27.061 (2,326.174)	750.349 (2,105.154)	0.063 (0.254)	0.311** (0.158)
นักเรียน/นักศึกษา	1,628.646 (2,010.920)	44.931 (1,622.726)	-0.181 (0.311)	0.139 (0.175)
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3,987.851 (2,192.954)	2,798.388 (1,776.667)	-0.346 (0.355)	-0.017 (0.202)
รับจ้างทั่วไป	1,776.023 (1,831.150)	273.873 (1,469.199)	-0.356 (0.324)	0.030 (0.182)
บริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ	-2,298.697 (1,745.301)	-636.626 (1,403.845)	-1.015** (0.327)	-0.073 (0.187)
รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้ จากการค่าบริการทางเพศ)	0.116*** (0.022)	0.039** (0.019)		
ln รายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้ จากการค่าบริการทางเพศ)			0.136*** (0.032)	0.026 (0.019)
รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่าย จากการค่าบริการทางเพศ)	0.002 (0.039)	0.037 (0.033)		

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค่าบริการทาง		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้า	
	เทศต่อเดือน		บริการทางเทศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
ln รายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวม รายจ่ายจากการค่าบริการทาง เทศ)			0.309***	0.310***
			(0.088)	(0.054)
สถานภาพสมรส	-1,161.023 (1,470.219)	2,821.527** (1,209.973)	-0.204 (0.162)	0.253** (0.091)
ค่าดัชนีมวลกาย (BMI)	-1,299.890*** (398.618)	-500.085 (330.645)	-0.141*** (0.044)	-0.025 (0.025)
ขนาดรอบอก	-603.176 (347.062)	-378.489 (278.784)	-0.056 (0.037)	-0.023 (0.021)
ขนาดรอบเอว	445.667 (406.542)	281.270 (320.674)	0.001 (0.044)	-0.032 (0.024)
ขนาดรอบสะโพก (หญิง)	786.049** (422.971)	540.649** (348.643)	0.112** (0.045)	0.062** (0.026)
ลูกค้ำทั้งเทศชายและเทศหญิง		3,577.956** (3,744.802)		0.455** (0.281)
จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการทางเทศ ต่อวัน		113.600 (204.219)		-0.033** (0.015)
จำนวนครั้งที่ให้บริการทางเทศต่อ วัน		-958.110** (364.617)		-0.061** (0.028)
มีการให้บริการทางเทศรูปแบบ อื่นๆ		-341.218 (820.374)		-0.196** (0.061)
ประสบการณ์ค่าบริการทางเทศ		-320.677 (315.561)		-0.064 (0.024)
ติดต่อผ่านนายหน้า		9,667.669*** (1,230.049)		1.327*** (0.095)
อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์		288.729 (1,184.818)		0.073 (0.090)
เตรีตเตร์		92.990 (2,516.870)		-0.099 (0.191)

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทาง		ln รายได้เฉลี่ยจากการค้า	
	เทศต่อเดือน		บริการทางเทศต่อเดือน	
	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4
การมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า		916.907 (821.977)		0.130** (0.062)
R Square	0.486	0.710	0.637	0.900
Adjusted R Square	0.448	0.673	0.610	0.887

- หมายเหตุ: 1) * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1,
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
 2) ค่าในวงเล็บเป็นค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

4.4 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค้าบริการทางเทศ มีประเด็นในการอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

4.4.1 อัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเทศ

จากผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 24.2 ปี มีประสบการณ์ค้าบริการทางเทศเฉลี่ย 1.8 ปี โดยให้บริการแก่ลูกค้ามาแล้วเฉลี่ย 261.3 คน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างจะให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ยวันละ 5.9 ชั่วโมง และในหนึ่งวันจะให้บริการเฉลี่ย 2.7 ครั้ง โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยครั้งละ 5,791.6 บาท และหากประเมินรายได้จากการค้าบริการทางเทศเป็นรอบเดือนพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 119,149.1 บาท โดยมีรายได้ต่ำสุดเดือนละ 15,000.0 บาท และรายได้สูงสุดเดือนละ 700,000.0 บาท เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ชายและผู้หญิงพบว่า ผู้หญิง (อายุเฉลี่ย 24.7 ปี) มีอายุเฉลี่ยมากกว่าผู้ชาย (อายุเฉลี่ย 23.6 ปี) และมีประสบการณ์ค้าบริการทางเทศเฉลี่ยมากกว่าผู้ชาย โดยผู้หญิงมีประสบการณ์ค้าบริการทางเทศเฉลี่ย 2.2 ปี ส่วนผู้ชายมีประสบการณ์ค้าบริการทางเทศเฉลี่ย 1.4 ปี ซึ่งทำให้ผู้หญิงมีการให้บริการแก่ลูกค้ามากกว่าผู้ชาย โดยผู้หญิงมีการให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ย 263.1 คน ส่วนผู้ชายมีการให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ย 259.5 คน ทั้งนี้ผู้หญิงจะให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ยวันละ 6.2 ชั่วโมง ส่วนผู้ชายจะให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ยวันละ 5.5 ชั่วโมง และในหนึ่งวันผู้หญิงจะให้บริการเฉลี่ย 3.2 ครั้ง ส่วนผู้ชาย

จะให้บริการเฉลี่ย 2.3 ครั้งต่อวัน ซึ่งผู้หญิงจะได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อครั้งมากกว่าผู้ชาย โดยผู้หญิงได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยครั้งละ 8,624.3 บาท ส่วนผู้ชายได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยครั้งละ 2,945.1 บาท และหากประเมินรายได้จากการค้าบริการทางเพศเป็นรอบเดือนพบว่า ผู้หญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าผู้ชาย โดยผู้หญิงมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 157,741.5 บาท ส่วนผู้ชายโดยมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 80,367.6 บาท สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์ (2551) ที่พบว่า ผู้ค้าบริการเพศหญิงมีรายได้จากการค้าบริการทางเพศเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าผู้ค้าบริการเพศชาย โดยผู้ค้าบริการเพศหญิงจะมีรายได้จากการค้าบริการทางเพศเฉลี่ยต่อเดือนละ 31,250-125,000 บาท ส่วนผู้ค้าบริการเพศชายจะมีรายได้จากการค้าบริการทางเพศเฉลี่ยต่อเดือนละ 15,625-102,500 บาท เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากความพึงพอใจของลูกค้าผู้ชายที่จะจ่ายเงินให้กับผู้ค้าบริการเพศหญิงซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาชอบมากที่สุด โดยลูกค้าผู้ชายส่วนใหญ่เต็มใจจ่ายค่าบริการให้กับผู้ค้าบริการเพศหญิงที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยยี่สิบต้น (Kenrick, 2016) รวมทั้งเหตุปัจจัยอื่นอีกที่ทำให้อัตราค่าตอบแทนระหว่างผู้ค้าบริการเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน เช่น รูปแบบและเงื่อนไขของการให้บริการ และประเภทหรือลักษณะลูกค้า เป็นต้น (Chapkis, 1997; Kenrick, 2016; McKeganey & Barnard, 1996; Moffatt & Peters, 2004; ชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์, 2551; อัญชลี พินิจรักษ์ธรรม, 2544) อย่างไรก็ตาม อัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทั้งเพศชายและหญิงจะปรับตัวตามกลไกตลาด กล่าวคือ เมื่อมีผู้ค้าบริการทางเพศเข้ามาขายบริการมากขึ้น อัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทั้งเพศชายและหญิงจะลดลงจากเดิม เนื่องจากลูกค้าสามารถหาซื้อบริการได้ง่ายขึ้น แต่อัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทั้งเพศชายและหญิงจะไม่ลดลงต่ำจนเกินไป เพราะจะทำให้ผู้ค้าบริการทางเพศทั้งชายและหญิงดูเป็นสินค้าคุณภาพต่ำ (อัญชลี พินิจรักษ์ธรรม, 2544)

4.4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ

จากผลการศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนและอัตราค่าตอบแทนต่อครั้งจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการเพศชายและเพศหญิงพบว่า ทั้งรูปแบบความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึมมีตัวแปรหลากหลายตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรขนาดรอบอก ตัวแปรประเภทของลูกค้า ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง ตัวแปรมีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ ตัวแปรประสบการณ์ค้าบริการทางเพศ ตัวแปรการมีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า และตัวแปรช่องทางการติดต่อกับลูกค้าเพื่อการค้าบริการทางเพศ และมีตัวแปรที่มีผลต่างกัน เช่น ตัวแปรอายุ ตัวแปรเชื้อชาติ ตัวสถานภาพสมรส ตัวแปรอาชีพหลัก ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรค่าดัชนีมวลกาย และตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัย

ขอนำเสนอเฉพาะตัวแปรที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว ซึ่งจะทำให้ทราบว่าผลการศึกษาในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาเดิมอย่างไร โดยมีดังนี้

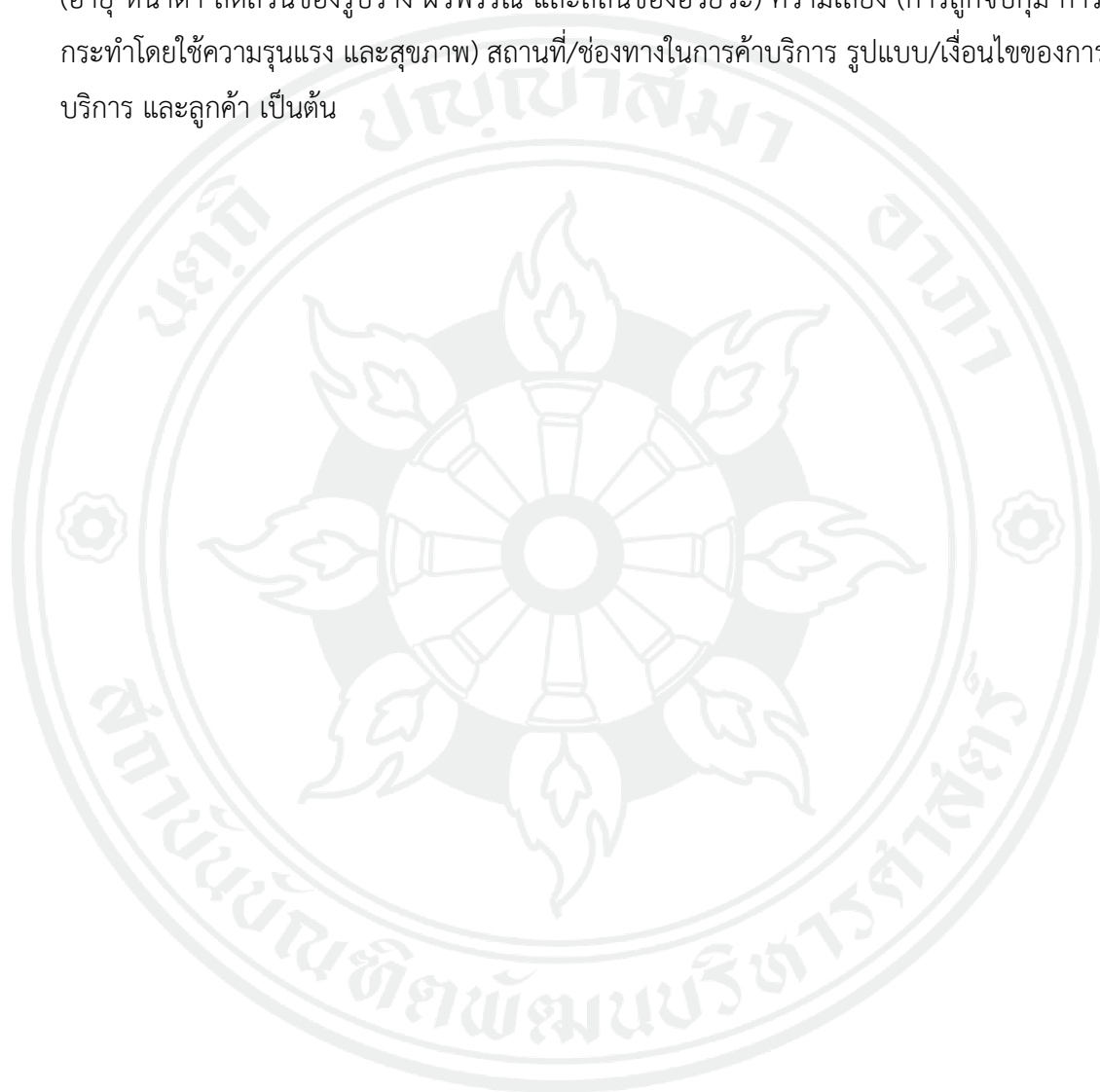
1) ตัวแปรอายุ เป็นลักษณะของผู้ค้าบริการที่เกี่ยวข้องกับช่วงอายุ พบว่า หากผู้ค้าบริการเพศหญิงมีอายุเพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศต่อครั้งลดลงตามค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร ตัวอย่างเช่น การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการเพศหญิง กรณีความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงในแบบจำลองที่ 1 พบว่า ตัวแปรอายุมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ $-6,416.96$ หมายความว่า หากผู้ค้าบริการเพศหญิงมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี จะทำให้รายได้จากการค้าบริการทางเพศลดลงเดือนละ $6,416.96$ บาท และการศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศหญิง กรณีความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงในแบบจำลองที่ 1 พบว่า ตัวแปรอายุมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -321.30 หมายความว่า หากผู้ค้าบริการเพศหญิงมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศลดลงครั้งละ 321.30 บาท ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Kenrick (2016) ที่ได้ศึกษาหาความเชื่อมโยงระหว่างอายุกับรายได้ของผู้ค้าบริการทางเพศโดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ชายส่วนใหญ่เต็มใจจ่ายค่าบริการให้กับหญิงค้าบริการที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยยี่สิบต้น ขณะเดียวกันความเต็มใจที่จะจ่ายค่าบริการของผู้ชายจะลดลง เมื่อหญิงค้าบริการมีอายุระหว่างอายุ 25 ถึง 35 ปี ส่งผลให้ค่าจ้างรายชั่วโมงของหญิงค้าบริการลดลง 4.5 เปอร์เซ็นต์ โดยหญิงค้าบริการที่มีอายุระหว่าง 35 ถึง 40 ปี จะมีรายได้น้อยกว่าหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 52.8 เปอร์เซ็นต์ต่อชั่วโมง

2) ตัวแปรดัชนีมวลกาย เป็นลักษณะของผู้ค้าบริการที่เกี่ยวข้องกับสรีระร่างกาย พบว่า หากผู้ค้าบริการเพศหญิงมีค่าดัชนีมวลกายเพิ่มขึ้น 1 ระดับ จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศต่อครั้งลดลงตามค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร ตัวอย่างเช่น การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการเพศหญิง กรณีความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึมในแบบจำลองที่ 3 พบว่า ตัวแปรดัชนีมวลกายมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.080 หมายความว่า หากผู้ค้าบริการเพศหญิงมีค่าดัชนีมวลกายเพิ่มขึ้น 1 ระดับ จะทำให้รายได้จากการค้าบริการทางเพศต่อเดือนลดลงร้อยละ 8.00 และการศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศหญิง กรณีความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงในแบบจำลองที่ 1 พบว่า ตัวแปรดัชนีมวลกายมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ $-1,299.89$ หมายความว่า หากผู้ค้าบริการเพศหญิงมีค่าดัชนีมวลกายเพิ่มขึ้น 1 ระดับ จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศลดลงครั้งละ $1,299.89$ บาท ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ S. Cunningham (2001) ที่พบว่า ประเภทของร่างกายและราคาค่าบริการส่งผลให้รายได้ของผู้ค้าบริการมีความแตกต่างกัน โดยผู้ค้าบริการที่มีน้ำหนักน้อยกว่ามาตรฐานจะมีรายได้ประมาณ 84

เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าผู้ค้าบริการที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานที่มีรายได้ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ หากเปรียบเทียบกับรายได้ของผู้ค้าบริการทางเพศที่มีน้ำหนักปกติตามดัชนีมวลกาย เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ Chang and Weng (2012) ที่พบว่า ลักษณะทางกายภาพที่ดีของผู้ค้าบริการมีผลต่อระดับรายได้ โดยผู้ค้าบริการที่มีน้ำหนักปกติจะได้รับราคาค่าบริการสูงสุดจำนวน 142 เหรียญได้หวนต่อชั่วโมง และผู้ค้าบริการที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานจะได้รับราคาค่าบริการต่ำสุดจำนวน 83 เหรียญได้หวนต่อชั่วโมง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าน้ำหนักเกินมาตรฐานมีความสัมพันธ์ในเชิงลบต่อราคาค่าบริการ โดยผู้ค้าบริการที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานจะได้รับค่าบริการน้อยกว่า 41.45 เหรียญได้หวนต่อชั่วโมง เมื่อเทียบกับผู้ค้าบริการที่มีน้ำหนักปกติ โดยน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นต่อกิโลกรัมจะทำให้ราคาค่าบริการลดลง 1.76 เหรียญได้หวนต่อชั่วโมง

3) ตัวแปรนายหน้า/คนกลาง เป็นลักษณะของงานค้าบริการทางเพศที่เกี่ยวข้องกับช่องทางการติดต่อกับลูกค้าเพื่อการค้าบริการทางเพศ พบว่า หากผู้ค้าบริการเพศชายใช้นายหน้า/คนกลางเป็นช่องทางการให้บริการแก่ลูกค้า จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศต่อครั้งเพิ่มขึ้นตามค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร ตัวอย่างเช่น การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการเพศชาย กรณีความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงในแบบจำลองที่ 2 พบว่า ตัวแปรนายหน้า/คนกลางมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 18,179.03 หมายความว่า หากผู้ค้าบริการเพศชายใช้นายหน้า/คนกลางเป็นช่องทางการให้บริการแก่ลูกค้า จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศเพิ่มขึ้นเดือนละ 18,179.03 บาท และการศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศชาย กรณีความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึมในแบบจำลองที่ 4 พบว่า ตัวแปรนายหน้า/คนกลางมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.26 หมายความว่า หากผู้ค้าบริการเพศชายใช้นายหน้า/คนกลางเป็นช่องทางการให้บริการแก่ลูกค้า จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศต่อครั้งเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.00 เช่นเดียวกับผู้ค้าบริการเพศหญิง หากใช้นายหน้า/คนกลางเป็นช่องทางการให้บริการแก่ลูกค้า จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศต่อครั้งเพิ่มขึ้นตามค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร ตัวอย่างเช่น การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนจากการค้าบริการทางเพศของผู้ค้าบริการเพศหญิง กรณีความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงในแบบจำลองที่ 2 พบว่า ตัวแปรนายหน้า/คนกลางมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 50,912.03 หมายความว่า หากผู้ค้าบริการเพศหญิงใช้นายหน้า/คนกลางเป็นช่องทางการให้บริการแก่ลูกค้า จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศเพิ่มขึ้นเดือนละ 50,912.03 บาท และการศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศหญิง กรณีความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึมในแบบจำลองที่ 4 พบว่า ตัวแปรนายหน้า/คนกลางมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.32 หมายความว่า หากผู้ค้าบริการเพศหญิงใช้นายหน้า/คนกลางเป็นช่องทางการให้บริการแก่ลูกค้า จะทำให้อัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศต่อครั้งเพิ่มขึ้นร้อยละ

132.00 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Moffatt and Peters (Moffatt & Peters, 2004) ที่พบว่า พื้นที่ที่แตกต่างกันมีผลให้ราคาค่าบริการต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งผลการศึกษาของ อัญชลี พิณีรักษ์ธรรม (2544) ชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์ (2551) McKeganey and Barnard (1996) และ Chapkis (1997) ที่พบว่า อัตราค่าตอบแทนจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ลักษณะทางกายภาพ (อายุ หน้าตา สัดส่วนของรูปร่าง ผิวพรรณ และสีผมของอวัยวะ) ความเสี่ยง (การถูกจับกุม การถูกกระทำโดยใช้ความรุนแรง และสุขภาพ) สถานที่/ช่องทางในการค่าบริการ รูปแบบ/เงื่อนไขของการค่าบริการ และลูกค้า เป็นต้น

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

การค่าบริการทางเพศเป็นอาชีพผิดกฎหมายที่ให้อัตราค่าตอบแทนสูง โดยผลการสำรวจเมื่อปี 2551 พบว่า ผู้ค่าบริการเพศหญิงจะได้รับอัตราค่าตอบแทนมากกว่าผู้ค่าบริการเพศชาย (ซูวิทย์ กมลวิศิษฐ์, 2551) ซึ่งอาจมีเหตุปัจจัยมาจากความแตกต่างทางด้านคุณสมบัติเฉพาะบุคคลหรือทุนมนุษย์ (Endowments or Human capital) และความแตกต่างในส่วนของผลตอบแทนต่อคุณสมบัติ นั้น หรือจากการกีดกันทางเพศ การเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ถิ่นกำเนิด ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสภาพทางร่างกาย (Blinder, 1973; Oaxaca, 1973) รวมทั้งสถานที่และช่องทางในการค่าบริการทางเพศ กลุ่มลูกค้า ตลอดจนคุณภาพและมูลค่าเพิ่มของหญิงหรือชายที่ค่าบริการ (อัญชลี พินิจรักษัธรรม, 2544) ดังนั้นการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในตลาดค่าบริการทางเพศ จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาอัตราค่าตอบแทนของผู้ค่าบริการทางเพศ และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค่าบริการทางเพศ ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ค่าบริการทางเพศทั้งเพศหญิงและเพศชาย ตามสถานที่หรือแหล่งช่องทางต่างๆ เช่น สถานอาบอบนวด บาร์คาราโอเกะ บาร์เปียร์ สวนสาธารณะ และสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น จำนวน 409 ราย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย 1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไป ลักษณะด้านร่างกาย และลักษณะด้านการทำงานค่าบริการทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ 2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนและอัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค่าบริการทางเพศหญิงและผู้ค่าบริการทางเพศชาย ในรูปความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและสมการลอการิทึม ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ในเชิงตรรกะ การจัดกลุ่ม การจำแนกแยกแยะ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ และการตีความของข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้มา

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.9 เป็นเพศชาย และร้อยละ 50.1 เป็นเพศหญิง เพศชายส่วนใหญ่หรือร้อยละ 82.4 มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ส่วนเพศหญิงเกินครึ่งหรือร้อยละ 59.0 มีอายุระหว่าง 21-25 ปี โดยเพศชายทั้งหมด มีเชื้อชาติไทย เพศหญิงร้อยละ 91.7 มีเชื้อชาติไทย เพศชายและเพศหญิงร้อยละ 88.7 และร้อยละ 78.5 มีสถานภาพโสด ขณะที่เพศชายร้อยละ 100 เป็นผู้ได้รับการศึกษา ส่วนเพศหญิงร้อยละ 93.6 เป็นผู้ได้รับการศึกษา ทั้งนี้เพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 90.2 เป็นผู้มีงานทำ ส่วนเพศหญิง 2 ใน 3 หรือร้อยละ 69.8 เป็นผู้มีงานทำ โดยเพศชายร้อยละ 63.7 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-30,000 บาท ส่วนเพศหญิงเกือบครึ่งหรือร้อยละ 46.8 มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท ขณะที่เพศชายเกินครึ่งหรือร้อยละ 52.9 มีรายจ่ายต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนเพศหญิงร้อยละ 39.0 มีรายจ่ายต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท

5.1.2 ข้อมูลลักษณะด้านกายภาพและดัชนีมวลกายของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีรอบอกเฉลี่ยเท่ากับ 34.8 นิ้ว รอบเอวเฉลี่ยเท่ากับ 30.5 นิ้ว และขนาดอวัยวะเพศยาวเฉลี่ยเท่ากับ 7.2 นิ้ว ส่วนเพศหญิงมีรอบอกเฉลี่ยเท่ากับ 33.8 นิ้ว รอบเอวเฉลี่ยเท่ากับ 25.0 นิ้ว และรอบสะโพกเฉลี่ยเท่ากับ 35.3 นิ้ว ทั้งนี้เพศชายมีค่าดัชนีมวลกายเฉลี่ยเท่ากับ 21.2 ซึ่งหมายความว่า เพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปกติ ส่วนเพศหญิงมีค่าดัชนีมวลกายเฉลี่ยเท่ากับ 18.3 ซึ่งหมายความว่า เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ยน้อยกว่าเกณฑ์ปกติ

5.1.3 ข้อมูลลักษณะด้านการทำงานค่าบริการทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศชายร้อยละ 60.3 มีลูกค้าเป็นผู้ชาย และเพศหญิงส่วนใหญ่หรือร้อยละ 99.0 มีลูกค้าเป็นผู้ชายเช่นกัน เพศชายร้อยละ 71.1 มีการให้บริการทางเพศประมาณ 5-8 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนเพศหญิงเกือบครึ่งหรือร้อยละ 46.8 ให้บริการทางเพศ 5-8 ชั่วโมงต่อวัน โดยเพศชายร้อยละ 74.5 ให้บริการทางเพศไม่เกิน 2 ครั้งต่อวัน ส่วนเพศหญิงร้อยละ 44.9 ให้บริการทางเพศไม่เกิน 2 ครั้งต่อวัน ทั้งนี้เพศชายร้อยละ 51.5 มีการให้บริการรูปแบบอื่นๆ ส่วนเพศหญิงร้อยละ 55.1 ไม่มีการให้บริการในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งเพศชายร้อยละ 66.7 มีการให้บริการสำเร็จความใคร่ด้วยมือ ด้านเพศหญิง ร้อยละ 43.5 มีการให้บริการสำเร็จความใคร่ด้วยปาก นอกจากนี้เพศชายเกินครึ่งหรือร้อยละ 53.5 รับงานค่าบริการทางเพศแบบอิสระ ส่วนเพศหญิง ร้อยละ 43.9 รับงานค่าบริการทางเพศผ่านนายหน้า/คนกลาง โดยเพศชายร้อยละ 52.0 ใช้อินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อกับลูกค้าเพื่อให้บริการทางเพศมากที่สุด ส่วนเพศหญิง ร้อยละ 44.9 ใช้นายหน้า/คนกลางเป็นช่องทางในการติดต่อ

กับลูกค้าเพื่อให้บริการทางเพศมากที่สุด ทั้งนี้เพศชายเกือบครึ่งหรือร้อยละ 46.6 มีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า ส่วนเพศหญิง ร้อยละ 42.9 มีหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า ซึ่งเพศชายส่วนใหญ่หรือร้อยละ 89.5 ใช้หลักเกณฑ์การเลือกลูกค้าจากการเป็นลูกค้าประจำหรือการรู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน ส่วนเพศหญิงร้อยละ 62.5 ใช้หลักเกณฑ์การเลือกลูกค้าจากลูกค้าเป็นชาวต่างชาติ และการเป็นลูกค้าประจำหรือการรู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน นอกจากนี้เพศชายร้อยละ 77.5 มีหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าตอบแทน เพศหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 71.2 ก็มีหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าตอบแทน โดยเพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 72.8 จะใช้หลักเกณฑ์กำหนดอัตราค่าตอบแทนโดยกำหนดตามลักษณะงาน หรือการให้บริการแก่ลูกค้าในแต่ละครั้ง เช่น การเดินทางไปยังต่างจังหวัด และการพักค้างคืน เป็นต้น ส่วนเพศหญิง ร้อยละ 41.8 ใช้หลักเกณฑ์กำหนดอัตราค่าตอบแทนโดยกำหนดตามลักษณะงาน หรือการให้บริการแก่ลูกค้าในแต่ละครั้ง เช่น การเดินทางไปยังต่างจังหวัด และการพักค้างคืน เป็นต้น

5.1.4 อัตราค่าตอบแทนของผู้ค่าบริการทางเพศ

ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ค่าบริการทางเพศมีอายุเฉลี่ย 24.2 ปี มีประสบการณ์ค้าบริการทางเพศเฉลี่ย 1.8 ปี โดยให้บริการแก่ลูกค้ามาแล้วเฉลี่ย 261.3 คน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างผู้ค่าบริการทางเพศจะให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ยวันละ 5.9 ชั่วโมง และในหนึ่งวันจะให้บริการเฉลี่ย 2.7 ครั้ง โดยได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยครั้งละ 5,791.6 บาท และหากประเมินรายได้จากการค้าบริการทางเพศเป็นรอบเดือน กลุ่มตัวอย่างผู้ค่าบริการทางเพศจะมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 119,149.1 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายจากการค้าบริการทางเพศเฉลี่ยเดือนละ 10,008.5 บาท เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ค่าบริการทางเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศหญิงมีอายุเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 24.7 ปี ส่วนเพศชายมีอายุเฉลี่ย 23.6 ปี เพศหญิงมีประสบการณ์ค้าบริการทางเพศเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีประสบการณ์ค้าบริการทางเพศเฉลี่ย 2.2 ปี ส่วนเพศชายมีประสบการณ์ค้าบริการทางเพศเฉลี่ย 1.4 ปี ซึ่งทำให้เพศหญิงมีการให้บริการแก่ลูกค้ามากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีการให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ย 263.1 คน ส่วนเพศชายมีการให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ย 259.5 คน ทั้งนี้เพศหญิงจะให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ยวันละ 6.2 ชั่วโมง ส่วนเพศชายจะให้บริการแก่ลูกค้าเฉลี่ยวันละ 5.5 ชั่วโมง และในหนึ่งวันผู้ค่าบริการทางเพศหญิงจะให้บริการเฉลี่ย 3.2 ครั้ง ส่วนผู้ค่าบริการทางเพศชายจะให้บริการเฉลี่ย 2.3 ครั้งต่อวัน ซึ่งเพศหญิงจะได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อครั้งมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยครั้งละ 8,624.3 บาท ส่วนเพศชายได้รับอัตราค่าตอบแทนเฉลี่ยครั้งละ 2,945.1 บาท และหากประเมินรายได้จากการค้าบริการทางเพศเป็นรอบเดือน ผู้ค่าบริการทางเพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าผู้ค่าบริการทางเพศชาย โดยเพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 157,741.5 บาท ส่วนเพศชายมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 80,367.6 บาท ด้านค่าใช้จ่ายจากการค้าบริการทางเพศ เพศหญิงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าเพศชายเช่นกัน

โดยเพศหญิงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 14,114.6 บาท ส่วนเพศชายมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 5,882.3 บาท

5.1.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนของผู้ค้าบริการทางเพศ

1) การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนของผู้ค้าบริการเพศชายกรณี ไม่มี ตัวแปร จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลต่างกัน ในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรนักเรียน/นักศึกษา ตัวแปรรับจ้างทั่วไป ตัวแปรพนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรรอบเอว และตัวแปรขนาดอวัยวะเพศ และปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศ พบว่า มีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรลูกค้าผู้ชาย ตัวแปรลูกค้าทั้งผู้ชายและผู้หญิง ตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และตัวแปรหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า

2) การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนของผู้ค้าบริการเพศชาย กรณี มี ตัวแปร จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลต่างกัน ในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรนักเรียน/นักศึกษา ตัวแปรรับจ้างทั่วไป ตัวแปรพนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรรอบเอว และตัวแปรขนาดอวัยวะเพศ (ชาย) ส่วนปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรลูกค้าทั้งผู้ชายและผู้หญิง ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง และตัวแปรหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า และมีตัวแปรที่มีผลต่างกัน ในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรประสบการณ์ค้าบริการทางเพศ

3) การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนของผู้ค้าบริการเพศหญิงกรณี ไม่มี ตัวแปร จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลต่างกัน ในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรเชื้อชาติ ตัวแปรสถานภาพ ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้า

บริการทางเพศ) ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรดัชนีมวลกาย และตัวแปรรอบอก และปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และตัวแปรค่าใช้จ่ายจากการค้าบริการทางเพศต่อเดือน

4) การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ต่อเดือนของผู้ค้าบริการเพศหญิงกรณี มี ตัวแปร จำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรเชื้อชาติ ตัวแปรสถานภาพ ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) และตัวแปรดัชนีมวลกาย สำหรับปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรอัตราค่าตอบแทนต่อครั้ง และตัวแปรการให้บริการรูปแบบอื่น และมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และตัวแปรอินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์

5) การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศชาย พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรขนาดรอบอก และตัวแปรขนาดรอบเอว และมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรนักเรียน/นักศึกษา ตัวแปรรับจ้างทั่วไป ตัวแปรพนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) และตัวแปรขนาดอวัยวะเพศ (ชาย) ส่วนปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรประสบการณ์ค้าบริการทางเพศ ตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และตัวแปรอินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์ และมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในแง่ความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรลูกค้ายูชาย และตัวแปรลูกค้ายูชายและผู้หญิง

6) การศึกษาความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่ออัตราค่าตอบแทนต่อครั้งของผู้ค้าบริการเพศหญิง พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปของผู้ค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 8 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรเชื้อชาติไทย ตัวแปรสถานภาพ ตัวแปรพนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานรัฐ ตัวแปรรายได้ต่อเดือน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ) ตัวแปรดัชนีมวลกาย และตัวแปรขนาดรอบสะโพก ส่วนปัจจัยด้านลักษณะการทำงานค้าบริการทางเพศมีตัวแปรที่มีผลเหมือนกันในความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปรทั้งความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและความสัมพันธ์แบบสมการลอการิทึม จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจำนวนครั้งที่ให้บริการต่อวัน และตัวแปรนายหน้า/คนกลาง และมีตัวแปรที่มีผลต่างกันในความมีนัยสำคัญทางสถิติและเครื่องหมายทิศทางของตัวแปร จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจำนวนชั่วโมงที่ให้บริการต่อวัน ตัวแปรการให้บริการรูปแบบอื่น และตัวแปรหลักเกณฑ์การเลือกลูกค้า

5.2 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1) การศึกษาในครั้งนี้ อาจมีลักษณะเฉพาะตัวบางอย่างของผู้ค้าบริการทางเพศแต่ละคนที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อมูล ซึ่งลักษณะเฉพาะนี้อาจมีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนจากการค้าบริการทางเพศ ในการแก้ปัญหาละทิ้งตัวแปรนั้น สามารถทำได้โดยการเก็บข้อมูลจากตัวอย่างซ้ำในแต่ละปี โดยสมมติว่าตัวแปรนั้นจะไม่แปรผันตามเวลาและเป็นเฉพาะบุคคล แล้วทำการวิเคราะห์โดยใช้ Fixed Effect Model

2) รัฐควรมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าบริการทางเพศที่เชื่อมโยงและครอบคลุมในทุกมิติ เพื่อให้ผู้สนใจหรือหน่วยงานที่ต้องการศึกษาวิจัยมีข้อมูลสำหรับนำมาวิเคราะห์ในประเด็นที่ต้องการศึกษา

3) ระเบียบวิธีวิจัยและผลการศึกษาจากงานวิจัยนี้ ผู้ที่สนใจและหน่วยงานด้านการวิจัยสามารถนำผลการศึกษาและระเบียบวิธีวิจัยนี้ไปใช้กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือการบริการรูปแบบอื่นต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเฉพาะกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะการทำงานและเพศภาวะของผู้ค้าบริการเพศ ทั้งในระดับพื้นที่ ภูมิภาค และประเทศ

2) ควรมีการศึกษาในรายละเอียดตัวแปรลักษณะของผู้ค้าบริการทางเพศ แต่ละบุคคล เนื่องจากข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์อาจมีความเสี่ยงของความผิดพลาดที่เกิดจากการวัดผล เช่น อัตราค่าตอบแทนที่น่ามาวิเคราะห์เป็นราคาที่ไม่ได้รวมค่าธรรมเนียมจากนายหน้าหรือตัวแทน และอายุของผู้ค้าบริการทางเพศอาจมีข้อผิดพลาดในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นต้น

3) ควรมีการศึกษาจำนวนของปัญหาทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

4) ควรมีการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่อาจส่งผลกระทบต่ออัตราค่าบริการในธุรกิจค้าบริการทางเพศโดยผสมผสานข้อมูลเศรษฐกิจมหภาคจากข้อมูลอื่นๆ

บรรณานุกรม

- Alexander, P., & Delacoste, F. (1987). *Sex work: Writings by women in the sex industry*. New York: Prometheus Books.
- Becker, G. S. (1971). *The economics of discrimination* (2nd Ed.). Chicago: University of Chicago Press.
- Blinder, A. S. (1973). Wage discrimination: Reduced form and structural estimates. *Journal of Human Resources*, 8, 436-455.
- Boardman, A. E., Greenberg, D. H., Vining, A. R., & Weimer, D. L. (2001). *Cost-benefit analysis: Concept and practice* (2nd ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Boonchalaksi, W., & Guest, P. (1994). *Prostitution in Thailand*. Nakhonpathom: Nakhonpathom: Institution for Population and Social Research, Mahidol University.
- Chang, H. H., & Weng, Y. (2012). What is more important for prostitute price? Physical appearance or risky sex behavior? *Economics Letters*, 117, 480-483.
- Chapkis, W. (1997). *Live sex acts: Women performing erotic labor*. New York: Routledge.
- Cochran, W. G. (1977). *Sampling techniques* (3 ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Cunningham, & Kendall, T. D. (2014). Prostitution, education, and moonlighting: A demonstration of the importance of fixed and variable costs in sex worker labor supply. Retrieved from https://business.baylor.edu/scott_cunningham/cunningham-and-kendall-2014.pdf
- Cunningham, S. (2001). Monopolistic competition with product differentiation in prostitution markets: explaining the returns to BMI. Retrieved from http://econfaculty.gmu.edu/pboettke/workshop/Fall2011/Obesity_2.0.pdf
- Edlund, L., & Korn, E. (2002). A theory of prostitution. *Journal of Political Economy*, 110(1), 181-214.
- Freedman, D. A., Pisani, R., & Purves, R. A. (1998). *Statistics* (3 ed.). New York: W.W.

Norton

- Frey, L. R., Botan, C. H., & Kreps, G. L. (2000). *Investigating communication: An introduction to research methods* (2 ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Gertler, P., Shah, M., & Bertozzi, S. M. (2005). Risky business: The market for unprotected commercial sex. *Journal of Political Economy*, 113(3), 518-550.
- Guest, P., Prohmmo, A., Bryant, J., Janyan, S., & Pheungsaman, D. (2007). *Survey of sexual and reproductive health of sex workers in Thailand*. Nkhonpathom: Institution for Population and Social Research, Mahidol University.
- Gunes, H. (2011). A survey of perception and computation of human beauty. Retrieved from <https://pdfs.semanticscholar.org/dc1b/5c558f99eb733fa9d389d7ba4c18f267cd28.pdf>
- Ilkcaracan, I., & Selim, R. (2007). The gender wage gap in the Turkish labor market. *Labour*, 21(3), 563-593.
- International Labour Organization. (2012). *Handbook of procedures relating to international labour conventions and recommendations*. Geneva: International Labour Standards Department, International Labour Organization.
- Ioannidis, C., & Silver, M. (1999). Estimating exact hedonic indexes: An application to UK television sets. *Journal of Economics*, 69(1), 71-94.
- Kaime-Atterhog, W., Ard-Am, O., & Sethaput, C. (1994). *Child prostitution in Thailand : A documentary analysis and estimation of the number of child prostitutes*. Nkhonpathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.
- Kenrick, D. T. (2016). A Link Between a Prostitute's Age and Her Income. Retrieved from <https://www.psychologytoday.com/blog/sex-murder-and-the-meaning-life/201607/link-between-prostitutes-age-and-her-income>
- Kish, L. (1987). *Statistical design for research*. New York: John Wiley & Sons.
- Lancaster, K. J. (1966). A new approach to consumer theory. *Journal of Political Economy*, 74(2), 132-157.

- Lines, L. (2015). Prostitution in Thailand: Representations in fiction and narrative non-fiction. *Journal of International Women's Studies*, 16(3), 86-100.
- McKeganey, N., & Barnard, M. (1996). *Sex work on the streets: prostitutes and their clients*. Buckingham: Open University Press.
- Menahem, G., & Elias, N. (2007). Gendered occupational differences and earnings gaps in globalising urban economies: The case of tel-aviv. *Urban Studies*, 44(10), 2211-2229.
- Mincer, J., & Polachek, S. W. (1974). Family investments in human capital: Earnings of women. *Journal of Political Economy*, 82, 76-108.
- Moffatt, P. G., & Peters, S. A. (2004). Pricing personal services: An empirical study of earnings in the UK prostitution industry. *Scottish Journal of Political Economy*, 51(5), 675-690.
- Monk-Turner, E., & Turner, C. G. (2001). Sex differentials in earnings in the South Korean labor market. *Feminist Economics*, 7(3), 63-78.
- Muecke, M. (1992). Mother sold food, daughter sells her body: The cultural continuity of prostitution. *Social Science and Medicine*, 35(7), 891-901.
- Nuttavuthisit, K. (2007). Branding Thailand: Correcting the negative image of sex tourism. *Place Branding and Public Diplomacy*, 3, 21-30.
- Oaxaca, R. L. (1973). Male-female wage differentials in urban labor markets. *International Economic Review*, 14, 693-709.
- Romanow, L. (2012). The women of Thailand. global majority. . *E-Journal*, 3(1), 44-60.
- Rosen, S. (1974). Hedonic prices and implicit markets: Product differentiation in pure competition. *Journal of Political Economy*, 82(1), 34-55.
- Scelles, T. F. (2016). *Prostitution: Exploitation, persecution, repression*. Paris: Economica Ed.
- Shively, M., Kliorys, K., Wheeler, K., & Hunt, D. (2012). *A national overview of prostitution and sex trafficking demand reduction efforts*. Washington, D.C.: The

U.S. Department of Justice.

South African Law Reform Commission. (2009). *Sexual offences : Adult prostitution*. Pretoria: South African Law Reform Commission.

Tantiwiramanond, D. (1997). Changing gender relations in Thailand: A historical and cultural analysis. *Indian Journal of Gender Studies*, 4(20), 167-198.

Tarancon, A. (2013). *Thailand's problem with the sexual exploitation of women in the 21st century*. (Master degree), Georgetown University.

Tovée, M. J., Maisey, D. S., Emery, J. L., & Cornelissen, P. L. (1999). Visual cues to female physical attractiveness. *Proceedings. Biological sciences*, 266(1415), 211-218.

Truong, T. D. (1990). *Sex, money and morality: Prostitution and tourism in Southeast Asia*. London: Zed.

Ward, D. A., Perrin, R. D., & Carter, T. J. (1994). *Social deviance: Being behaving and banding*. Boston: Allyn and Bacon.

World Health Organization. (1998). *Obesity: Preventing and managing the global epidemic*. Geneva: World Health Organization.

World Health Organization. (2000). *The Asia-Pacific perspective: Redefining obesity and its treatment*. Sydney Health Communications Australia.

กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ. (2550). รายงานทบทวนและสังเคราะห์สถานการณ์การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอชไอวีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการทางเพศในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ สำนักงานประจำประเทศไทย.

กุลพล พลวัน. (2543). สิทธิมนุษยชนในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: เค ซี กรุ๊ป.

จรัมพร ไหล่ยอง. (2559). รายงานข้ามชาติที่ไม่อาจละทิ้ง: ทรรศนะทางเศรษฐศาสตร์ของการเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงานในประชากรและสังคม 2559: ประเทศไทยกับศตวรรษแห่งการย้ายถิ่นแห่งชาติ. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

จารุวรรณ จันทร์อินทร์. (2540). ปัจจัยกำหนดการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างรายได้แรงงานชายและหญิง. (ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ชูลีรัตน์ ทองทิพย์. (2541). สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของแรงงานตามมาตรฐานสากล. รายงานสัมพัทธ์,

39(3), 25-26.

ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์. (2551). ธุรกิจนอกระบบ: ศึกษากรณีการค้าบริการทางเพศในสังคมไทย. (ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

โชติวุฒิ เหล่าไพโรจน์. (2555). ปัจจัยกำหนดราคาคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ธรีรัตน์ เชนนะสิริ. (2545). โสเภณี การค้าประเวณี นักศึกษา ค่านิยม สังคมประเกิต ปัญหาสังคม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ธีรนาถ กาญจนอักษร. (2527). ปัญหาการค้าหญิงและยุทธศาสตร์การแก้ปัญหา. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

นวลพรรณ ไม้ทองดี. (2553). การเลือกปฏิบัติและความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างชายและหญิง: กรณีลูกจ้างเอกชน ในวิชาชีพชั้นสูง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

นวลพรรณ ไม้ทองดี. (2557). การเลือกปฏิบัติต่อสตรี. วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ, 1(2), 91-103.

พงษ์ธร สำราญ. (2549). ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการอาบ อบ นวด (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

มาตาลักษณ์ ออรุ่งโรจน์. (2549). การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมครอบครัวของผู้ที่เป็นเหยื่อและกลุ่มเสี่ยงที่มีผลให้เกิดการค้ามนุษย์โดยเฉพาะกรณีการค้าหญิงและเด็ก. กรุงเทพฯ: บริษัท มิสเตอร์ ก๊อปปี (ประเทศไทย) จำกัด.

รับได้ไหม? คำถามเสรี EP.1 ล้วงที่มาไทยเซ็กซ์ทัวร์ อาชีพออบซ่อนฟันปีละหมื่นล้าน. (2558, 21 กรกฎาคม). ไทยรัฐออนไลน์. Retrieved from <http://www.thairath.co.th/content/512120>

รุ่งโรจน์ รอดสิน. (2545). ความสามารถของหน่วยงานภาครัฐในการ แก้ไขปัญหาการค้าประเวณี แอบแฝงในสถานบริการอาบอบนวด ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

วิทยากร เชียงกุล. (2543). อธิบายศัพท์การเมืองการปกครองสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: สายธาร.

ศิริพร สะโครบาเนค, ญัฐยา บุญภักดี, & ชุตติมา จันทธีโร. (2540). การค้าหญิง: ฤทธิวิสัยสังคมไทย.

กรุงเทพฯ: มูลนิธิผู้หญิง.

สมบัติ แทนประเสริฐสุข. (2534). เอดส์กับธุรกิจบริการทางเพศ ใน เอกสารประกอบการอภิปรายทางวิชาการเรื่อง *NIC* เขตปลอดโสเภณี เอกสารทางวิชาการสถาบันหมายเลข 148. นครปฐม: สถาบันวิจัย ประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

สมาคมรัฐศาสตร์. (2558). การค้าประเวณีหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สมาคมรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุภา วิตตากรณี. (2547). นักเรียนนักศึกษา เงินตรา กับการค้าประเวณี. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

อัครเดช มณีภาค, & นฤมล ชนโฉม. (2556). ปัญหาทางกฎหมายในการปราบปรามการค้าประเวณี กรณีศึกษาหญิงต่างด้าว (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

อัญชลี พิณีจักร์ธรรม. (2544). การค้าประเวณี: กรณีนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. . (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

อาลิสสา ทรัพย์เสริมศรี. (2550). ความแตกต่างของรายได้และปัจจัยที่กำหนดรายได้ระหว่างแรงงานหญิงและแรงงานชาย. (ภาคินิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต), สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน , () หรือ เติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ปัจจุบัน ท่าน มีอายุ.....ปี (อายุเต็ม)
2. เพศสภาพของ ท่าน ชาย หญิง
3. เชื้อชาติของ ท่าน.....
4. ระดับการศึกษาปัจจุบัน ของ ท่าน ไม่ได้เข้ารับการศึกษ
 กำลังศึกษาในระดับ () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนปลาย () ปวส.
() ปริญญาตรี () มัธยมศึกษาตอนต้น () ปวช. () อนุปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี จบการศึกษาในระดับ () ประถมศึกษา
() มัธยมศึกษาตอนปลาย () ปวส. () ปริญญาตรี () มัธยมศึกษาตอนต้น
() ปวช. () อนุปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี
5. ปัจจุบัน ท่าน ประกอบอาชีพ (ไม่รวมการค้าบริการทางเพศ)
 นักเรียน / นักศึกษา ลูกจ้างในหน่วยงานราชการ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 ไม่ประกอบอาชีพ / แม่บ้าน รับจ้างทั่วไป ลูกจ้างบริษัท/ห้าง/ร้าน/หน่วยงาน
เอกชน
 รับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม รัฐวิสาหกิจ รับราชการ / พนักงานของรัฐ
 รับจ้างในภาคการเกษตร เกษตรกรรม อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ ท่าน (ไม่รวมรายได้จากการค้าบริการทางเพศ).....
บาท/เดือน
6.1 แหล่งที่มาของรายได้ของ ท่าน (ไม่รวมรายได้ที่มาจากการค้าบริการทางเพศ) (ตอบได้
มากกว่า 1 ข้อ) จากการทำงานของตนเอง พ่อแม่ / ผู้ปกครอง คู่ครอง / สามีภรรยา
 อื่นๆ โปรดระบุ.....
7. รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของ ท่าน (ไม่รวมรายจ่ายจากการค้าบริการทางเพศ)
.....บาท/เดือน
8. สถานภาพสมรสของ ท่าน โสด แต่งงานและจดทะเบียนสมรส แต่งงาน
แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส ใช้ชีวิตร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงาน แยกกันอยู่ หย่าร้าง
 หม้าย

แบบสอบถามตอนที่ 2 : อัตราค่าตอบแทนที่ผู้ค้าบริการทางเพศได้รับ

คำชี้แจง ข้อคำถามต่อไปนี้ จะเป็นคำถามเกี่ยวกับ อัตราค่าตอบแทน จากการให้บริการแก่ลูกค้าของท่านในระยะเวลาตั้งแต่ที่ท่านเริ่มทำงานมาจนถึงปัจจุบัน ขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง และกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □, () หรือ เติมข้อความและตัวเลข ลงในช่องว่าง

1. ท่าน ให้บริการแก่ลูกค้าประเภทใด

- ให้บริการลูกค้า ชาวไทย () เพศชาย () เพศหญิง () ทั้งชายและหญิง
- ให้บริการลูกค้า ชาวต่างชาติ () เพศชาย () เพศหญิง () ทั้งชายและหญิง
- ให้บริการลูกค้า ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ () เพศชาย () เพศหญิง () ทั้ง

ชายและหญิง

2. ความถี่ในการให้บริการของ ท่าน

2.1 จำนวนชั่วโมงในการให้บริการต่อวันเฉลี่ย (ต่อวัน)..... ชั่วโมง/วัน

2.2 จำนวนครั้งในการให้บริการ (ต่อวัน)..... ครั้ง/วัน

2.3 จำนวนครั้งในการให้บริการ (ต่อสัปดาห์)..... ครั้ง/สัปดาห์

3. ในปีที่ผ่านมา ท่าน มีรายได้เฉลี่ยจากการค้าบริการทางเพศ.....บาท/เดือน

4. ในปีที่ผ่านมา อัตราค่าตอบแทนของการให้บริการ (กรณี มีเพศสัมพันธ์ตามปกติ).....บาท/ครั้ง

5. การให้บริการด้านอื่นๆ ของ ท่าน และอัตราค่าตอบแทน (ไม่รวมการมีเพศสัมพันธ์ตามปกติ) โปรดเรียงลำดับ จากที่ ฎกใช้บริการบ่อยที่สุด 3 ลำดับ โดยการเติมตัวเลข 1-3

ไม่มีการให้บริการในรูปแบบอื่นๆ

มีการให้บริการในรูปแบบอื่นๆ

.....การให้บริการลูกค้า ที่มีมากกว่า 1 คนขึ้นไป [ค่าตอบแทน.....บาท/ครั้ง]

.....การให้บริการลูกค้า แบบไม่ปกติ (วิตถาร) [ค่าตอบแทน.....บาท/ครั้ง]

.....การให้บริการลูกค้า โดยไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกัน [ค่าตอบแทน.....บาท/ครั้ง]

.....การให้บริการลูกค้า โดยการสำเร็จความใคร่ด้วยมือ [ค่าตอบแทน.....บาท/ครั้ง]

.....การให้บริการลูกค้า โดยการสำเร็จความใคร่ด้วยปาก [ค่าตอบแทน.....บาท/ครั้ง]

.....การให้บริการลูกค้า พร้อมกับบันทึกเคลื่อนไหว [ค่าตอบแทน.....บาท/ครั้ง]

.....การให้บริการลูกค้า โดยมีการนวดผ่อนคลายก่อนมีเพศสัมพันธ์

[ค่าตอบแทน.....บาท/ครั้ง]

.....การให้บริการลูกค้า รูปแบบอื่นๆ โปรดระบุ.....

[ค่าตอบแทน.....บาท/ครั้ง]

แบบสอบถามตอนที่ 3 : ปัจจัยและหลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทน

คำชี้แจง ข้อคำถามต่อไปนี้ จะเป็นคำถามเกี่ยวกับ **ปัจจัยและหลักเกณฑ์ที่ผู้ให้บริการใช้ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทน** จากการให้บริการแก่ลูกค้าของท่าน ขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง และกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน , () หรือ เติมข้อความและตัวเลข ลงในช่องว่าง

1. ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ (แบบสอดใส่) **ครั้งแรก** ของ ท่าน เมื่ออายุ.....ปี
2. ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ (แบบสอดใส่) **ครั้งแรก** ของ ท่าน เกิดขึ้นกับใคร
 - เพื่อนชายในกลุ่ม แฟน/คนรัก พ่อเลี้ยง/ญาติพี่น้อง ลูกค้าที่มาซื้อบริการ
 - เพื่อนที่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต คนแปลกหน้า อื่นๆ โปรดระบุ.....
- 2.1 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ (แบบสอดใส่) **ครั้งแรก** ของ ท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เป็นหญิงขายบริการ แลกกับสิ่งตอบแทน ประชดพ่อแม่/ผู้ปกครอง ทดลองตามเพื่อน
 - เห็นว่าเป็นเรื่องสนุก เกิดจากความมึนเมาหรือเสพยา สถานการณ์/บรรยากาศพาไป
 - ถูกวางยาโดยไม่รู้ตัว มีสิ่งเร้าทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ อยากรู้อยากลอง
 - ต้องการมีบุตร ไว้ใจเพศตรงข้ามมากเกินไป ต้องการทำสถิตินอนกับผู้ชาย
 - ถูกบังคับขืนใจ ไม่รู้วิธีการปฏิเสธการขอมีเพศสัมพันธ์อย่างไร
 - อื่นๆ โปรดระบุ.....
3. ท่าน มีประสบการณ์ในการค้าบริการทางเพศ มาแล้ว (เดือนหรือปี).....
- 3.1 จำนวนบุคคลที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับ ท่าน (นับรวมทั้งหมด).....คน
4. ลักษณะการรับงานเพื่อการค้าบริการทางเพศของ ท่าน เป็นเช่นไร
 - รับงานอิสระ รับงานภายใต้สังกัด รับงานผ่านนายหน้า / คนกลาง
5. ช่องทางหรือสถานบริการที่ ท่าน ใช้ **ติดต่อ/เสนอการขายบริการทางเพศ** แก่ลูกค้า **มากที่สุด** (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ โดยการเติมตัวเลข)
 - โรงแรม บังกะโล, เกสเฮ้าส์, หอพัก บาร์อะโกโก้
 - ไนท์คลับ / เลาจน์ ผับ / สถานบันเทิง อาบ อบ นวด/สปา
 - นวดแผนโบราณ/ชาวน่า บาร์เกย์/บาร์โฮส ร้านอาหาร/สวนอาหาร/คาราโอเกะ
 - ติดต่อผ่านนายหน้า ทางอินเทอร์เน็ต/สื่อออนไลน์ เตรีตเตร
 - อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. ค่าใช้จ่าย **เฉพาะ** ที่ ท่าน ใช้ในการประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศ.....บาท/เดือน
- 6.1 ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศ ท่าน จ่ายไปกับรายการ **ใดมากที่สุด**
 - ค่าเสื้อผ้า / เครื่องประดับ / รองเท้า ค่าเครื่องสำอาง / แต่งหน้า / ทำผม
 - ค่าศัลยกรรมตกแต่ง / เสริมความงาม ค่าอาหารเสริม / วิตามิน / ออกกำลังกาย
 - ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง / น้ำมันรถ / แท็กซี่ ค่าอุปกรณ์ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
 - ค่านายหน้า/คนกลาง/ค่าโฆษณา/ค่าเช่าพื้นที่ ค่าเช่าห้องพักเพื่อให้บริการแก่ลูกค้า

ลูกค้า

..... ค่าอุปกรณ์ประกอบการให้บริการ เช่น น้ำมันนวด ค่าตรวจสุขภาพ / ตรวจโรค

..... ค่าสารกระตุ้น / ปลุกอารมณ์ อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. ท่าน มี **หลักเกณฑ์** ในการเลือกลูกค้า อย่างไร

- ไม่มีหลักเกณฑ์ในการเลือกลูกค้า หรือไม่สามารถปฏิเสธการให้บริการแก่ลูกค้าได้
- มีหลักเกณฑ์ในการเลือกลูกค้า
- ดูน่าไว้วางใจได้ และมีความน่าเชื่อถือ / บุคลิกภาพดี เช่น การแต่งกายหรือ ท่าทาง
- ผู้ค้าบริการทางเพศ มีความพึงพอใจในลูกค้าเป็นการส่วนตัว (ลูกค้าตรงสเปคที่ชอบ)
- ลูกค้า เสนอราคาในการซื้อขายบริการทางเพศ ในราคาที่น่าพึงพอใจ
- ลูกค้า เป็นชาวต่างชาติ
- ปัจจัยที่ใช้ในการเดินทาง เช่น สถานที่นัดพบ ระยะเวลาเดินทาง
- ลูกค้า เป็นขาประจำ หรือรู้จักกับผู้ค้าบริการทางเพศ
- อื่นๆ

8. ท่าน ใช้ปัจจัยอื่นๆ ไตบ้างในการกำหนดอัตราค่าตอบแทนจากการขายบริการทางเพศของ

ท่าน

- ถูกกำหนดโดย สถานบริการ หรือนายหน้า คนกลาง อยู่แล้ว
- กำหนด ตามเพื่อนหรือผู้ค้าบริการคนอื่นๆ ที่ทำมาก่อน
- กำหนดตามความเหมาะสมและสถานะของตัวเอง
- ดูจากลักษณะงาน หรือการให้บริการแก่ลูกค้า ในแต่ละครั้ง
- กำหนดตาม จำนวนรอบที่มีเพศสัมพันธ์หรือระยะเวลาที่ใช้ ใน 1 ครั้งของการซื้อขาย

บริการ

- ลูกค้าที่มาซื้อบริการ เป็นชาวไทยหรือชาวต่างชาติ
- มีการเดินทางไปต่างจังหวัด หรือต่างประเทศ และต้องมีการพักค้างคืน
- สถานภาพทางการเงิน ในขณะนั้น ของผู้ค้าบริการ เช่น ช่วงนี้ต้องการใช้เงินด่วน หรือเงิน

ไม่พอใช้

- อื่นๆ

แบบสอบถามตอนที่ 4 : ปัจจัยทางด้านร่างกายที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทน
คำชี้แจง ข้อคำถามต่อไปนี้ จะเป็นคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยทางกายภาพที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ ที่ทำให้
 ผู้ค้าบริการทางเพศสามารถสร้างความแตกต่างในอัตราค่าตอบแทนของตนเองและผู้ค้าบริการทางเพศ
 ท่านอื่น ขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง และ เติมข้อความและตัวเลข ลงใน
 ช่องว่าง

1. น้ำหนัก.....กิโลกรัม
 ส่วนสูง.....เซนติเมตร
2. ลักษณะทางกายภาพ
 - 2.1 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง
 - 1) รอบอก.....นิ้ว
 - 2) รอบเอว.....นิ้ว
 - 3) รอบสะโพก.....นิ้ว
 - 2.2 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย
 - 1) รอบอก.....นิ้ว
 - 2) รอบเอว.....นิ้ว
 - 3) ขนาดอวัยวะเพศ.....นิ้ว

*****ขอขอบพระคุณที่ ท่าน กรุณาใช้เวลาอันมีค่า เพื่อตอบแบบสอบถาม*****

สำหรับผู้ทำการสัมภาษณ์

ชื่อผู้สัมภาษณ์..... วันที่.....

ลักษณะการตอบแบบสอบถาม ให้สัมภาษณ์โดยตรง ให้สัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์
 ให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อออนไลน์ อื่นๆ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายปฐมพงศ์ โอภาโส
ประวัติการศึกษา เศรษฐศาสตร์บัณฑิต BUSINESS ADMINISTRATION
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2554
ประสบการณ์การทำงาน พ.ศ. 2554-2555

